

ლინკოლნ მიტჩელი:
საქართველოში
სამართლიანი
სრულწესი
6 არ ჩატარდება

საქართველოში მსოფლიო

ფასი 1 ლარი

info@geworld.net

«მე მომისმინეთ, ხანდერლოვებო!»

3

«არა არს მეფე თვინიერ მისეილისა და პატრულია მოსიქული მისი»²

მამა თეოდორე:
დასავლეთს
ნონარ-
პარტიოპა
ნაღაქავს!

პროტესტანტიზმის
თანამედროვე
მიმდინარეობაში
პირდაპირ იქნა
დაშვებული
სოლომონი ცოდვა,
რაც აშკარა
ლაღატიან წმინდა
წერილისა!

16

გელა ნიკოლეიშვილი:
დღეს პოლიცია
ასრულავს იმ
ფუნქციას, როგორც
განსაკუთრებულად
ჭიბლარის
ფაშისტური რეჟიმის
სასარგებლოდ 10

13 წლის
შედეგ

ყრილობამ
სათავე დაუდო
სამეგრელოს
მოსახლეობის
გამოფხიზლებას,
მეტიც, სალგამ
განსაზღვრა, თუ
ვინ მიიყვანა
ქვეყანა დაღუპვის
პირას და ვის
ქალუქდა
ჯერ კიდევ მისი
გადარჩენა

18

დღეს თითქმის ალარავინ დავმოს იმაზე, რომ სააკაშვილი სწრაფად სუსტდება. მან, ფაქტობრივად, ამოწურა ნდობის ლიმიტი როგორც საპარტიო, ისე მის ფარგლებს გარეთ, ხოლო მისი პოლიტიკური და ფსიქოლოგიური მდგომარეობა, სავარაუდოდ, არ აძლევს შესაძლებლობას, პროცესების მენეჯმენტი სრული მოცულობით საკუთარ თავზე აიღოს.

დღიური მონივრება
სააპოკრიფო გზაზე

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

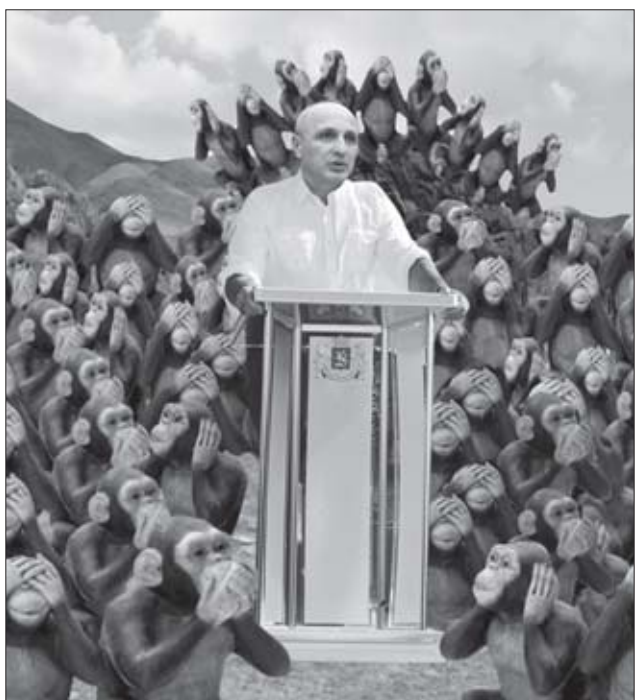
არს ისა მკრისსანა ივანა, ანუ «მე მომისაინათ, განდერლოვებო!»

ვანო მერაბიშვილი პარლამენტს ისევე იშვიათად სტუმრობს, როგორც კეთილგონიერება ჩვენი ბედკრული კოლმეურნეობის თავმჯდომარეს. ასე რომ, ურიგო არ იქნება, თუ გასული კვირის ამ ეპიზოდზე საუბარს გარკვეულ დროს დავუთმობთ, მითუმეტეს რომ მინისტრის რამდენიმე ფრაზა კომენტატორების ნაწილმა მნიშვნელოვან პოლიტიკურ გზავნილად აღიქვა. თავი დავანებოთ მერაბიშვილის გამოსვლის პროპაგანდისტულ ნაწილს თავისი გამჭვირვალე შენობებით და არნახული ჰუმანიზმით, რომელსაც მისი ხელქვეითები თურმე ისე დაუცხრომლად ავლენენ, თითქოსდა თითოეული მათგანი მაშათმა განდის თვითმავალი რეინკარნაცია იყოს და უშუალოდ მთავარ საკითხზე გადავიდეთ.

„პოლიციას უფრო მეტი — 87%-იანი რეიტინგი აქვს, ვიდრე „ნაციონალურ მოძრაობას“, — ეს ფრაზა მერაბიშვილის გამოსვლიდან უდავოდ ყველაზე დასამახსოვრებელი იყო. აქ, ალბათ, უნდა აღვნიშნოთ, რომ ბოლო დროს კითხვა „სად პოულობთ ამ რეიტინგებს?“ დაახლოებით 87-ჯერ უფრო ხშირად გვხვდება, ვიდრე ძველმოძღვარი „სად პოულობთ ასეთ მოსაწევს?“, თუმცა ეს სტილისტური ნიუანსებია. შეიძლება გაჩნდეს ეჭვი, რომ მერაბიშვილი მაშინვე საგებად აღუწერა მმართველი პარტიის წარმომადგენლებს მათი რეალური მდგომარეობა და ადგილი ქართული პოლიტიკურ რეალობაში (ციხის ტერმინოლოგიას თუ მოვიშველიებთ, სავარაუდოდ, იგულისხმებოდა ადგილი „პარამას“ უშუალო სიახლოვეს). გამომდინარე იქიდან, რომ პოლიტიკური იმის თვალსაჩინო წარმომადგენლებს, წარმოდგენილად დიდი ალბათობით, სხელებულ ადგილას დაბინავება არ ასცდებიათ, როგორც გადატანით, ისე პირდაპირი მნიშვნელობით, მერაბიშვილის მოსაზრებებით მომავალთან დაკავშირებით მათთვის, იდეაში, ძალზე მნიშვნელოვანი თუ არა, განმსაზღვრელი მაინც უნდა იყოს.

ხროვის კოლექტიურ დაპიპნოზებას, რომელიც მისგან გამომდინარეობდა. დღეს მმართველი პარტია გაცილებით მკიმი მდგომარეობაში იმყოფება, ვიდრე ოდესმე — კონკურენტული ძალიან ძლიერი, ხელისუფლების დაკარგვის საფრთხეში კი სავსებით რეალური; სააკაშვილის შესაძლებლობები — და მისი „გადასარჩევანი“ რამდენიმე მნიშვნელოვან შემთხვევაში. თუ მას ზემოხსენებული მაიმუნების ხროვას შევადარებთ (ნესით, არ უნდა ეწყინოთ, რადგან მათივე თანაპარტიულმა გიორგი არველაძემ „გარდების რევოლუციაზე“ საუბრისას სწორედ ეს მეტაფორა გამოიყენა: „ბანდეროვების მსგავსად პარლამენტის სხდომათა დარბაზს“), ეს, ალბათ, ის ეტაპია, როდესაც თითოეული მაიმუნში თვითგადარჩენის ინსტინქტი მძლავრობს, ხროვა იშლება და ერთიანი ორგანიზმის ნაცვლად ჯერ კიდევ ერთ ტერიტორიაზე შეკრებილი, შემინებული მაიმუნების გარკვეულ რაოდენობად გადაიქცევა. და აი, ამ დროს უცებ გაისმის ხმა: „გესმით თუ არა ჩემი, ბანდეროვები?“ ვერაფერს ვიტყვით, დრო ამ გზავნილისთვის თითქმის იდეალურად შეიქცა. მხლას ის მომდინარეობს, როდესაც იდეა „ვანო გადგება პარტიას“ სახელისუფლო პარტიაში შეიქცა მკიმი სივრცედ დომინანტური და, რაც მთავარია, უაღრესად მნიშვნელოვანი.

ამ თემაზე საუბრისას, ერთი გარემოება უნდა გავითვალისწინოთ: თუ ადრე მმართველი გუნდის წიაღში სავსებით დასაშვებია იყო სხვადასხვა ჯგუფების დაპირისპირება, კონკურენტული გავლენისთვის და, ძველად რომ იტყვოდნენ, „შიდაპარტიული დისკუსია“ (სააპოკრიფო გამოტანის გარეშე), გარდამავალ კრიზისულ ეტაპზე მეტი სიმეტრად ძვირი სიახლოვენება. სახელისუფლო ძალას დღეს, იმისთვის რომ ხვალ გადარჩეს (თეორიულად, თორემ პრაქტიკულად მათი გა-

დარჩენა თითქმის შეუძლებელი ჩანს), ერთმმართველობა და ერთსულოვნება, ძალთა მობილიზება და გარკვეული ტრანსფორმაცია სჭირდება; ვანო მერაბიშვილი, ალბათ, ის „კრიზისული მენეჯერი“ა, რომელსაც ამის უზრუნველყოფა ასე თუ ისე შეუძლია. საკმაოდ დიდი ალბათობით, ახლო მომავალში ჩვენ ვისაუბრებთ ერთგვარ გადატრიალებაზე მმართველი გუნდის შიგნით, როდესაც ყველა ჯგუფი თუ ცალკეული პოლიტიკოსი იძულებული გახდება, ან სრულად დაემორჩილოს მერაბიშვილს, ან ხელისუფლება დატოვოს. ეს შეიძლება დაემსგავსოს ჩუბს გემის საჭესთან, მაშინ, როდესაც აისბერგთან მის შეჯახებამდე ორიოდე წუთი რჩება. ასე რომ, სულ მალე ეკრანებზე გამოჩნდება „ერთიანი ნაციონალური ტიტანიკი“, ნაწილი მეხუთე და სავარაუდოდ, დასკვნითი.

დღეს თითქმის ალარავინ დავმოს იმაზე, რომ სააკაშვილი სწრაფად სუსტდება. მან, ფაქტობრივად, ამოწურა ნდობის ლიმიტი როგორც საპარტიო, ისე მის ფარგლებს გარეთ, ხოლო მისი პოლიტიკური და ფსიქოლოგიური მდგომარეობა, სავარაუდოდ, არ აძლევს შესაძლებლობას, პროცესების მენეჯმენტი სრული მოცულობით საკუთარ თავზე აიღოს. გამორიცხებული არაა, რომ ის „ნაკლებად სკანდალურ სცენარს“ მიემხრო, როგორც მას თომას დე ვალი უწოდებდა, როდესაც (ასპარეზე ივანიშვილის გამოჩენამდე, რაც მნიშვნელოვანია) წერდა: „საკაშვილი შეიძლება შეიცვალოს ამაღლად და გახდეს, მაგალითად, „ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის“ ან აჭარის ხელმძღვანელი, ხოლო პრემიერ-

მინისტრად რომელიმე სანდომოკავშირე გახადოს, შესაძლოა, გავლენიანი შს მინისტრი ვანო მერაბიშვილი“. ზემოთ გამოყენებული ზმნა „მიემხრო“ სულაც არ გულისხმობს იმას, რომ სააკაშვილმა ეს თავისუფალი არჩევანის და არა ზენოლის პირობებში გააკეთა.

საინტერესოა, რომ როგორც პარლამენტში, ისე მეხვედრაზე პედაგოგებთან, რომელიც გასულ კვირას გაიმართა, მერაბიშვილი ეკონომიკაზე ისეთი სერიოზულობით საუბრობდა, რომ პრემიერ-მინისტრის როლში სრული მეჭრისთვის ფრიდმანის და ფონ ჰაიეკის ციტატების მასობრივი ფრქვევა აკლდა. შეიქმნა შთაბეჭდილება, რომ მას არ სურს, აუდიტორიამ მხოლოდ ვინორ პოლიციური დარგის სპეციალისტად, ხელბორეილების მბრძანებლად, საურთიან და სარუმანად აღიქვას. მერაბიშვილის განმოსვლა არ შეიცავდა „ხულოვანი ტოლერანტობის“ ავადსახსენებელ ტონალობას, ის მაქსიმალურად ცდილობდა, რომ საზოგადოებისა და პოლიციის შარმონიულ (ვინ იცის, იქნებ ამის მართლა სჯერა?) ურთიერთობებზე ესაუბრა, და წლების განმავლობაში დამკვიდრებული იმიჯის საპირისპიროდ თავი არა „ივანე მრისხანედ“, არამედ „ჩვენს ვანიჩკად“ წარმოეჩინა, თუმცა ეს დეტალებია, გაცილებით საინტერესო მისი გამოსვლის საგარეოპოლიტიკური ქვეტექსტი იყო.

„გადატრიალება“ ის შედეგები მოიტანს, რომ აშშ და რუსეთი მოსტახტოთა სივრცეში ერთმანეთთან აპკარა დაპირისპირებას აირიყვანებენ და კონსენსუსის მიღწევას ცდილობენ, ამ მხრივ კარგი ილუსტრაციას უჭირავს და ცენტრალური აზიის

ქვეყნები წარმოადგენენ. ამ კონტექსტში, სააკაშვილი აშკარად გუშის ეპოქის გადმონათობა, ანუ აპოკრიფიკაცია, კონფრენტაციის სიმბოლოდ აღიქმება. 26 აპრილს, დღის პირველ ნახევარში, რუსეთის პრეზიდენტმა დიმიტრი მედვედევმა თქვა: „საკაშვილი პოლიტიკური ისტორიიდან ადრე თუ გვიან წავა, ხოლო ქვეყნის ნებისმიერ სხვა ლიდერთან, რომელიც იქ გამოჩნდება, ჩვენ მზად ვიქნებით, ურთიერთობები წარვმართოთ“. ამ განცხადებიდან რამდენიმე საათში „ნებისმიერი სხვა ლიდერი“, უკაცრავად, ვანო მერაბიშვილი, პარლამენტში გამოჩნდა (არადა, საზოგადოდ მიჩნეული იყო, რომ სამთავრობო საათზე მისვლას თავს ისევე აარიდებდა) და ისაუბრა იმაზე, რომ ქვეყანაში რუსული ინვესტიციების შემოსვლას მიესალმება, რომ მხარს უჭერს საქართველოში ვლადიმერ სანაკოევის დაბრუნებას (საუბარია ადამიანზე, რომელმაც ყოველგვარი ძალდატანების გარეშე აღიარა, რომ საქართველოში ცხინვალის პრობლემებზე მუშაობის დროს რუსეთის სპეცსამსახურებთან თანამშრომლობდა). მან თქვა, რომ სანაკოევი აქტიურად იბრძოდა კოკითის რეჟიმის წინააღმდეგ და, თუ ის გადაწყვეტს ამ საქმიანობას დაუბრუნდეს, ამის შესაძლებლობას დიდი სიახლოვეით მისცემს. აქ, ალბათ, კომენტარი ზედმეტია, ეს უკვე ფინიშია. ცხადია, რომ ალბათიანი პარალელურ რეაქციები, რომ „ნაკლებად განსხვავებული სცენარი“ მისთვის კატასტროფას მოასწავებს, მან სავსებით პრაგმატულად (ბიძინა ივანიშვილთან თუ უცხოელ პარტნიორებთან შეთანხმებით) შეიძლება რეჟიმის დემონტაჟის მიზნით ხელისუფლებისთვის გზის გახსნას. მისი იტივროთოს, რასაც, მის ხელთ კონცენტრირებული ბერკეტების გათვალისწინებით, თავს, სავარაუდოდ, წარმატებით გაართმევს. ეს კი, სავარაუდოდ, ხელშეუხებელი პოლიტიკისა და (შედეგებით) შორეულ პერსპექტივაში ქართულ პოლიტიკურ კაზინოში თამაშის გაგრძელების შესაძლებლობას მისცემს.

ყველაზე საინტერესო კი ისაა, რომ მერაბიშვილი ჯერ არ მისულა იმ ნარტილაში, სადაც ერთი ან მეორე პარტიის სასარგებლოდ საპოლიტიკო არაკომპეტენტობა უნდა გამოვიყენოთ. ის განაგრძობს სააკაშვილის მიმართ განსაკუთრებული პრეტენზია, იდეაში, არ უნდა აქონდეთ. ომის დროს, თუ დავეყრდნობით მისივე განცხადებას აგვისტოს მოვლენების შემსწავლელი საპარლამენტო კომისიის სხდომაზე, მან ერთპიროვნულად მიიღო გადაწყვეტილება და გასცა ბრძანება კოდორის ხეობის დატოვების შესახებ, მაშინ, როდესაც (11-12 აგვისტო), ცხინვალთან ბრძოლების დასრულების ფონზე, რუსეთის პოლიტიკურ ხელმძღვა-

ნელობას, ფაქტობრივად, აღარ ჰქონდა შესაძლებლობა, დამატებითი დღეები გამოეყო თავისი სამხედროებისთვის უაღრესად რთული რელიეფის მქონე ხეობის შტურმისთვის მძიმე დანაკარგებით ორივე მხრიდან, საერთაშორისო არენაზე მზარდი დისკომფორტის პირობებში, თუმცა მერაბიშვილის ბრძანება მოსკოვს ეს პრობლემა მოუხსნა.

ადრე სავსებით ეფექტურად მუშაობდა ასეთი სქემები (ცნობილი ციტატის არ იყოს): „მოვიდა სომოსა. ამბობს რომ 15 ათასი ხოში ჰყავს და ნიკარაგუაში სიტუაციას დააღაგებს. ითხოვს ფულს. რა გქნათ, სერ?“, მაგრამ დღეს უხეში ძალისმიერი დათრგუნვა გაცილებით ძვირადღირებული და მეტად არაეფექტური გახდა. არადა, მერაბიშვილის განცხადებით, მისი განხორციელების მიზანმიმართული დატოვების მიხედვით, მან არაარაციონალური, რაც მის მხარდაჭერას უცხოელი პარტნიორების მხრიდან მეტად სათუთს ხდის.

ეს, სავარაუდოდ, თავად მერაბიშვილსაც ესმის. მას, სააკაშვილისგან განსხვავებით, ლოგიკური აზროვნების უნარი ნამდვილად აქვს. იმ შემთხვევაში, თუ ის იგრძნობს, რომ „ნაკლებად განსხვავებული სცენარი“ მისთვის კატასტროფას მოასწავებს, მან სავსებით პრაგმატულად (ბიძინა ივანიშვილთან თუ უცხოელ პარტნიორებთან შეთანხმებით) შეიძლება რეჟიმის დემონტაჟის მიზნით ხელისუფლებისთვის გზის გახსნას. მისი იტივროთოს, რასაც, მის ხელთ კონცენტრირებული ბერკეტების გათვალისწინებით, თავს, სავარაუდოდ, წარმატებით გაართმევს. ეს კი, სავარაუდოდ, ხელშეუხებელი პოლიტიკისა და (შედეგებით) შორეულ პერსპექტივაში ქართულ პოლიტიკურ კაზინოში თამაშის გაგრძელების შესაძლებლობას მისცემს. ყველაზე საინტერესო კი ისაა, რომ მერაბიშვილი ჯერ არ მისულა იმ ნარტილაში, სადაც ერთი ან მეორე პარტიის სასარგებლოდ საპოლიტიკო არაკომპეტენტობა უნდა გამოვიყენოთ. ის განაგრძობს სააკაშვილის მიმართ განსაკუთრებული პრეტენზია, იდეაში, არ უნდა აქონდეთ. ომის დროს, თუ დავეყრდნობით მისივე განცხადებას აგვისტოს მოვლენების შემსწავლელი საპარლამენტო კომისიის სხდომაზე, მან ერთპიროვნულად მიიღო გადაწყვეტილება და გასცა ბრძანება კოდორის ხეობის დატოვების შესახებ, მაშინ, როდესაც (11-12 აგვისტო), ცხინვალთან ბრძოლების დასრულების ფონზე, რუსეთის პოლიტიკურ ხელმძღვა-

„იგი იმასაც კი ვერ მიხვდა, რომ პატრიარქის სავარძელში არ უნდა ჩამჯდარიყო, მაგრამ ფინალი, როცა სავარძელში ფეხები ერთმანეთს გადააჯვარედინა და ონავარი ბავშვივით იძინებდა, ჩემთვის დასტური იყო იმისა, რომ ის არ იყო ფსიქოლოგი. მე ვერ ვიტყვი, ეს იყო ალკოჰოლის თუ სხვა რაიმე ნარკოტიკის ზემოქმედება, ეს სპეციალისტებმა უნდა დაადგინონ, თუმცა ვიტყვი, რომ, კადრებიდან გამომდინარე, ის ფსიქიკური ნამდვილად არ ყოფილა“.

საკავშირის ჯანმრთელობის სწრაფი აღმშენებლობის დასრულება არ არის

რამდენიმე გაგზავნილ წერილზე პრეზიდენტის ადმინისტრაციიდან „გურია ნიუსმა“ მხოლოდ ერთხელ მიიღო პასუხი, რომელშიც აღნიშნულია, რომ სააკაშვილის ჯანმრთელობის ცნობა პრეზიდენტის ადმინისტრაციაში დაცული არ არის. მიუხედავად კანონის ვალდებულებისა, ადმინისტრაციის უფროსმა დავით ტყეშელაშვილმა არ უპასუხა „გურია ნიუსს“, თუ სად არის დაცული აღნიშნული ინფორმაცია. „გურია ნიუსმა“ კიდევ ერთი წერილი ცოტა ხნის წინ გააგზავნა და, თუკი საჯარო ინფორმაცია ვერც ამჯერად მიიღებს, სასამართლოს მიმართავს.

ეს თემა განსაკუთრებით აქტუალური მას შემდეგ გახდა, რაც მიხეილ სააკაშვილი თანამდებობის პირისთვის შეუფერებელ მდგომარეობაში მახათას მთაზე ივერიის ღვთისმშობლის სახელობის ტაძრის საძირკვლის ჩაყრის საზეიმო ცერემონიაზე გამოჩნდა. **კადრებში, რომლებიც ინტერვიუში გავრცელდა, კარგად ჩანს, სპარსოვალის პრეზიდენტის მომხრე ირანის წარმომადგენლებს შორის არსებობს კარგად დასაზღვრებული ურთიერთობა.**

ტულ შემთხვევაში გამოვთქვამ ვარაუდს და არ ვიცი, მართალია თუ არა, რომ ეს არ იყო ნითელი ღვინო, უფრო შამპანურს ჰგავდა, მისი მოქმედების მიხედვით. **პარტია „თავისუფალი საქართველო“ მიხეილ სააკაშვილისთვის ნარკოლოგიური შემოწმების ჩატარებას მოითხოვს. ამის შესახებ საგანგებო პრესკონფერენციაზე პარტიის თავმჯდომარის მოადგილე მირი ბაბრიჩიძემ განაცხადა:**

„ამგვარი ეჭვების არსებობა ქვეყნის პირველ პირზე დამლუპველია საქართველოს საერთაშორისო იმიჯისთვის. აუცილებელია, მიხეილ სააკაშვილისთვის ნარკოლოგიური შემოწმების ჩატარება, რომელიც უნდა განახორციელონ ევროპიდან მოწვეულმა ექსპერტებმა, რათა გამოირიცხოს ყოველგვარი ეჭვი ექსპერტის მიერ ჩატარებული გამოკვლევის შედეგზე“.

ნარკოტიკულ და ალკოჰოლურ თრობას ხშირ შემთხვევაში ერთნაირი სიმპტომები აქვს. სამართალდამცველების თქმით, რთულია, სპეციალური შემოწმების გარეშე დაადგინო, რის შემთხვევების ქვეშაა საეჭვო ადამიანი. **ოზურგეთის მთავარი პროკურორი კახა კორჩიანი** კითხვაზე, როცა ადამიანს ფეხი ერევა, წონასწორობას ვერ ინარჩუნებს და ნივთს ჯიბეში დიდხანს ვერ იდებს, ნიშნავს თუ არა, რომ იგი ნარკოტიკული ზემოქმედების ქვეშ იმყოფება, გვპასუხობს, რომ არ იცის და ამ კითხვაზე პასუხი სპეციალისტებმა უნდა გაგვცეს.

ასეთივე პასუხს გვაძლევს გურიის სამხარეო პოლიციის მთავარი სამმართველოს უფროსი **დავით ცირაქიძე:**

— მაგ კითხვაზე მე პასუხს ვერ გაგცემთ. ამას ნარკოლოგი ადგენს. — ამ კითხვას თქვენ იმიტომ გისვამთ, რომ გამოცდილი ადამიანი ხართ, ბევრი ასეთი კატეგორიის ადამიანი გეყოლებათ დაკავებული... — ძალიან ბევრი თვისება აქვს. არ ვიცი, ვერ ვიტყვი. — ბატონო დავით, კიდევ ერთ კითხვას დავისვამთ და იმედი, ტელეფონს არ გაგვითმავთ. ის ვიდეო თუ ნახეთ, როცა პრეზიდენტი მახათას მთაზე იყო? — არ მინახავს. — მას ის სიმპტომები ჰქონდა, რომელზეც ზემოთ გესაუბრეთ. — ეგ შეიძლება გადაღების ბრალიც იყოს. მე არ მინახავს პირადად, მაგრამ ადამიანს შეიძლება ფეხი შეშალოს გადაღებისას გამო, თუმცა ამ კითხვაზე პასუხის გაცემა ნარკოლოგს შეუძლია. **სპეციალური ოპერატიული დეპარტამენტის გურიის განყოფილების უფროსი, ტატი მასაძის აღნიშნული ვიდეო არ უნახავს და ამბობს, რომ შესაბამისი დასკვნის გარეშე კონკრეტული პასუხის მიღება შეუძლებელია:** — ამ კითხვაზე პასუხს ვერ გაგცემთ, რადგან, როცა გვაქვს კონკრეტულ პირზე ინფორმაცია, გადაგვყავს ნარკოლოგიური შემოწმების კა-

ბინეტში და იქ არიან ექიმები, რომლებიც ადგენენ, მიღებული აქვს თუ არა ნარკოტიკი მოქალაქეს. — როგორც გამოცდილი პოლიციელი, შეხედით მიხედვით, კონკრეტული პიროვნება ნარკოტიკების ზემოქმედების ქვეშაა თუ ალკოჰოლის? — შეიძლება შეატყოს, თუმცა დაზუსტებისთვის სპეციალური დასკვნაა საჭირო. — ნახეთ თუ არა ვიდეო, რომელშიც პრეზიდენტი მახათას მთაზეა გადაღებული? — არ მინახავს. — პრეზიდენტი სწორედ იმ მდგომარეობაშია, რომელზეც უკვე გესაუბრეთ. საზოგადოების ნაწილი მიიჩნევს, რომ ეს არ იყო ალკოჰოლური თრობა, ამიტომ მხოლოდ პროფესიული თვალთვალის ინტერესებს, როგორ შეიძლება ეს დადგინდეს სპეციალური გამოკვლევის გარეშე, გარეგნული დათვალეობით... — არ ვიცი. ეს შეიძლება გითხრათ ექიმმა, რომელიც გამოკვლევას ატარებს. **გურიის ნარკოლოგიური ცენტრის უფროსი ბინა მასაძის აღნიშნული ვიდეო არ უნახავს და ამბობს, რომ ამ შემთხვევაში ალკოჰოლი გამოირიცხულია.** — ბატონო გია, როგორ უნდა მიხედვით, ადამიანი ნარ-

კოტიკების ზემოქმედების ქვეშაა თუ ალკოჰოლის? — ეს კლინიკურად გამოიყვანება. თუ ალკოჰოლი აქვს მიღებული, სუნი ექნება. ორთავეც შეიძლება ერთად ჰქონდეს მიღებული — ჯერ ალკოჰოლი მიიღოს, შემდეგ ნარკოტიკი გაიკეთოს ან სხვა სახით მიიღოს. — სიმპტომები როგორია, რას აკეთებს ასეთ მდგომარეობაში მყოფი ადამიანი? — სხვადასხვანაირი გამოვლინება აქვს. ზოგს ეიფორია აქვს, ზოგს მოდუნებულია, ზოგს ჭამის მადა ემატება, სიმპტომები სხვადასხვანაირად გამოიხატება სხვადასხვა ნარკოტიკების მიღების შემდეგ. — როდესაც ჯიბეში ვერ იდებს რაღაც ნივთს, ერევა ფეხი, თვალებს ვერ ახეხს? — ე. ი. პალუცინოგენები, ტალპიტები აქვს მიღებული. — ამ კონკრეტულ შემთხვევაში შეიძლება ასე იყოს? — დიახ. ეგ სიმპტომების ბრალი აღარ არის უკვე. არის სხვადასხვა სახის ნარკოტიკი. ამ ბოლო დროს არის ასეთი ნარკოტიკი — „ნიანგი“, რომელსაც კუსტარულად ლეზულობენ და რომელიც დამანგრეველ ზემოქმედებას ახდენს ფსიქიკურ მდგომარეობაზე. — ბატონო გია, ხომ არ გინახავთ ის ვიდეო, რომელშიც პრეზიდენტი გადაღებული მახათას მთაზე? — არა. — რაც სიმპტომები ჩამოგივალეთ, ყველა ჰქონდა მიხეილ სააკაშვილს. — მაგას ვერ ვიტყვი. ეგ მე არ ვიცი. მაგ სიმპტომებით არ შეიძლება დასკვნის გაკეთება. შეიძლება ნივთის ცვალებადობა იყოს: ან მაღალი ჰქონდეს, ან დაბალი. თქვენ არ იფიქროთ, რომ, რაკი პრეზიდენტი ასხენეთ, იმიტომ ვამ-

ბობ ამას. უბრალოდ, მე გითხრათ ის, რაც ვიცი. **უშიშროების ყოფილი მალაჩინოსანი ჩვენთან საუბრისას ამბობს, რომ მახათას მთაზე მყოფი პრეზიდენტის მდგომარეობა ჩვენი ქვეყნის ავტორიტეტისთვის სამარცხვინოა:** ამკარად არაადეკვატური იყო ვითარებიდან, სიტუაციიდან და მდგომარეობიდან გამომდინარე. ორიენტაციაში ამკარად ჰქონდა ჩავარდნები. მე არ ვარ სპეციალისტი და არ შემიძლია კონკრეტულად გითხრათ, რომ ეს ნარკოტიკული თუ ალკოჰოლური ზემოქმედება იყო, თუმცა, ჩემი გამოცდილებიდან გამომდინარე, შემიძლია ვთქვა, რომ, თუ ეს მონტაჟი ან კიდევ ფაბრიკაცია არ არის, ამკარად, რომ პრეზიდენტი არაფხიზელ მდგომარეობაში ნარკოტიკს საზოგადოებას, რაც ქვეყნის ავტორიტეტისთვის სამარცხვინოა და ეს ჩვენს ხელისუფლებას, მინიმუმ, ჩრდილს აყენებს.

პოლიტიკური კოალიცია „ქართული ოცნების“ ოზურგეთის ოფისის ერთ-ერთი ლიდერი მარინა სუბუშვილი ამბობს, რომ მახათას მთაზე მყოფი პრეზიდენტის ირგვლივ ბევრი შეიკრება განცხადებით: — როცა ვიდეოს ვუყურებდი, გამიჩნდა შეგრძნება, რომ პრეზიდენტი მთაზე იყო. **კურალ ვერ იმორჩილება და საკუთარ ქმედებას გონებით ვერ აკონტროლებს.** იქ ძალიან ბევრი ნიუანსი იყო, თავის გასაკუთრებით ერთი დეტალი დამამახსოვრდა: როცა მას მიანოდეს დისკი, სააკაშვილი ცდილობდა, ჯერ პიჯაკის ჯიბეში ჩაედო, იქ რომ „არ ჩაეტიო“, შარვლის ჯიბეზე გადაინაცვლა, მაგრამ ვერ შეძლო, რადგან დისკო, თავის გასაკუთრებით გამოდინარე, ვერანაირად ვერ ჩაეტეოდა ჯიბეში (შარვლის და პიჯაკის ჯიბეში ჩადების კი არა, ჩატენვის მცდელობა ჰქონდა), ამას ფხიზელ გონებაზე მყოფი კაცი არც კი შეეცდებოდა. მისი გამომეტყველება იმაზე მეტყველებდა, რომ არ იყო ფხიზელ მდგომარეობაში. იგი იმასაც კი ვერ მიხვდა, რომ პატრიარქის სავარძელში არ უნდა ჩამჯდარიყო, მაგრამ ფინალი, როცა სავარძელში ფეხები ერთმანეთს გადააჯვარედინა და ონავარი ბავშვივით იძინებდა, ჩემთვის დასტური იყო იმისა, რომ ის არ იყო ფსიქოლოგი. **მე ვერ ვიტყვი, ეს იყო ალკოჰოლის თუ სხვა რაიმე ნარკოტიკის ზემოქმედება, ეს სპეციალისტებმა უნდა დაადგინონ, თუმცა ვიტყვი, რომ, კადრებიდან გამომდინარე, ის ფსიქიკური ნამდვილად არ ყოფილა, — აღნიშნა სუბუშვილი.**

პრეზიდენტი არაფხიზელ მდგომარეობაში ნარკოტიკის საზოგადოებას, რაც ქვეყნის ავტორიტეტისთვის სამარცხვინოა და ეს ჩვენს ხელისუფლებას, მინიმუმ, ჩრდილს აყენებს

საქართველო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ეს პოლიტიკა ძალიან ნაბავს შურულ მენტალიტეტს, კერძოდ, ე. წ. ოპოზიციის პრინციპს, რომლის თანახმადაც, თუ ვინმე რამეს იშობის ან მოიპარავს, პირველ რიგში, მთავარ შურულ უნდა მიუტანოს, რომელიც შემდეგ იმ ნადავლს ანაწილებს. მთავარი შურული ამ შემთხვევაში არის სააკაშვილი და მისი უახლოესი გარემოცვა, ხოლო ის რიგითი პოლიციელები თუ სახელმწიფო მოხელეები, რომლებიც ხელისუფლების სამსახურში იმყოფებიან, არიან ჩვეულებრივი, წვრილი შურულმძებრები, რომელთა დანიშნულებაც ჯიბეებში ხელის ჩაყოფა და მოსახლეობის გატყვევებაა.“

გელა ნიკოლეიშვილი:

დღეს პოლიცია ასრულებს იმ ფუნქციას, როგორც გესტაპო ასრულებდა ჰიტლერის ფაშისტური რეჟიმის სასარგებლოდ

6 მაისს სააკაშვილის ავტორიტარული რეჟიმი ქართული პოლიციის დღეს, უკვე მეოთხე წელია, რომეზურად აღნიშნავს. თარიღს, რომელიც, როგორც თუ ვიტყვით, საქართველოს მოსახლეობის აბსოლუტური უმრავლესობის საზეიმო ნამდვილად არ არის, ამთავითვე შეგვიძლია ვივარაუდოთ, რომ „ნაცხელისუფლება“ წელსაც გრანდიოზული ღონისძიებებით დააგვირგვინებს... რამდენად დამოუკიდებელია დღეს ჩვენი სამართალდამცავი სტრუქტურები და იმსახურებენ თუ არა ისინი საზოგადოების ნდობას — ამ და სხვა მნიშვნელოვან საკითხებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება ადვოკატი და უფლებადამცველი ბილა ნიკოლეიშვილი.

— ბატონო გელა, პოლიციის დღეს, რომელიც, მოგესხნებათ, 6 მაისს აღინიშნება, სააკაშვილმა, ფაქტობრივად, ეროვნულ დღესასწაულად გამოაცხადა. შარშან გამართულ ღონისძიებაზე მან თქვა, რომ ეს არის თარიღი, რომელიც ყველას უნდა უხაროდეს. თქვენი აზრით, რამდენად იმსახურებს ქართული პოლიცია საზოგადოებისგან ამგვარ დამოკიდებულებას?

უფლებების შელახვისა და მოსახლეობის დაბეჩავებისკენ მიმართული, თუ წესრიგი, რომელიც დაემყარება საზოგადოების უსაფრთხოებას, თითოეული მოქალაქის ხელშეუხებლობასა და მის უზრუნველყოფას უსამართლობისგან დაცვით, როგორც ეს ხდება მსოფლიოს ცივილიზებულ ქვეყნებში.

აი, ამ ორი თვალსაზრისით უნდა შევხედოთ საკითხს. სამართლებრივად, სააკაშვილის ხელისუფლების პოლიტიკა მიმართულია სწორედ იქით, რომ ეს წესრიგი დამყარებული იყოს შიშზე, ტერორზე, რეპრესიებზე, მიკერძოებულ სასამართლოზე და ა. შ. აქედან გამომდინარე, ჩვენ, რა თქმა უნდა, გვირგვინებთ პოლიციის, როგორც სამართალდამცავი სტრუქტურის მიმართ; ასე რომ, გუნდობრივად, ყველას გვირგვინებთ ჩვენ არ გვჭირდება და არ გვინდა გესტაპო — პოლიცია, რომელიც რეალურად ემსახურება ერთადერთ ადამიანს ინტერესებს და მისი ძალაუფლების შენარჩუნებას, მის დარჩენას, რაც შეიძლება, დიდი ხნით ხელისუფლების სათავეში.

დღეს და მოქალაქე ჯიბეში ფულს არ უტენის პოლიციელს, კორუფციის არარსებობას არ ნიშნავს, მაგრამ დავანებოთ დააბიჯოს. ძალიან სტრუქტურების შემთხვევაში მსგავსი რამ არ არსებობს, — დაცვით უნდა მოხსნა ეს ჩარჩოები და, ფაქტობრივად, სახეზე გვაქვს პოლიცია, რომლის უფლებებზე არაა თუ განსაზღვრული არ არის, არამედ მას ყველაფერი შეუძლია. მოკლედ, სააკაშვილს პირდაპირ არ უთქვამს ძალადგებისთვის, — დახოცეთ ხალხი ქუჩაში, თორემ სხვა მხრივ, რასაც ვხედავთ, მათ რეალურად მწვანე შუქი აქვთ ანთებული ხელისუფლებისგან აბსოლუტურად ყველაფერზე, მათ შორის ადამიანის სიცოცხლის ხელყოფაზეც. ამის უმთავრესი მაგალითი ვიცით, მაგრამ, მიუხედავად ამისა, არ ყოფილა შემთხვევა, რომ რამე სასამართლოში დასჯილიყო და იმ 20 ლარის გამო, მართლაც პოლიციელი და ჯიბეში ჩაიდებდნენ თუ 20 ლარით და მაჯარმებს პატრულის თანამშრომელი და იმ 20 ლარის გადახდა ბანკში მომიწევს. საბოლოო ჯამში ჩემს ფინანსურ მდგომარეობაზე რომელი მოქმედებს უფრო ცუდად? მოკლედ, იმის თქმა მინდა, რომ ამჟამინდელი პოლიცია არ არის, როგორც სააკაშვილი წარმოგვიდგინა, არამედ, ალბათ, ეს არის ერთ-ერთი ყველაზე მახინჯავი სისტემა, რაც დღესდღეობით არსებობს ქვეყანაში.

და რომელიც არის „გაპარავაზული“, ისევე, როგორც ეს არის, ვთქვამთ, იგივე სააკაშვილი შემთხვევაში.

ერთი სიტყვით, განსხვავება ნინა ხელისუფლებისდრინდელ კორუფციასა და ახლანდელს შორის არის მხოლოდ ერთი: ერთი — ის, რომ დღესდღეობით მოქალაქეებს ქრთამის სახით უწევთ გაცილებით უფრო სოლიდური თანხის გადახდა, და მეორე — ის, რომ ამ ქრთამს მიცემული აქვს ოფიციალური სახე, ანუ სააკაშვილმა, ფაქტობრივად, დააპარავა კორუფცია და იმას, რასაც ადრე ერქვა ქრთამი, ახლა ჰქვია ჯარიმი, გადამსახური, გაპირებული მომსახურება და ა. შ. შედეგი კი არის იგივე და, შეიძლება ითქვას, უარესიც, იმიტომ, რომ დღესდღეობით ყველაფერი ხუთჯერ და ათჯერ უფრო გაძვირებულია, რაც, ბუნებრივად, თითოეული მოქალაქის ფინანსურ მდგომარეობაზე უარყოფითად მოქმედებს.

— მთავარი, ალბათ, მაინც ისაა, რომ უშუალოდ პოლიციელი არ არის მექრთამეობაში გასვლილი.

ასე რომ, ის, რაც მერაბიშვილმა ბრძანა — პოლიციის უფრო მაღალი რეიტინგი აქვს, ვიდრე „ნაციონალურს“ — შეიძლება მართალიცაა, მაგრამ ეს არ არის მათთვის ნუგეშები, რადგან, თავის მხრივ, „ნაციონალურს“ რეიტინგი დღეს იმდენად დაბალია, რომ მასზე მაღლა დგომა არაფერს ნიშნავს. ამას ყველაზე უკეთ თვითონ ხვდებიან და ამიტომაც არიან მუდმივად ასეთ ისტერიკაში.

— რიგით პოლიციელს, უბრალოდ, ეუბნებიან: დააჯარიმე 20 ლარით? იმ ოცი ლარით რომ ვთქვათ, 20-30 ლარით რომ დაეჯარიმებინე, რაღაც სასანაულო უნდა გაგეტყუებოდა. მართალია, მაშინ იმ ოც ლარს პოლიციელი პირდაპირ ჯიბეში ანთებდა და ეს იყო მექრთამეობის, ალბათ, ყველაზე უხეში, მე ვიტყვით, გულისამრევი ფორმა, მაგრამ, რეალურად რომ ვთქვათ, რა მნიშვნელობა აქვს ჩემთვის, 2 ლარს გამო, მართლაც პოლიციელი და ჯიბეში ჩაიდებდნენ თუ 20 ლარით და მაჯარმებს პატრულის თანამშრომელი და იმ 20 ლარის გადახდა ბანკში მომიწევს. საბოლოო ჯამში ჩემს ფინანსურ მდგომარეობაზე რომელი მოქმედებს უფრო ცუდად? მოკლედ, იმის თქმა მინდა, რომ ამჟამინდელი პოლიცია არ არის, როგორც სააკაშვილი წარმოგვიდგინა, არამედ, ალბათ, ეს არის ერთ-ერთი ყველაზე მახინჯავი სისტემა, რაც დღესდღეობით არსებობს ქვეყანაში.

— თქვენ თქვით, რომ პოლიციის ყველაფრის უფლება აქვს და ხელისუფლება მას, ფაქტობრივად, არაფერს გამო არ სჯის. როგორც ვიცით, მატროსოვის ქუჩაზე არსებულ სასჯელსრულებით დაწესებულებაში დღესდღეობით უამრავი ყოფილი თანამშრომელი იხდის სასჯელს.

— უამრავი, ალბათ, ცოტა არ იყოს, გადაჭარბებული ნათქვამია, მაგრამ არიან, რა თქმა უნდა, ყოფილი თანამშრომლები, რომლებიც სასჯელს იხდიან. ანუ იმის თქმა მინდა, რომ ხანდახან ისინიც იხდებიან, მაგრამ ეს ხდება მაშინ, როცა სამართალდამცავის მხრიდან კანონის დარღვევა არის თვითმემოქმედება და არა ზემოდასმული მოსული ბრძანება, მითითება. იმ შემთხვევაში კი, როცა არსებობს პოლიტიკური ნება, რომ პოლიციელმა დიახაჯ უნდა მოკლას, დიახაჯ უნდა დათრგუნოს, ანამოს და ა. შ., მაშინ მისი დასჯა, როგორც წესი, არ ხდება ხოლმე. მიზეზიც მარტივია, — ასეთ შემთხვევაში შეიქმნება დასჯის პრეტენდენტი და ხელა-ზეგ, როცა ხელისუფლებას ისევე დასჭირდება თავზეხელაღებული, ყველაფერზე ნამსვლელი პოლიციელის დახმარება, მან შეიძლება, აღარ შეასრულოს ბრძანება.

— დავინყობთ იმით, რომ პოლიცია, როგორც მექანიზმი, არის სამართალდამცავი სტრუქტურის ერთ-ერთი ძირითადი დანაყოფი და წესრიგის დაცვის ღონისძიებებზე მთავარი პასუხისმგებელი. აქედან გამომდინარე, იდეაში ეს სტრუქტურა, რა თქმა უნდა, კეთილშობილურია, მაგრამ რა ხდება ჩვენს შემთხვევაში? — ერთის მხრივ, როცა ლაპარაკია კრიმინალის შემცირებაზე, ჩვეულებრივ, ყოფილი დონეზე კრიმინალი შეიძლება მართლაც შემცირებული იყოს, მაგრამ იმ თვალსაზრისით, რომ სამართალდამცავების მხრიდან მოქალაქეებისადმი მოპყრობა ძალიან უხეშია და ამ ქვეყანაში ადამიანის უფლებების დაცვა, ფაქტობრივად, არ არის გარანტირებული, პოლიციის ეფექტიანობაზე, მის მიუკერძოებლობაზე საუბარი, უბრალოდ, ზედმეტია. მეტიც, გადაჭარბების ბაზარზე შეიქმნება იმთავითვე, რომ დღეს ჩვენ გვყავს პოლიტიკური პოლიცია, რომელიც არის მხოლოდ და მხოლოდ სააკაშვილის სამსახურში და რეალურად ასრულებს ფუნქციას, რასაც თავის დროზე ასრულებდა გესტაპო ჰიტლერის ფაშისტური რეჟიმის სასარგებლოდ.

— ხელისუფლება განსაკუთრებით საპატრულო პოლიციით ამყობს. სააკაშვილი მუდმივად ხაზს უსვამს იმას, რომ ამ სფეროში და მთლიანად ქვეყანაში კორუფცია მოიხსნა.

რაც შეეხება კორუფციის აღმოფხვრას, ვერ ქრთამს — ის, რომ პატრული ერთამს არ

«ჩვენ არ გვჭირდება და არ გვინდა გესტაპო — პოლიცია, რომელიც რეალურად ემსახურება ერთადერთ ადამიანს ინტერესებს და მისი ძალაუფლების შენარჩუნებას, მის დარჩენას, რაც შეიძლება, დიდი ხნით ხელისუფლების სათავეში»

რა თქმა უნდა, ფაშისტურ გერმანიაშიც იყო წესრიგი დაცული, შეიძლება უფრო მეტადაც, ვიდრე დღევანდელ საქართველოში და იქაც უმაღლეს დონეზე ასრულებდნენ თავის დანიშნულებას სამართალდამცავი სტრუქტურები, მაგრამ ეს იყო პოლიტიკური პოლიცია; ამ თვალსაზრისით, ჩვენ უნდა განვსხვავდეთ, რა გვინტერესებს — წესრიგი, რომელიც იქნება დათრგუნვისკენ, ადამიანის

„სანამ ხალხი ვერ შექმნის ხელისუფლების კონტროლს, სულ იქნება ასეთი ქაოსი. იმისთვის უნდა ვიზრდოდეთ, რომ ხელისუფლება მართოს ხალხმა და არა ხალხი — ხელისუფლებამ. თუმცა კონკრეტულად ამ ხელისუფლების პირობაში მნიშვნელოვან არაა, ეს როგორ იქნება, შედეგს მაინც ვერ მივიღებთ, იმიტომ, რომ ამათ უკვე აღარაფრის ძალა და რისუხის რეალურად არ გააჩნიათ.“

იური ვაზაგაშვილი:

სააკაშვილმა გიორგოვის დღესასწაული ჯალათებისა და კასისკვლელთა დღად აღესრულა

— თვითშემოქმედებას რაც შეეხება, თქვენი აზრით, ხაშურში, პოლიციის შენობაში მომხდარი მკვლელობაც პოლიტიკური ნება იყო? ამ საქმეზე, ფაქტობრივად, არავინ დასჯილა.

— ქიშკირის მკვლელობას გულისხმობთ, ალბათ. ეს, რა თქმა უნდა, არ იყო პოლიტიკური მკვლელობა, მაგრამ ამ შემთხვევაში ხელისუფლებას სხვა ინტერესი ჰქონდა. ვფიქრობ, ეს რომ არ მომხდარიყო იმ შემთხვევაში, რომელიც გააფრთხილა ამ რეჟიმმა, დარწმუნებული ვარ, პოლიციელს, რომელმაც მკვლელობა ჩაიდინა, სამაგალითოდ დასჯიდნენ და ამით სააკაშვილი ქულებსაც დაინერდა.

— ფაქტია, რომ დღესდღეობით ახალგაზრდების საქაოდად დიდი ნაწილი უმაღლესი სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ სამსახურს პოლიციაში იწყებს. ეს კი იმაზე მეტყველებს, რომ პოლიცია, როგორც ინსტიტუტი, ქვეყანაში პოპულარულია. თქვენი აზრით, რითაა ეს განპირობებული?

— საქმე ისაა, რომ, როდესაც ქვეყანაში ასეთი მძიმე სოციალური ფონია, როცა არ არის სამუშაო ადგილები და ხალხს უკიდურესად უჭირს, ყველა ცდილობს, მოხვდეს იქ, სადაც მაღალი ანაზღაურება და კარგი პირობებია. მსგავსი სამსახური კი დღეს, ფაქტობრივად, მხოლოდ და მხოლოდ ძალად სტრუქტურებშია. ასეთი პირობები ამ ხელისუფლებამ ხელი შეუწყო, მიზანმიმართულად შექმნა და დღეს სწორედ ეს პირობებია ის მთავარი კოზირი, რითაც სააკაშვილის რეჟიმს, ძალად უწყებები და საქმეები თითოეული ადამიანი, ასე ვთქვათ, კუდიან დაჭერილი. სწორედ ეს იზიდავს ახალგაზრდებსაც პოლიციაში და ზოგადად ძალად სტრუქტურებში, მათ შორის ჯარშიც, ვინაიდან, მოგეხსენებათ, სამხედრო საჯალდებულო სამსახურის გარეშე პოლიციაში მუშაობის დაწყება შეუძლებელია.

გარდა ამისა, თავისი შერევა პროპაგანდაც, — როცა ახალგაზრდებს მუდმივად ესმით, რომ თურმე ეს პოლიცია არის ყველაზე არაკორუმპირებული, ღირსეული და საბაზო პოლიცია, რაც კი არსებობს დედამიწის ზურგზე. ბუნებრივია, ზოგი ამას იჯერებს და უჩნდება სურვილი, რომ თვითონაც პოლიციელი გახდეს. ამასთან, ზოგს მამარის პირობის მომენტში აქვს — როცა იარაღს მოგვამენ და გატყვევებენ, ახლა, ვინაც ბინდა, შუბლი გაუხრებია ან ფეხები მოაგვრიეს, ბევრი ამ ცდუნებას ვერ უძლებს...

აი, ეს მომხიბვლელობა გააჩნია პოლიციას, მაგრამ ამ ადამიანებს ერთი რამ უნდა ესმოდათ: სააკაშვილი ყოველთვის ვერ იქნება პრეზიდენტი და, შესაბამისად, მისი პოლიტიკაც ყოველთვის ვერ გაგრძელდება, ამიტომ ერთ მშვენიერ დღეს, როცა ეს რეჟიმი დასრულდება, ისინი შეიძლება ძალიან ცუდ მდგომარეობაში აღმოჩნდნენ. მეტიც, ზოგს, ალბათ, ძალიან დიდი ხნით მოუწევს ციხეში ჩაჯდომა, იმიტომ, რომ ბევრ მათგანს ჩადენილი აქვს მძიმე დანაშაული, რაც ფართო საზოგადოებისთვის ცნობილია და, ბუნებრივია, ეს ყველაფერი დაუსჯელი არ დარჩება...

ესაუბრა ჯაბა შვანია

ხელისუფლების მიერ თითქმის ეროვნულ დღესასწაულად გამოცხადებულ პოლიციის დღესა და ბოლო დროს განვითარებულ მნიშვნელოვან მოვლენებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება 2006 წლის 2 მაისს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სპეცოპერაციის დროს დაღუპული ზურაბ ვაზაგაშვილის მამა, არასამთავრობო ორგანიზაციის „გადაარჩენილი სიცოცხლე“ დამფუძნებელი და ერთ-ერთი ლიდერი იური ვაზაგაშვილი.

— ბატონო იური, შარშან, 6 მაისს, პოლიციის დღესასწაულად დაკავშირებით ბათუმში გამართულ ღონისძიებაზე სააკაშვილმა ძალადგინებას ასე მიმართა: მიუხედავად იმისა, რომ მზე ცაში არ გამოჩნდა, მზე გამოჩნდა აქ, ბათუმის ახალ ბულვარზე, და თქვენ, თქვენი მუშაობით, რამდენიმე წელია, კამკამა სინათლის პეიზაჟს ქვეყანას. ნლევანდელი 6 მაისიც, ალბათ, არანაკლებ პომპეზური იქნება... თქვენი აზრით, რას ნიშნავს ეს დღე ქართველი ხალხისთვის?

— არ მინდა, წყველა გამომივიდეს, მაგრამ ისეთი მზე ამოუვიდეს სააკაშვილს, ჩვენ რომ პოლიციამ ამოგვიყვანა. რაც შეეხება თქვენს კითხვას, რას ნიშნავს ჩვენთვის პოლიციის დღე და საერთოდ, რა არის ქართველი ხალხისთვის პოლიცია? სააკაშვილის პირისპირისაა ჩვენი რეჟიმის წყალობით, ეს არის სადამსჯელო, რეპრესიული, ნაფიცობა, სააკაშვილი-მარაგოვილის ყურმეორილი მონა და უსიტყვოდ ასრულა მათ ვეღვა და ვეღვა. ყველაზე უარესი კი ის არის, რომ ამ ე.წ. სამართალდამცავ ორგანოში, რა ჩვენ ვაფინანსებთ, საზოგადოება, და შემდეგ ამ ჩვენ მიერ დაფინანსებულ პირისპირისაა ჩვენი გვიპირისპირება. რომელი ერთი შემთხვევა გაიხსენოთ: ყველამ ვიცით, რაც მოხდა 7 ნოემბერს, 14 ივნისს პოლიციის სამმართველოსთან, 26 მაისი ხომ საერთოდ საშინელება იყო... მოკლედ, დამოუკიდებელი საქართველოს ისტორიაში არც ერთი ხელისუფლების დროს პოლიციას იმდენი საზიზღრობა არ გაუკეთებია, რამდენიც ამათ ჩადიდნენ; ამდენად, მე მგონი, დღეს საბატონო ქართული არაა იმდენი არ მოიპყრება, რომ ხალხი ენდობა პოლიციას. რომელ დობაზეა საუბარი, ეს არის მიზან პოლიცია და ეს ე.წ. სამართალდამცავები არიან სააკაშვილის ხელის ბიჭები. ამ რვა წლის მანძილზე ამის მტკიცების მეტი არაფერი გაუკეთებია...

«როცა დასარბამდ გამოდინ, რა ვიხით ჩვენ, იმ ვინ ვინ არის, სულს არაა გამორიცხული, თვითონ ვანოს და მივახ გამოდიოდნენ სოლამ სავსარხეთან ერთად...»

— ეს ყველა პოლიციელს ეხება თუ მარტო გარკვეული კატეგორიის თანამშრომლებს? ბევრიგან მომისმენია, რომ დღესასწაულად პოლიციაშიც არიან სუფთა სინდისი ადამიანები.

— რა თქმა უნდა, პატიოსანი ხალხი მეტ-ნაკლებად ყველგანაა, მაგრამ საქმე ისაა, რომ პოლიციაში ასეთი ადამიანები ვერ ნიშნავდებიან. როგორც წესი, ისინი 3-4 წელი მსახურობენ და შემდეგ ან შემცირებაში მოყვებიან, ან თვითონ მიდიან სამსახურიდან. დანიშნულებით კი ნინაურდებიან ისინი, ვინც რეჟიმის ერთგული მსახურია, ვინც ნებისმიერ ბრძანებას ასრულებს და ვისაც არ აინტერესებს კანონი, აინტერესებს მხოლოდ მიზანსა და ვანოს კეთილდღეობა. აი, ასეთი ადამიანები ინიშნებიან მაღალ თანამდებობებზე. მათ აქვთ სერიოზული ანაზღაურება და, ერთი სიტყვით, მათ ხელშია ყველაფერი.

ესაუბრა ჯაბა შვანია

— სააკაშვილის აზრით, პოლიცია, ისევე, როგორც წმინდა გიორგი, ბოროტებაზე სიკეთის გამარჯვების სიმბოლოა. ეს განცხადება მან შარშან, 6 მაისს, ბათუმში გააკეთა.

— ეს უკვე საზოგადოებამ განსაჯოს, ხალხმა თვითონ შეაფასოს, რას ნარმოადგენს ეს პოლიცია. კიდევ ერთხელ ვიმეორებ: 7 ნოემბერი არ დავინწყებია საქართველოს, 26

ისტორია რომ იცოდეთ, ეს იყო ლოთი, ნარკომანი, ქუჩაში ეგდო და რა სიბინძურეში არ ჰქონდა ხელი გასვრილი, ლმერთმა იცის. სხვათა შორის, ეს ის ბასიშვილია, რომელიც მაისის აქციების დროს დარბევს ერთ-ერთი მთავარი ორგანიზატორი იყო. ერთი სიტყვით, სადისტია ეს ადამიანი, შეიძლება პირადადც მოვინახულებოდა დარბევებში. ამათ ხომ ყველას ნიღბები

უდანაშაულო ადამიანის სიცოცხლე შეენირა; მაგალითად, ის უკანონო დაპატიმრებები, რომელიც სააკაშვილმა მოსვლისთანავე დაიწყო; 26 მაისის სისხლიანი დარბევა, რომლის დროსაც, მოგეხსენებათ, 11 ადამიანი დაიღუპა, ხოლო რამდენი დასახიროდა, კაცმა არ იცის და ა.შ. მოკლედ, ამათ იმდენი დანაშაული აქვთ ჩადენილი, რომ დაუსრულებლად შეიძლება ამაზე საუბარი, მაგრამ საუბრებთან და უაზრო მსჯელობებთან ხომ შედეგს ვერ მივიღებთ?! ამიტომ საზოგადოება უნდა იდგეს მონოდეს სიმბოლეზე და მას უნდა ჰქონდეს იმდენი პრინციპულობა, რომ, თუ ხელისუფლება კანონს არღვევს, გაცემს საკადრისი პასუხი... მოდით, ვიყოთ ბოლომდე გულწრფელი და ვთქვათ სიმართლე — ჩვენს საზოგადოებას დღემდე უნდა არ აღმოაჩნდა. ამიტომაც ვამბობ ხოლმე ყოველთვის, რომ, სანამ ხალხი ვერ შექმნის ხელისუფლების კონტროლს, სულ იქნება ასეთი ქაოსი. იმისთვის უნდა ვიზრდოდეთ, რომ ხელისუფლება მართოს ხალხმა და არა ხალხი — ხელი-სუფლებამ. თუმცა კონკრეტულად ამ ხელისუფლების პირობაში მნიშვნელოვან არაა, ეს როგორ იქნება, შედეგს მაინც ვერ მივიღებთ, იმიტომ, რომ ამათ უკვე აღარაფრის ძალა და რისუხის რეალურად არ გააჩნიათ.

— სადაცაა, არჩევნები კარს მოგვადგება. თქვენი აზრით, რა მოლოდინი უნდა გვქონდეს ამ არჩევნებისგან?

— რას ნიშნავს მოლოდინის ქონა, სიმართლე გითხრათ, ჩემთვის ცოტა არ იყოს გაუგებარია. ვფიქრობ, მოლოდინი იმდენი უნდა გვქონდეს, რამდენსაც ვიმსახურებთ. ნახეთ, ხელისუფლება რას აკეთებს, ოპონენტები თითქმის ჩამოიშორა: ზოგი ციხეში ჩასვა, ზოგი ქვეყნიდან გააძევა, ზოგი საერთოდ გააქრო პოლიტიკური ასპარეზიდან და ა.შ. ამასთან, საარჩევნო კოდექსი ისე შეცვალა, რომ, ფაქტობრივად, თავის ჭკუაზე მოანყო ყველაფერი. მოკლედ, შეიძლება ითქვას, რომ სასათბურე პირობებში აქვს სააკაშვილს შექმნილი... ამ ყველაფრის რომ ვუყუარებ, ხანდახან ვმგონია, რომ თანადან ბოლომდე ჩვენი ბრალია, რაც ხდება ქვეყანაში, იმიტომ, რომ ის, რასაც დღეს ქართველი ხალხი ითმენს, უკვე მართლად მათისგანაა. — ანუ მიგაჩნიათ, რომ საზოგადოება პასიურია?

— უბრალოდ, ჩვენმა საზოგადოებამ ბევრი ისეთი რამ აპატია ხელისუფლებას, რაც არ უნდა ეპატიებია. მაგალითად: ეკლესიის ხელყოფა და დარბევის შემდეგ ლიხვის ხეობის დეპუტატ ბადრი ბასიშვილს გორის ბავშვთა საავადმყოფო გადაუფორმეს ერთ ხალხად. ვისაც არ სჯერა, ჩავიდეს და შეამოწმოს, მე ამას სრული პასუხისმგებლობით ვამბობ. ვინ არის ეს ბასიშვილი, არ განიტყვრებთ? მისი

— თვითშემოქმედებას რაც შეეხება, თქვენი აზრით, ხაშურში, პოლიციის შენობაში მომხდარი მკვლელობაც პოლიტიკური ნება იყო? ამ საქმეზე, ფაქტობრივად, არავინ დასჯილა.

— ქიშკირის მკვლელობას გულისხმობთ, ალბათ. ეს, რა თქმა უნდა, არ იყო პოლიტიკური მკვლელობა, მაგრამ ამ შემთხვევაში ხელისუფლებას სხვა ინტერესი ჰქონდა. ვფიქრობ, ეს რომ არ მომხდარიყო იმ შემთხვევაში, რომელიც გააფრთხილა ამ რეჟიმმა, დარწმუნებული ვარ, პოლიციელს, რომელმაც მკვლელობა ჩაიდინა, სამაგალითოდ დასჯიდნენ და ამით სააკაშვილი ქულებსაც დაინერდა.

— ფაქტია, რომ დღესდღეობით ახალგაზრდების საქაოდად დიდი ნაწილი უმაღლესი სასწავლებლის დამთავრების შემდეგ სამსახურს პოლიციაში იწყებს. ეს კი იმაზე მეტყველებს, რომ პოლიცია, როგორც ინსტიტუტი, ქვეყანაში პოპულარულია. თქვენი აზრით, რითაა ეს განპირობებული?

— საქმე ისაა, რომ, როდესაც ქვეყანაში ასეთი მძიმე სოციალური ფონია, როცა არ არის სამუშაო ადგილები და ხალხს უკიდურესად უჭირს, ყველა ცდილობს, მოხვდეს იქ, სადაც მაღალი ანაზღაურება და კარგი პირობებია. მსგავსი სამსახური კი დღეს, ფაქტობრივად, მხოლოდ და მხოლოდ ძალად სტრუქტურებშია. ასეთი პირობები ამ ხელისუფლებამ ხელი შეუწყო, მიზანმიმართულად შექმნა და დღეს სწორედ ეს პირობებია ის მთავარი კოზირი, რითაც სააკაშვილის რეჟიმს, ძალად უწყებები და საქმეები თითოეული ადამიანი, ასე ვთქვათ, კუდიან დაჭერილი. სწორედ ეს იზიდავს ახალგაზრდებსაც პოლიციაში და ზოგადად ძალად სტრუქტურებში, მათ შორის ჯარშიც, ვინაიდან, მოგეხსენებათ, სამხედრო საჯალდებულო სამსახურის გარეშე პოლიციაში მუშაობის დაწყება შეუძლებელია.

ესაუბრა ჯაბა შვანია

სააკაშვილის ხელისუფლება ყველაფერზე წავა (იგულისხმება ტერიტორიების დათმობა, ადგილობრივი მოსახლეობის სხვა ეთნიკური ჯგუფებით ჩანაცვლება, მათთვის ბაიოლოგიურ რეჟიმში მოქალაქეობის მიწოდება და ა.შ.), ადმინისტრაციული ორგანოების დასავლეთი საქართველოში გადატანით ხელისუფლება თადარიგს იტარებს. იგი ფიქრობს, რომ საქართველო დაიშლება და ცდილობს, გარკვეული ნაწილი შეინარჩუნოს.

პროტესტის დაწყებისთანავე თუ გზადასვლა ქვეყნის გავლენის ზონებზე დაყოფისთვის,

ანუ რატომ ართმევენ თბილისს დედაქალაქის სტატუსს?

პრეზიდენტმა სახეიმიდ გვაუწყა, რომ რეგიონების აღორძინებაზე ზრუნვას აპირებს და ავადსახსენებელი „თავკომბალას სინდრომი“ საბოლოოდ დაიძლევა. უზომოდ გაზრდილ „თავში“ თბილისი იგულისხმება. მიზანი თავისთავად კონსტრუქციულია; აი, მეთოდისკაზე კი რა მოგახსენოთ: საკონსტიტუციო სასამართლომ უკვე ბათუმში დაიდო ბინა, ენერგეტიკის მარეგულირებელმა კომისიამ — ქუთაისში, კონტროლის პალატის ნაწილი და ლტოლვილთა და განსახლების სამინისტრო გორში გადაბარგდება, სტატისტიკის სააგენტო — წყნეთში, ხოლო პარლამენტართა ჯიპიანი კოლონა მალე ქუთაისს გაემგზავრება. ადმინისტრაციული უწყებების საქართველოს მასშტაბით მიმოფანტვა თბილისის მორალურად და პოლიტიკურად ამკარად დაასუსტებს. ჩნდება ლოგიკური კითხვა: რამდენად გააძლიერებს ეს ოდიოზური გადაწყვეტილება რეგიონებს? ძალზე საეჭვოა, რომ „თავის“ გაჩერებით „კუდმა“ იხეიროს.

მიზანი: პროტესტის დაწყებისთანავე

ყველა ქვეყანა ცდილობს, მოთანამშრომლედ უწყებები ერთმანეთთან ახლოს განლაგოს. ჩვენთან კი პირიქით — ასობით კილომეტრით ამორეზენ. ბოლოს კითხვის ნიშნის ქვეშ დადგება, სად არის და საერთოდ არსებობს თუ არა დედაქალაქი. ადამიანებს დაეკარგებათ იმის განცდა, რომ მათ ქვეყანაში მთავარი გეოგრაფიული წერტილი არსებობს. საზოგადოების ასეთი დეზორიენტირება მძიმე ტვირთია როგორც ორგანიზაციულად, ისე ეკონომიურად. სულ რომ არაფერი, ამდენი ხალხის წინ და უკან სირბილი უამრავი ფული დაჯდება.

— სააკაშვილი ამბობს, რომ პარლამენტის გადატანით ქუთაისი ეკონომიკურად გამოცოცხდება, რაც ვერანაირ კრიტიკას ვერ უძლებს. თუკი პარლამენტის რომელიმე ქალაქში გადატანა ეკონომიკას ააღორძინებს, მაშინ ამ ლოგიკით უნდა დავაარსოთ „პარლამენტი შაბიტო“ და ყოველ ოთხ წელიწადში ქალაქიდან ქალაქში ვატაროთ. მე მაქვს ამ გადაწყვეტილების ჩემუფილი ახსნა: ახალი კონსტიტუციის თანახმად, 2013 წლიდან ქვეყნის მმართველი იქნება პრემიერ-მინისტრი, ხოლო პრეზიდენტს უფრო წარმომადგენლობითი ფუნქცია დაეკისრება. პრემიერ-მინისტრს პარლამენტი ირჩევს. რადგანაც სამომავლოდ სააკაშვილი საკუთარ თავს პრემიერ-მინისტრად ხედავს, 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებში გადამწყვეტი უპირატესობით უნდა გაიმარჯვოს, რაც გაყალბების გარეშე შეუძლებელია. თბილისში ამას, ცხადია, მწვავე პროტესტი მოჰყვება. სააკაშვილმა ეს იცის და „კარგი“ გამოსავალი მოძებნა: პარლამენტი და მთავრობა ქუთაისში გადავა. ამდენად, თბილისში რა მასშტაბის გამოსვლებიც არ უნდა გაიმართოს, სააკაშვილი გაყალბებულ არჩევნებს შედარებით უმტკივნეულოდ „გადააგორებს“. როგორი თვალახელილიც არ უნდა იყოს ქუთაისი, მისი მასშტაბები მცირეა. ამდენად, კრიტიკული მუხტი იმ თვისობრიობას ვერასოდეს მიაღწევს, რომ ქვეყნის ცხოვრებაზე არსებითი გავლენა მოახდინოს. თანაც ისტორიულად ყოველი იდეა თუ მოვლენა „იხარშებოდა“ სწორედ თბილისში და რეალობაში მერე ჰპოვებდა ასახვას.

სააკაშვილს როგორღაც დააინფუზა, რომ თბილისი მხოლოდ საქართველოს დედაქალაქი კი არაა, მთელი კავკასიის ცენტრია. ეჭვი მთავარია, რომ აზერბაიჯანელები

და სომხები, რომლებსაც თბილისი აქ უმჯობესად უნდა უყვარს. თბილისი არ იგვევ, როგორც თბილისს არ უყვარს სააკაშვილი. სწორედ ამიტომ გადააქვს დედაქალაქის ფუნქციები სხვა ქალაქებში. გაიხსენეთ განცხადებები, რომ ქუთაისის აეროპორტი, სადაც ბილეთები უფრო იაფი იქნება, კონკურენციას გაუწევს თბილისის აეროპორტს. პრაქტიკულად, ეს არის სტიმული მოქალაქეებისთვის, რომ თბილისს, როგორც ძვირ ქალაქს, ზიზლით შეხედონ. სააკაშვილი, ფაქტობრივად, ცვლის საქართველოს ისტორიას, რომლის ათწლეული 2003 წლიდან იწყება. კოლიტიკური ადმინისტრაციული გომორაფიის შიშვლაც ამას ემსახურება.

ინფორმაცია განსჯისთვის: ერთმა ქუთაისელმა ქალბატონმა ამ სტრიქონების ავტორს პირდაპირ მიახალა: ძალიანაც კარგი ის ხომ კარგი იყო, წლების მანძილზე თბილისი ქუთაისის ნიჭიერ ხალხს რომ ართმევდა და აკნინებდაო. ნუ მოვიტყუებთ თავს, რომ ეს ქალბატონი გამოჩაკლისია!

საკითხი ძალზე სერიოზულია და მხოლოდ დედაქალაქის სტატუსის პრობლემასთან არ არის დაკავშირებული. ქალაქების შერჩევა ნარჩუნებულ სააკაშვილის ხელისუფლება ყველაფერზე წავა (იგულისხმება ტერიტორიების დათმობა, ადგილობრივი მოსახლეობის სხვა ეთნიკური ჯგუფებით ჩანაცვლება, მათთვის გაიოლებული რეჟიმში მოქალაქეობის მიწოდება და ა.შ.), ადმინისტრაციული ორგანოების დასავლეთ საქართველოში გადატანით ხელისუფლება თადარიგს იტარებს. იგი ფიქრობს, რომ საქართველო დაიშლება და ცდილობს, გარკვეული ნაწილი შეინარჩუნოს.

საით მივდივართ?.. ისტორიულად დედაქალაქის ინსტიტუტი ერთიანი ეროვნული სახელმწიფოს ჩამოყალიბებას ემსახურებოდა. ადმინისტრაციული უწყებების მიმოფანტვა ცენტრიდანულ პროცესებს ჩართავს; დასავლეთისა და აღმოსავლეთის ქიშპობა შენელებული მოქმედების ნაღვივით დევს ქართულ ხასიათში და როდის აფეთქდება, არავინ უწყის. კუთხური მენტალიტეტის და პოლიტიკურ-ეკონომიკური კრიზისის პირობებში ეს სავსებით რეალურია. ჭკვიანი მტერი აუცილებლად გამოიყენებს ამ რესურსს „წითელი ხაზის“ გასაფლავებად. ხელი-სუფლებს მიძინებულ ნერვს ცუდად უკირკიტებს. საკითხავია, სიბრყვიით მოსდის ეს სისულელე თუ ბოროტი განზრახვით.

ფაქტია, რომ ყველა თბილისეკენ მოიხვეწა: ამიტომ ამ ნაბიჯის გამართლებას მიგრაციის დეცენტრალიზაციით ცდილობენ. მაგრამ მიგრაცია ხდება არა ადმინისტრაციული, არამედ ეკონომიკური ცენტრების მიხედვით. მაგალითად, აშშ-ში ხალხი მიისწრაფვის არა ვაშინგტონისკენ, არამედ ნიუ იორკისკენ. ამ გადაწყვეტილებას პირობადიარტი უხსნა აქვს: საპროტესტო ტალღას მისამართი ალბარ ეძნება, ანუ ეს ხელს მხოლოდ ხელი-სუფლებას აძლევს.

ხელისუფლებამ უნდა გაითვალისწინოს, რომ ქუთაისი სტუმართმოყვარე ქალაქია და პროტესტანტებს ჩინებულად უმასპინძლებს. ამდენად, სულ-კურთხეულ დუმბაძეს თუ დავესესებთ, მორიგი ხუმტურების პრევენციისთვის ადმინისტრაციული მენეჯმენტი ბორბლებზე უნდა დაგაყენოთ.

უედაბი: საქართველოს დაპყრობა

ლადო პაპაშვილი, ეკონომიკური მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი:

ისტორიული პარალელი

„ქართაგენი უნდა დაინგრეს!“ — გადაწყვეტილებას დაეცა რომაელებმა, როდესაც ეს ქალაქი მათ იმპერიულ ამბიციებს არ შეეუბა. თბილისიც არ შეეუბა სააკაშვილის ხუმტურებს და სასჯელმაც არ დააყოვნა; სანწყენი ის არის, რომ კართაგენი თუ ედამითილემა გაასწორეს მიწასთან, თბილისის ათასწლოვან სტატუსს „მშობლიური ხელისუფლება“ ანგრევს, ყოველივე ამის უკან კი დიდი პოლიტიკის და ადგილობრივი ოლიგარქიის ინტერესები იკითხება.

მედა გოგუაძე

სანამ ჩვენ ამ ვარაუდებით ვართ გართულები, რუსებმა პეტრი დიდის მიერ დაარსებულ კონსტანტინოპოლის, გუზარაშვილი, სადაც აღამიანის ანატომია მისი ყველა გამოქვეყნებითა და წარმოდგენილი და სადაც გავეხვეთ და სუსტი ფსიქიკის აღამიანების შესვლა აკრძალულია, სააკაშვილის იმ ნაწილს, რომელთაც ასე უშუალოდ გასცემს, გამოუნახეს ადგილი. კერძოდ, გრიშკა რასკუტინის იმ დასპირტული ორგანოს გვერდით, რომელსაც დიდი გასაგალი ჰქონდა იმპერატორ ნიკოლოზ მეორის კარზე.

ათსოვით პრაზიდიანტს კუანტები

„ყვითელ ავტობუსებში მოქმედი კონტროლიორების სამსახური, შესაძლოა, სტუდენტების დასაქმების სანაცვლოდ გააუქმონ. ამის შესახებ „ივერიონს“ მუნიციპალური ტრანსპორტის მძღოლებმა აცნობეს“.

სამაგიეროდ სააკაშვილმა ბათუმში ტრამპინზონის აშენება დაიწყო. „ტრამპინზონი“ რეზო ამაშუკელის ნეოლოგიზმია, ტრამპინი დაკავშირებული, ცხადია. გურჯაანში კი სამსართულიანი საავადმყოფოს გახსნაზე ერთი სიტყვა წარმოთქვა და გაიყიდა. თავი ვერ შეიკავა და, როგორც იქნა, თქვა სიმართლე, ანუ ის, როგორ ვერ იტანს თბილისელებს, განსაკუთრებით, ვაკეში მცხოვრებ ადამიანებს: სპორტულ კომპლექსს ავაშენებთო გურჯაანში, აუზით, სპორტული მოედნებით და ვაკელებს გურჯაანში მოუწევთო გასარუჯად სიარული.

ილს მივმართავ, ევაბ, დანიცვას ტრამპინზონს...

ტრავმა და ტკივილი ახლა ნახეთ: იდგა იგი ახლადგარემონტებულ ავტობუსებში თბილისელი მეზობლების უნიფორმისფერ კომბინეზონში გამოწყობილი, მარცხენა მკლავზე პილოტის მუზარადი ესვენა და, როგორც ყოველთვის, გამარჯვებულის თვითკმაყოფილება მირონივით იღვრებოდა მისი ნათელი შუბლიდან. „ნარგიზოვით ტოკავდა, ტოკავდა“ შუბლის არარსებულობა იტყობოდა.

საოცრებაა: ზემთაგონება ამ ტელეორატორს მაინც და მაინც კამერების წინ ეწვევა ხოლმე — დადგმულ-დამუშავებული მიზანსცენების ეთერში გასვლისას.

კლიმირბული ექსპრომტი. ახლაც ასე იყო: **ოღონდ რუსები გავიდნენო ცხინვალისა და აფხაზეთიდან და მი მზათ (!) ვარ დამატება-ნი (!) მოვიტარა და გავუზავნო მათ ჩემი სხაშლის ის ნაწილები, რომლის (!) მიმართაც მათ არაერთ-ინაშე გამოსახტის თაქისი ინტერესი (!), —** თავისი ქართული ამცნო საქართველოს და თავის რუს კოლეგას, მიხეილ სააკაშვილმა ახლად აღილი ფრთიანი ფრაზა, — **აუცილებლად (!) მზათ (!) ვარ, რომ ესეც კი გავაკეთო და ამას ვამბობ ყოველგვარი ირონიის გარეშე“.**

ორ „ნაწილზე“, ეტყობა, ლაპარაკი ირონიის გარეშე, თითო-თითო განდგომილი ავტონომიების სანაცვლოდ. შაჰიდები გაგვიგია — ფანატის თვითმკვლელები. თვითკასტირებული პრეზიდენტი (დაკოდილი?) — არა. მაგრამ გვეყვლება, და, რასაც გვთავაზობს, ის იქნება

გილ კლინტონის გენიტალიაზე საერთაშორისო მასშტაბით გამოგზავრების უაღრესად სააკაშვილის თვითკასტირება იქნება ახალი, განსხვავებული სიტყვა ქვეყნის ურთიერთობის ისტორიაში

რეფორმირებული აზროვნების თვალსაჩინო შედეგი — ტერიტორიული კონფლიქტების მოგვარების უახლესი მეთოდი, ცოტა მტკიცეული, მაგრამ კონკურენტუნარიანი საექსპორტო ხელქმნილი იდეა.

ადგილობრივი. ქართული. **გილ კლინტონის გენიტალიაზე საერთაშორისო მასშტაბით გამოგზავრების უაღრესად სააკაშვილის თვითკასტირება იქნება ახალი, განსხვავებული სიტყვა ქვეყნის ურთიერთობის ისტორიაში.**

ის დროა, რომ სიმონ მასხარაშვილები და ნუგზარ ნიკლაურები დასხდნენ წერად ნაშრომისა: „მიხეილ სააკაშვილის წმინდა ნაწილების ისტორიული როლი საქართველოს გაერთიანების საქმეში“...

სანამ ჩვენ ამ ვარაუდებით ვართ გართულები, რუსებმა პეტრე დიდის მიერ დაარსებულ კონსტანტინოპოლის, გუზარაშვილი, სადაც აღამიანის ანატომია მისი ყველა გამოქვეყნებითა და წარმოდგენილი და სადაც გავეხვეთ და სუსტი ფსიქიკის აღამიანების შესვლა აკრძალულია, სააკაშვილის იმ ნაწილს, რომელთაც ასე უშუალოდ გასცემს, გამოუნახეს ადგილი. კერძოდ, გრიშკა რასკუტინის იმ დასპირტული ორგანოს გვერდით, რომელსაც დიდი გასაგალი ჰქონდა იმპერატორ ნიკოლოზ მეორის კარზე.

„ტახტზე ფლომისთვის ვარგისია, რუსეთის სათავე-

ში დგომისთვის უნიჭია“, — ასე დაახასიათა მეგრძოლმა გენერალმა აბრამ დრაგომიროვმა მეფე.

ახლაც ვერ დავანა იმავე მიზეზით, და ხელფასებს უნახევრებენ ავტობუსების გაჭირვებულ კონტროლიორებს, ან გაუუქმებენ საერთოდ სამსახურს. სამაგიეროდ ამოქმედდება სტუდენტების დასაქმების პროგრამა: „თითო სტუდენტს თითო ავტობუსს მიამაგრებენ. ის მუდმივად ავტობუსში იჯდება და მონიტორინგს ადგილზე განახორციელებს. ხელფასიც ნაკლები ექნება და, შესაბამისად, მერია თანხებს დაზოგავს“.

შესაბამისად, იგივე მერია მასობრივად გამოზრდის ახალი თაობის შტრაიკბრეხერებს და მომავლის პავლიკ მოროხოვებს.

...რისი დამტკიცებაც გვჭირდება.

***

შავ აფრიკაში, შავ კონტინენტზე, შავი აფრიკული სირაქლემა გრძელად ფეხებით გაბრუნდა და, ქანცი რომ გამოელოდა, მინაზე გაერთხმებოდა — ეკებ მდევარმა ვერ შემაჩინოსო.

აქედან წარმოიშვა ლეგენდა, რომ საშობროების შემთხვევაში ეს ფრინველი, რომელსაც ფრენა არ შეუძლია, თავს ქვიშაში ჩარგავსო.

სირაქლემას ტვინის მოცულობა მისი თვალის მოცულობაზე ბევრად ნაკლებია. ეს ფაქტია.

ბანჯაჰინ იბარკა

ევროპის საპარლამენტო ასამბლეის განცხადება

ევროპის საპარლამენტო ასამბლეამ სირიის საკითხზე რეზოლუცია მიიღო და გაეროს უშიშროების საბჭოს ქვეყანაში იარაღის მიწოდებაზე ემბარგოს დაწესება მოსთხოვა. ასამბლეის ოფიციალური ინფორმაციით, რეზოლუცია ერთხმად მიიღეს. მის წინააღმდეგ ხმა მხოლოდ რუსეთის დელეგაციის სამმა წევრმა მისცა. რეზოლუციის პროექტი, რომელიც გაეროს გადაეგზავნება, საკმაოდ მკაცრია. მასში აღნიშნულია, რომ საპარლამენტო ასამბლეა შეუფოთებულია სირიაში დემოკრატიული გარდაქმნების მომხრეთა მიმართ განხორციელებული ძალადობით, როდესაც სახელისუფლო ძალებმა 11 ათასზე მეტი

ადამიანი მოკლეს. რეზოლუციაში საუბარია ადამიანის უფლებების სისტემატურ დარღვევებზე, რაც კაცობრიობის წინააღმდეგ ჩადენილი დანაშაულის ტოლფარდია. ასევე საპროტესტო აქციების მონაწილეთა მკვლელობებზე, სექსუალურ ძალადობაზე, მათ შორის ბავშვებზეც. რეზოლუციის მეცხრე პუნქტში, ფაქტობრივად, განაჩენია გამოტანილი ბაშარ ასადის რეჟიმისთვის: „ლიქტატორულ რეჟიმს, რომელიც ათეულობით წლები ჩაგრავდა სირიელ ხალხს, მომავალი არ გააჩნია...“ მეთექვსმეტი კი საპარლამენტო ასამბლეა მოუწოდებს „მშვიდობიანი სირიისთვის პრეზიდენტ ასადის გარეშე“.

უფა ვარ შეაჩინე

მიუხედავად ქალაქ დნეპროპეტროვსკში მომხდარი ტერაქტებისა, ევროპის მმართველი საფეხურით ორგანო — უფა დარწმუნებულია, რომ მიმდინარე ზავსულის ფეხხურთში ევროპის ჩემპიონატის მონაწილეებისა და ტურისტების უსაფრთხოება დაცული იქნება.

ამის შესახებ უფას განცხადებამაია ნათქვამი. „გულითა და

გონებით დაზარალებულეთან ერთად ვართ და მათ სწრაფად და ბოლომდე გამოჯანმრთელებას ვუსურვებთ. მომხდარის მიუხედავად, უფა დარწმუნებულია, რომ ხელისუფლების მიერ ევრო-2012-ისთვის შემუშავებული უსაფრთხოების ზომები ტურისტების მშვიდად და ნარმატებით ჩატარების გარანტიას იძლევა“, — ნათქვამია უფას განცხადებაში.

აშუ-მა იტალიის ანტიკავარული ნივთები დაუბრუნა

აშუ-მა იტალიის სხვადასხვა პერიოდში მოპარული შვიდი ანტიკავარული ნივთი გადასცა. დაბრუნებულ ფასეულობაში შედის ძველი რომის დროინდელი პატარა ზომის სკულპტურა და ორი კერამიკული ვაზა. გამოძიების მიერ

დადგენილია კავშირები გალერეებთან და აუქციონის სახლებთან, თუმცა ამ საქმეებზე ჯერ არავინ დაუკავებიათ. ბოლო პერიოდში ამერიკის ხელისუფლებამ ბელიჯენის ნიმუშების შავ ბაზართან ბრძოლა გააძლიერა.

ავღანეთში ოთხი აპრიკული სამხედრო დაიღუპა

ავღანეთში ISAF-ის ძალების ოთხი ამერიკელი სამხედრო მოსამსახურე დაიღუპა. ყანდაღარში დაღუპული ერთი ამერიკელი ოფიცერი, რომელსაც ავღანეთის ჯარისკაცის ფორმაში გადაცემულმა ტერორისტმა გაუხსნა ცეცხ-

ლი. ამ ინციდენტამდე რამდენიმე საათით ადრე სამი ამერიკელი სამხედრო მოსამსახურე ნაღვზე აფეთქდა. მიმდინარე წელს ავღანეთის ჯარის ფორმაში გადაცემული ბულიჯენის მიერ ამერიკელ სამხედროებზე 16 თავდასხმა მოხდა.

ევროკავშირის ელჩები ბელარუსში ბრუნდებიან

როგორც უცხოური მედია წერს, რამდენიმე დიპლომატი, მათ შორის პოლონეთისა და შვედეთის ელჩები მინსკში უკვე ჩავიდნენ. დიპლომატიებიდან, რომლებიც ევროკავშირმა ქვეყნიდან თებერვალში გამოიწვია, მიმდინარე კვირის განმავლობაში უკან ლიტივის, ესტონეთისა და ჩეხეთის დიპლომატიური უწყე-

ბების წარმომადგენლებიც დაბრუნდებიან. ევროკავშირის 27-ვე წევრმა ქვეყანამ ელჩები ბელარუსიდან მას შემდეგ გაიწვია, რაც პრეზიდენტ ალექსანდრ ლუკაშენკოს რეჟიმმა ორგანიზაციის მიერ მინსკის წინააღმდეგ ახალი სანქციების დაწესების გამო ქვეყნიდან ევროკავშირის ორი დიპლომატი გააძევა.

ბერკოვსკის 13-მილიონიან ქონებას ყადაღა დაადეს

რუსეთის ხელისუფლებამ მიიღო იმას, რომ საფრანგეთში ხმაურიანი სისხლის სამართლის საქმეების ფიგურანტების, მათ შორის ბიზნესმენ ბორის ბერეზოვსკის 300 მილიონზე მეტი აშშ დოლარის ღირებულების საბანკო ანგარიშებსა და ქონებას ყადაღა დაადეს. „რუსეთის ფედერაციის გენერალური პროკურატურის სარჩელების საფუძველზე დანაშაულებრივი გზით მოპოვებულ ქონებას, საერთო თანხით 320 მილიონ აშშ დოლარზე მეტი, ყადაღა დაედო“, — ნათქვამია გენპროკურატურის მიერ გავრცელებულ ანგარიშში, რომელიც რუსეთის ფედერაციის საბჭოს გადაეცა. დაყადაღებულია ბიზნესმენ ბორის ბერეზოვსკის დაახლოებით 13 მილიონი აშშ დოლარის ღირებულების უძრავი ქონება საფრანგეთში, შვეიცარიაში კი ყადაღა აქვს დადებული ვინმე ნიკიტინის 300 მილიონიან ანგარიშს. ამას გარდა, უკრაინაში ყადაღა დაედო ვინმე მიხაილოვის 8 მილიონიან ქონებას, მონაკოში კი — ღია სააქციო საზოგადოების „ვოლგოტანკის“ 1 მილიონიან ქონებას.

რუსეთის ხელისუფლებამ მიიღო იმას, რომ საფრანგეთში ხმაურიანი სისხლის სამართლის საქმეების ფიგურანტების, მათ შორის ბიზნესმენ ბორის ბერეზოვსკის 300 მილიონზე მეტი აშშ დოლარის ღირებულების საბანკო ანგარიშებსა და ქონებას ყადაღა დაადეს. „რუსეთის ფედერაციის გენერალური პროკურატურის სარჩელების საფუძველზე დანაშაულებრივი გზით მოპოვებულ ქონებას, საერთო თანხით 320 მილიონ აშშ დოლარზე მეტი, ყადაღა დაედო“, — ნათქვამია გენპროკურატურის მიერ გავრცელებულ ანგარიშში, რომელიც რუსეთის ფედერაციის საბჭოს გადაეცა. დაყადაღებულია ბიზნესმენ ბორის ბერეზოვსკის დაახლოებით 13 მილიონი აშშ დოლარის ღირებულების უძრავი ქონება საფრანგეთში, შვეიცარიაში კი ყადაღა აქვს დადებული ვინმე ნიკიტინის 300 მილიონიან ანგარიშს. ამას გარდა, უკრაინაში ყადაღა დაედო ვინმე მიხაილოვის 8 მილიონიან ქონებას, მონაკოში კი — ღია სააქციო საზოგადოების „ვოლგოტანკის“ 1 მილიონიან ქონებას.

ინტერვიუ

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დავით ზურაბიშვილი:

სააკაშვილი უნდა რაღასეზებს მოიჭრის, ვიდრე გადადგება

„სწორედ ხელისუფლების იდიოტური განცხადებების გამოა ასეთი დაკაზმული ვითარება რუსეთთან. ახლა რომ გაიძახის სააკაშვილი, რაღაცებს მოვიჭრი და გავაგზავნი, ასეთი სისულელეები რომ არ უნდა თქვას ძველენის პრეზიდენტმა, რად უნდა ამას ლაპარაკი? ზრდილობას რომ თავი დავანებოთ, პრეზიდენტი ცოტა სოლიდურად უნდა მიტყველებდეს...“

როგორ აპირებს „ქართული ოცნება“ გამარჯვებას და როგორია კოალიციის ლიდერების საშინაო თუ საგარეოპოლიტიკური სტრატეგია, ქვეყანაში მიმდინარე მოვლენებზე რესპუბლიკური პარტიის ერთ-ერთი ლიდერი და „ქართული ოცნების“ წევრი დავით ზურაბიშვილი გვესაუბრება.

— ბატონო დავით, ბოლო დროს საზოგადოებაში ხშირად მოისმენ, რომ ბიძინა ივანიშვილის პოლიტიკაში გამოჩენილი გამონეულები მუხტი შესუსტდა. თუ ხელისუფლების მიერ განხორციელებულ მთელ რიგ საკანონმდებლო ცვლილებებსაც გაითვალისწინებთ, არსებულ ვითარებაში როგორ აპირებს „ქართული ოცნება“ არჩევნებში გამარჯვებას და თუნდაც მოსალოდნელი გაყალბების თავიდან აცილებას?

ბი გაყალბდა, ბუნებრივია, მას სერიოზული პროტესტი მოჰყვება. წარმოდგინეთ, მილიონზე მეტი ადამიანი მხარს რომ დაგიჭერს, 200 ათასი მანინც ხომ გამოვა გაბრაზებული ქუჩაში, თუ შედეგები გაუყალბებ? ასე მოხდა 2009 წელსაც. ჩვენი ხათრით კი არ გამოსულა მაშინ ქუჩაში ხალხი, არჩევანი რომ გაუყალბეს, ამის გასაპროტესტებლად გამოვიდა.

— მაგრამ შედეგი ვერც მაშინ მიიღეთ. დაგვიანებული ხომ არ იქნება თქვენი პროტესტი?

— არა, მაშინ სხვა ვითარება იყო. დასამალი არ არის, რომ მაშინ მიხედილ სააკაშვილს საკმაოდ ძლიერი საერთაშორისო მხარდაჭერა ჰქონდა, თუნდაც ბუშის ადმინისტრაციისგან. ჯერ არჩევნების შედეგები არ იყო დათვლილი, რომ უკვე გამარჯვება მიულოცეს, ანუ, უხეშად რომ ვთქვათ, საერთაშორისო ლიდერებმა სააკაშვილს არჩევნები „გაუპრავეს“.

— ყოველთვის, როცა ბიძინა ივანიშვილის გარემოცვას აკრიტიკებენ, კრიტიკის ქარცეცხლში რეპუბლიკელები ხვდებიან. როგორ ფიქრობთ, რატომ ინვესტირებთ პარტია ყველაზე დიდ გალიზიანებას, თუნდაც თქვენს ოპოზიციონერ კოლეგების?

— არის ოპოზიციის ნაწილი, რომელსაც რესპუბლიკელები არ მოსწონს, ამას ორი მიზეზი აქვს: პირველი. თავად სურთ ჩვენს ადგილას ყოფნა და ვერ მოუწონიათ, რომ ბიძინა ივანიშვილმა პოლიტიკურ პარტნიორებად ისინი არ აირჩია; არის მეორე მიზეზი, იდეოლოგიური შეუთავსებლობა. ვფიქრობ, ჩვეულებრივია, როცა ვიღაცას მოსწონხარ ან ვიღაცე გაგინებს, ამას ყურადღებას არ ვაქცევთ. იმ ხალხს, რომელიც რესპუბლიკელებზე ცუდს ამბობს, საზოგადოებაში ჩვენზე ნაკლები რეიტინგი აქვს.

თავად კოალიციის გაწევრიანებაზე პარტიებს შორის არის იდიოლოგიური სხვაობა. მაგამა, რომელიც ცუდს ამბობს, საზოგადოებაში ჩვენზე ნაკლები რეიტინგი აქვს. თავად კოალიციის გაწევრიანებაზე პარტიებს შორის არის იდიოლოგიური სხვაობა. მაგამა, რომელიც ცუდს ამბობს, საზოგადოებაში ჩვენზე ნაკლები რეიტინგი აქვს.

ტფორმაზე ამ ეტაპზე შეჯამებული ვართ.

— ხელისუფლების წარმომადგენლები თქვენი კოალიციის წევრს, ირაკლი ალასანიას ბრალს სდებენ, რომ სწორედ მისი განცხადებების გამო, ევროკავშირის სადამკვირვებლო მისიის ხელმძღვანელი, გენერალი ანჟეი ტიმკევიჩი აფხაზეთში არ შეუშვეს და უფროსი ნონ-გრატადაც გამოაცხადეს. საერთოდ, როგორ ფიქრობთ, რამდენად მართებული იყო მისი მხრიდან ინფორმაციის გახმაურება, რომელიც ჩვენი ქვეყნის შეიარაღებულ ფორმირებებს ეხება?

— ეს არის ხელისუფლების მცდელობა, საკუთარი დანა-

ლიდერი, რომელთანაც რუსეთი თანამშრომლობს შეძლებს. იყო თუ არა ეს ერთგვარი გზავნილი ბიძინა ივანიშვილისადმი, რომელიც დღეს ერთიანი ოპოზიციის ყველაზე ძლიერი კანდიდატად მოიაზრება?

— დააკვირდით, რუსეთის ხელისუფლება ყოველთვის ხაზს უსვამს, რომ მას პირადი პრობლემა აქვს სააკაშვილთან. სხვათაშორის, იძულებს ეს ოპოზიციისა და თუ ხელისუფლების წარმომადგენელი, მას პრობლემა არ აქვს.

არავითარი გზავნილი ეს არ არის. უბრალოდ, ჩვენ გვაქვს ჩვენი დამოკიდებულება რუსეთთან დაკავშირებით. ჩვენი

პრინციპში დაძაბა რუსეთთან ურთიერთობა, თქვენ როგორ შეძლებთ იმავე კურსის გაგრძელებას და პარალელურად რუსეთთან ურთიერთობის დალაგებას?

— მესმის, რომ რუსეთთან ურთიერთობის მოგვარება რთული პროცესია, მაგრამ აქ რამდენიმე მომენტი: თუ საქართველო უფრო დემოკრატიული იქნება, საერთაშორისო მხარდაჭერაც მეტი ექნება და თუნდაც რუსეთზე მეტ ზეწოლას შეძლებს. სხვა მხრივაც გადაიდგმება გარკვეული ნაბიჯები, ვაპირებთ სახალხო დიპლომატიის ჩართვას და, რაც მთავარია, სააკაშვილის პიროვნული ფაქტორი არ იარსებებს.

«ჩვენ არ ვგაბაჟთ ჩვენი მოგზაურობის, თუმცა, თუ არჩვენები მოვიგებთ და ხელისუფლება ჩვენი მოგზაურობის მიხედვით, ბუნებრივია, ამას სერიოზულად გავაპროტესტებთ»

შაული და სისულელე სხვას გადააბრალოს. ირაკლი ალასანიას უშუალოდ სტრუქტურული მუშაობის გამოცდილება აქვს და ძალიან კარგად იცის, როგორ უნდა მოიქცეს. მან მასალები პირადად ბოკერას გადასცა და ვერც ერთი გვარი არ დაუსახელებია, რათა ეს ვინმეს ქართული სახელმწიფოს ინტერესების წინააღმდეგ არ გამოეყენებინა, ხელისუფლებამ კი გამოაქვეყნა სია. ვისი ბრალი ყოფილა: ალასანიას თუ ბოკერასი?

სწორედ ეს არის უნდა უნდა, რომ ხელისუფლების წარმომადგენლებს სახელმწიფოში სტიმული განცდა არ აქვთ. პოლიტიკურ კონკურენციაში ვითომ რომ დავცინათ ალასანიასთვის, გაართულეს სიტუაცია.

— მაგრამ საქართველოში შეიარაღებული ფორმირებების არსებობის შესახებ, პირველად სწორედ ირაკლი ალასანიამ განაცხადა და არა ხელისუფლებამ...

— ის, რაც ირაკლი ალასანიამ თქვა, ფაქტია. ხელისუფლებას შიდაპოლიტიკური მიზნებისთვის და არაჩვეულებრივ ხალხის ზედმეტი ინფორმაციის აღნიშვნისთვის არაა საჭირო. ალასანიას გახმაურება რომ სდომებოდა, თავად გამოაქვეყნებდა სიას, მაგრამ ყველაფერს მაინც ჩვენ გვაბრალებენ, რაც ხელისუფლების ჩვეული სტილია.

— რუსეთის ხელისუფლებამ განცხადებით, მიხეილ სააკაშვილი „ცარიელი ადგილია“. ის ადრე თუ გვიან წავა და საქართველოს ეყოლება

პოლიტიკა უნდა იყოს კორექტული და, რა თქმა უნდა, პრინციპული. პირველ რიგში, ჩვენი ქვეყნის ინტერესებიდან გამომდინარე უნდა ვიმოქმედოთ. მართალია, ჩვენ გვჭირდება რუსეთის ბაზარზე შესვლა, მაგრამ ეს არ ნიშნავს, რომ, სანამ აფხაზეთსა და ოსეთში რუსეთის საელჩოები იქნება გახსნილი, ჩვენ დიპლომატიურ ურთიერთობას აღვადგინოთ.

სწორედ ხელისუფლების იდიოტური განცხადებების გამოა ასეთი დაკაზმული ვითარება რუსეთთან. ახლა რომ გაიძახის სააკაშვილი, რაღაცებს მოვიჭრი და გავაგზავნი, ასეთი სისულელეები რომ არ უნდა თქვას ძველენის პრეზიდენტმა, რად უნდა ამას ლაპარაკი? ზრდილობას რომ თავი დავანებოთ, პრეზიდენტი ცოტა სოლიდურად უნდა მიტყველებდეს. სააკაშვილი უნდა მართლად რაღაცებს მოიჭრის და გააგზავნოს, ვიდრე თავისი ნებობა გადადგება.

— „ქართული ოცნების“ მხრიდან ხშირად ისმის, რომ რუსეთთან ურთიერთობა უნდა მოგვარდეს. მაგრამ, თქვენი ლიდერების მიერ გაკეთებული განცხადებებით თუ ვიმსჯელებთ, ისინი იმავე შევარდნაძე-საკაშვილის საგარეოპოლიტიკური კურსის გაგრძელებას აპირებენ (იგულისხმება ნატოში გაწევრიანება, ავღანეთის მისიაში მონაწილეობის გაგრძელება... ყველაფერი, რამაც

ობიექტები ააშენო ქვეყანაში. ეს არ არის სწორი და ამას ყოველთვის ვამბობდით. მეორეც, ჩვენ არ ვემხრობით იმ ადგილზე აშენდეს მეჩეთი, სადაც აპირებენ, მაგრამ, თუ ადგილობრივ მუსლიმანებს უნდათ მეჩეთის აშენება, ესეც ჩვეულებრივი ამბავია.

— ცნობილია, რომ თავად მუსლიმანი ქართველებიც აპროტესტებდნენ მეჩეთის მშენებლობას და ბათუმში საპროტესტო აქციაზეც გამოვიდნენ...

— ასეც ვერ ვეტყვი. ერთი მცირერიცხოვანი ქართველი მუსლიმანების ჯგუფი შეიძლება წინააღმდეგობა გაუწიოს სხვაწარმო ფიქრობს. ყველაზე ცუდი ის არის, რომ, ვხიბობს, ხელმოწერაზე ხელს ახ თმის აჭიტირება. საფრთხილო თემია და ასე ვხიბობი მიუღებელია. ეს უფრო აპოლიტიკურია და საპროტესტო უნდა იყოს, რომ აპოლიტიკური ლაპარაკობს, მან პოლიტიკური შედეგები უნდა გამოიყენოს. ჩვენ ხელს გვაქვს, ანტიკომუნისტური იარაღის მიმოქროს ოპოზიციის დღევანდელ ვითარებაში? ჯერ უნდა გააპროტესტო, რამდენად ილაპარაკო შენი ძველენის ინტერესები და მერე გაიძახო. ბარკაძე უნდა ხელისუფლებას შეუწყოს ხელი ამ საქმეში. აპოლიტიკურია და საპროტესტო უნდა იყოს, რომ აპოლიტიკური ლაპარაკობს, მან პოლიტიკური შედეგები უნდა გამოიყენოს.

— 6 მაისს პოლიციის დღეა. მიუხედავად ოპოზიციის კრიტიკისა, ვანო მერაბიშვილის განცხადებით, პოლიციას უფრო მაღალი რეიტინგი აქვს, ვიდრე „ნაციონალურ მოძრაობას“...

— სჯობს, გიორგობა მიეულოცოთ ხალხს. საერთოდ, მერაბიშვილი რაც ნაკლებს ილაპარაკებს, მით უკეთესი, იმიტომ, რომ ძალიან უხერხული გამოსვლები აქვს ხოლმე. რომელიც ჩანს, მას ლიტვაც ქალაქი ჰგონია. არ არის ეს კაცი მოლაპარაკე და რა ქნას!

საერთოდ, პოლიციურ სახელმწიფოში რამდენად რეალურია ასეთი გამოკითხვები, ესეც საკითხავია — ან გიპასუხებენ გულწრფელად, ან არა. კარგად მახსოვს, 1979 წელს საბჭოთა კავშირში „ბიზი-სიმ“ ჩაატარა სატელეფონო გამოკითხვა, ეთანხმებოდნენ თუ არა მოქალაქეები საბჭოთა არმიის ავღანეთში შეჭრას და გაკვირვებულნი დარჩნენ, როცა შედეგების მიხედვით აღმოჩნდა, რომ საბჭოთა კავშირის ქმედებებს ყველა მხარს უჭერდა. ვინ გაბედავდა, ეთქვა, მხარს არ უჭეროთ? დღეს ჩვენთანაც ანალოგიური სიტუაციაა.

ესაუბრა შორენა ციციშვილი

„სანამ ძველანა ამათ ხელშია, რა თქმა უნდა, ომის ალბათობაც არსებობს და უფრო უარსი სცენარიც შეიძლება განვითარდეს მოვლენები. მოკლედ, არაფრისგან არ ვართ დაცულნი, იმიტომ, რომ ეს რაჟიმი უკონტროლოა უკვე... დამთავრდა სააკაშვილის ხელისუფლების პერიოდი, დამთავრდა მისი გოგინის დრო და ის უნდა წავიდეს.“

ლუკა კურტიანიძე:

აფხაზეთი და სამხრატლო უკვე დავაარბეთ, ასლა ჯაჰანსეთის რიგისა და ბოლოს დაბვრჩება მარტო ქართლ-კახეთი

ბოლო დროს განვითარებულ მნიშვნელოვან მოვლენებზე „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება „სახალხო კრების“ აღმასრულებელი საბჭოს ერთ-ერთი წევრი, მსოფლიოს ორგზისა და ევროპის ხუთგზის ჩემპიონი ლუკა კურტიანიძე.

— ბატონო ლუკა, არჩევნების მოახლოებასთან ერთად ხელისუფლების პიარკამპანია იმხელა მასშტაბებს აღწევს, რომ „ნაცმოძრაობის“ პროპაგანდისტული მანქანა, სადაცაა, რეკორდს დაამყარებს. ოპოზიცია კი, ფაქტობრივად, არაფერს აკეთებს. ამ პირობებში რას უნდა ველოდოთ მომავალი არჩევნების გან?

— გეტანხმებით, ხელისუფლების პიარკამპანია უკვე ყოველგვარ ზღვარს გასცდა და აუტანელია ეს ყველაფერი, მაგრამ მთავარი უბედურება, იცით, რა არის? ის, რომ ჩვენს ხარჯზე, თითოეული ჩვენგანის ჯიბიდან ამოღებული ფულით კეთდება ეს პიარი.

მომხსენებთ, ამ დღე-ღამე საფრანგო ფასმა ოცი თითრით მოიმატა, ეს არის პირდაპირი დარტყმა მოსახლეობაზე. ამაზე უნდა გამახვილდეს ყურადღება, იმიტომ, რომ მოსახლეობას ატყაპავს ეს ხელისუფლება, და გერა, ამ რვენი გატყაპავის შედეგად მიღებული ფულით, რვენივე გასაბრძოლებლად აბაგან პირაპამანინას.

საზოგადოებამ უნდა გააანალიზოს, რა ვითარებაა ქვეყანაში. სოციალურ მდგომარეობას უნდა გაეცვას ხაზი. ნახეთ, რა ხდება: თუნდაც ის, რომ საწვავი ორღარ-ნახევარი გახდა, ხომ ცხადყოფს ყველაფერს?! ეს პირდაპირ დაკავშირებულია საკვები პროდუქტების ფასთან, მედიკამენტებთან, ყველაწარმოების მიმსახურებასთან. ასე რომ, აქ უკვე აუტანელი იქნება ცხოვრება. ამიტომ, კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, საზოგადოებამ უნდა გააცნობიეროს, რა პროცესები მიმდინარეობს. კი, პროპაგანდაც თავისას შვრება და ასეთ პირობებში ძნელია, მოსახლეობას ყველაფრის სწორად გაანალიზება მოსთხოვო, მაგრამ, თუ გვინდა, რომ რეალურად წინ წავიდეს ქვეყანა, ამას თავი უნდა დავაღწიოთ.

სხვა გზა არ არსებობს, თუ ესენი დარჩებიან, აქ საშინელება დატრიალდება: იქნება უბედურება სოციალური მდგომარეობის გაუარესება, გადასახადების მომატება და საბოლოოდ სანამდე შეიძლება ამაზე მიგვიყვანოს, მე გგონი, ცხადია. ეს ფაქტია და ამის არდანახვა შეუძლებელია.

— თქვენი აზრით, საზოგადოება რამდენად მზად ხელისუფლების შესაცვლელად?

ად? მითუფრო, რომ, როცა შეცვლაზე საუბარი, არავინ იცის, კონკრეტულად რა ფორმა და ძალისხმევა იქნება ამისთვის საჭირო.

— მე ერთი რამის თქმა შემიძლია დანამდვილებით: თუ ხალხი გონს არ მოვიდა და ეს ხელისუფლება არ შეიცვალა, ყველაზე საშიში რაც შეიძლება მოხდეს ძველის ისტორია, ის მოხდება. აფხაზეთი

თუ ესენი დარჩებიან, ყველაზე საშიშელი რაც შეიძლება მოხდეს ქვეყნის ისტორიაში, ის მოხდება

თი და სამხრატლო სომ უკვე დავაარბეთ, ასლა ჯაჰანსეთის საპითისი დაბას, მოსახლეობას ატყაპავს ეს ხელისუფლება, და გერა, ამ რვენი გატყაპავის შედეგად მიღებული ფულით, რვენივე გასაბრძოლებლად აბაგან პირაპამანინას.

საზოგადოებამ უნდა გააანალიზოს, რა ვითარებაა ქვეყანაში. სოციალურ მდგომარეობას უნდა გაეცვას ხაზი. ნახეთ, რა ხდება: თუნდაც ის, რომ საწვავი ორღარ-ნახევარი გახდა, ხომ ცხადყოფს ყველაფერს?! ეს პირდაპირ დაკავშირებულია საკვები პროდუქტების ფასთან, მედიკამენტებთან, ყველაწარმოების მიმსახურებასთან. ასე რომ, აქ უკვე აუტანელი იქნება ცხოვრება. ამიტომ, კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, საზოგადოებამ უნდა გააცნობიეროს, რა პროცესები მიმდინარეობს. კი, პროპაგანდაც თავისას შვრება და ასეთ პირობებში ძნელია, მოსახლეობას ყველაფრის სწორად გაანალიზება მოსთხოვო, მაგრამ, თუ გვინდა, რომ რეალურად წინ წავიდეს ქვეყანა, ამას თავი უნდა დავაღწიოთ.

სხვა გზა არ არსებობს, თუ ესენი დარჩებიან, აქ საშინელება დატრიალდება: იქნება უბედურება სოციალური მდგომარეობის გაუარესება, გადასახადების მომატება და საბოლოოდ სანამდე შეიძლება ამაზე მიგვიყვანოს, მე გგონი, ცხადია. ეს ფაქტია და ამის არდანახვა შეუძლებელია.

— თქვენი აზრით, საზოგადოება რამდენად მზად ხელისუფლების შესაცვლელად?

თარდეს მოვლენები. ის რაჟიმი უკონტროლოა უკვე... დამთავრდა სააკაშვილის ხელისუფლების პერიოდი, დამთავრდა მისი გოგინის დრო და ის უნდა წავიდეს. მხოლოდ ეგაა, რომ თვითონ ამას ვერასოდეს მიხვდება, ამიტომ ხალხმა უნდა მიახვედროს. თუ ვერ მიახვედრება, უნდა აიძულოს, თორემ ეს, თუ მითუფრო, ასი წელი იქნება ხელისუფლების სათავეში.

— არ მინდა, კითხვის გამეორება გამოვიყენო, მაგრამ დღევანდელი ჩვენი პოლიტიკური მოცემულობა გაძღვეთ იმის თქმის საშუალებას, რომ მომავალი არჩევნებში ხელისუფლება შეიცვლება?

— არაერთხელ ვთქვი და კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, რომ ჩვენ არჩევნები უნდა მოვიკეთო, თუ მითუფრო, ასი წელი იქნება ხელისუფლების სათავეში. არ მინდა, კითხვის გამეორება გამოვიყენო, მაგრამ დღევანდელი ჩვენი პოლიტიკური მოცემულობა გაძღვეთ იმის თქმის საშუალებას, რომ მომავალი არჩევნებში ხელისუფლება შეიცვლება?

— არაერთხელ ვთქვი და კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, რომ ჩვენ არჩევნები უნდა მოვიკეთო, თუ მითუფრო, ასი წელი იქნება ხელისუფლების სათავეში. არ მინდა, კითხვის გამეორება გამოვიყენო, მაგრამ დღევანდელი ჩვენი პოლიტიკური მოცემულობა გაძღვეთ იმის თქმის საშუალებას, რომ მომავალი არჩევნებში ხელისუფლება შეიცვლება?

იქნება შანსი, რომ საბოლოოდ ეს ყველაფერი დასრულდეს ჩვენი გამარჯვებით.

— ეს ყველაფერი გასაგებია, მაგრამ საზოგადოება რომ დაირაზმოს, ხელმძღვანელი უნდა ჰყავდეს, რომელიც მიმართულებას მისცემს. დღევანდელ ოპოზიციებზე უნდა ვსაუბრობდეთ, არ არსებობს.

— ნაწილობრივ გეტანხმებით, მაგრამ გამოსავალს მე ვხედავ ერთიანი ოპოზიციური ფრონტის შექმნაში. უნდა მოხდეს ყველა იმ ოპოზიციური სუბიექტების გაერთიანება, რომლებიც ორიენტირებული არიან ძირეულ ცვლილებებზე ქვეყანაში. ამომრჩეველმა უნდა იცოდეს შავ-თეთრის გარჩევა. დღეს არ არის მრავალფეროვნება საჭირო, ანუ ყველაფერი ცხადი უნდა იყოს, რა არის ცუდი და რა არის კარგი, რა არის წარსული და რა — მომავალი. წარსულს უნდა ჩაბარდეს ხელისუფლება, სწორედ აქაა უნდა გააგრძელოს მისი მემკვიდრეობა, რომელიც უნდა იქნება მომავალშიც.

— არაერთხელ ვთქვი და კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, რომ ჩვენ არჩევნები უნდა მოვიკეთო, თუ მითუფრო, ასი წელი იქნება ხელისუფლების სათავეში. არ მინდა, კითხვის გამეორება გამოვიყენო, მაგრამ დღევანდელი ჩვენი პოლიტიკური მოცემულობა გაძღვეთ იმის თქმის საშუალებას, რომ მომავალი არჩევნებში ხელისუფლება შეიცვლება?

— არაერთხელ ვთქვი და კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, რომ ჩვენ არჩევნები უნდა მოვიკეთო, თუ მითუფრო, ასი წელი იქნება ხელისუფლების სათავეში. არ მინდა, კითხვის გამეორება გამოვიყენო, მაგრამ დღევანდელი ჩვენი პოლიტიკური მოცემულობა გაძღვეთ იმის თქმის საშუალებას, რომ მომავალი არჩევნებში ხელისუფლება შეიცვლება?

ლეზლად დადგებიან ის, სადაც არის ხალხი.

— ოპოზიციის გაერთიანება — ეს ის საკითხი და იდეაა, რომლის განხორციელებაც დღემდე ვერც ერთ ეტაპზე ვერ მოხერხდა. თქვენი აზრით, ასლა რა ქმნის ამის შესაძლებლობას? რატომ ფიქვრს გავერთიანებას, მაშინ, როცა მათ პოლიტიკურ ხედვებს შორის მნიშვნელოვანი განსხვავებაა?

— გასაგებია, რომ ყველა პარტიას, პოლიტიკურ სუბიექტს ერთნაირი ხედვა არ აქვს და ვერც ექნება, მაგრამ ამ შემთხვევაში აქ საუბარია ქვეყნის სამომავლო განვითარების პერსპექტივაზე, რომელიც ჩვენი გადასასწყვეტია. ამისთვის პოლიტიკოსებმა უნდა შეძლონ, რაღაც ეტაპზე მაინც, გადააბიჯონ როგორც პირად, ისე პარტიულ ამბიციებს და იბრძოდნენ საერთო მიზნისთვის. სხვა, უფრო ოპტიმალურ გზას ჩვენ, სამწუხაროდ, ვერ ვხედავთ. ამიტომ ვამბობთ, რომ ოპოზიცია უნდა გაერთიანდეს. როგორ, რა ფორმით, ეს უკვე სხვა საკითხია და ამაზე ოპოზიციის წარმომადგენლებმა ერთობლივად უნდა იმსჯელონ.

— დღევანდელი ოპოზიციური სუბიექტები არაერთი ისეთი სუბიექტია, რომლის მიმართაც საზოგადოების დამოკიდებულება ერთობ უარყოფითია. ასეთ სუბიექტებთან გაერთიანება ნეგატიურად ხომ არ იმოქმედებს ოპოზიციის რეიტინგზე?

— ერთ რამეს ვიტყვი: როცა, ვთქვით, ათას მებრძოლს

აიღებ, ათასივე ერთნაირი ძალის პატრონი ვერ იქნება, ზოგი უფრო ძლიერია, ზოგი — ნაკლებად, მაგრამ, როცა ჩვენ დღეს გვიწევს ყველა მხრიდან შეტევის მოგერიება და ხელისუფლება, ფაქტობრივად, ყველა გინდობს მათთვის. გინდობს მათთვის, ვინც არის, ვის რა შეცდომები აქვს დაშვებული. სწორად გამიგეთ, მე არ ვამბობ, რომ, თუ ვინმეს რაიმე დანაშაული ჩაუდენია, პასუხი არ მოეთხოვოს, არა, უბრალოდ, საუბარია ერთიანი ფრონტის შექმნაზე გარკვეული ვადით, ანუ ხელისუფლების შეცვლამდე. შემდეგ კი საზოგადოებამ თვითონ გადაწყვიტოს, ვინ რისი ღირსია. თუ ვინმე დასასჯელია და, რა თქმა უნდა, ბევრია ასეთი, უნდა დასასჯოს, მაგრამ ვიმეორებ: ჯერ უნდა მივალთ სამართლიანობას და კანონის უზენაესობას ძველანაში.

— რამდენიმე დღის წინ ჯონ ბასმა განაცხადა, რომ „ენდიანის“ მიერ გამოქვეყნებული მონაცემები, რომელთა თანახმად რეიტინგებში „ნაცმოძრაობა“ ლიდერობს, დემოკრატიულად ჩატარდა და მისი შედეგები ეჭვს არ იწვევს. ეს კი, ალბათ, იმაზე მიანიშნებს, რომ ვაშინგტონი მხარს უჭერს სააკაშვილს. თქვენი აზრით, რა გავლენა შეიძლება მოახდინოს ამ მხარდაჭერამ მომავალი არჩევნების შედეგებზე?

— საერთაშორისო მხარდაჭერა, რა თქმა უნდა, ყოველთვის მნიშვნელოვანია და ერთ-ერთ გადამწყვეტ როლს თამაშობს ხოლმე პროცესებში, მაგრამ ჩვენ არ უნდა დავაგვიწყდეს ერთი რამე, — ყველა პოლიტიკური სუბიექტის წონა და მნიშვნელობა, როგორც ქვეყნის სამომავლო განვითარების პერსპექტივაზე, რომელიც ჩვენი გადასასწყვეტია.

— გასაგებია, რომ ყველა პარტიას, პოლიტიკურ სუბიექტს ერთნაირი ხედვა არ აქვს და ვერც ექნება, მაგრამ ამ შემთხვევაში აქ საუბარია ქვეყნის სამომავლო განვითარების პერსპექტივაზე, რომელიც ჩვენი გადასასწყვეტია. ამისთვის პოლიტიკოსებმა უნდა შეძლონ, რაღაც ეტაპზე მაინც, გადააბიჯონ როგორც პირად, ისე პარტიულ ამბიციებს და იბრძოდნენ საერთო მიზნისთვის. სხვა, უფრო ოპტიმალურ გზას ჩვენ, სამწუხაროდ, ვერ ვხედავთ. ამიტომ ვამბობთ, რომ ოპოზიცია უნდა გაერთიანდეს. როგორ, რა ფორმით, ეს უკვე სხვა საკითხია და ამაზე ოპოზიციის წარმომადგენლებმა ერთობლივად უნდა იმსჯელონ.

— დღევანდელი ოპოზიციური სუბიექტები არაერთი ისეთი სუბიექტია, რომლის მიმართაც საზოგადოების დამოკიდებულება ერთობ უარყოფითია. ასეთ სუბიექტებთან გაერთიანება ნეგატიურად ხომ არ იმოქმედებს ოპოზიციის რეიტინგზე?

— ერთ რამეს ვიტყვი: როცა, ვთქვით, ათას მებრძოლს

ტირიტორია, რომელზეც თამურ ჭყონიამ ხეობის მოჭრა დაიწყო, ერთ-ერთ უნიკალურ ზონად ითვლება ქობულეთში თავისი სამკურნალო თვისებებით. არც ის იყო შემთხვევითი, რომ ამ ადგილას თავის დროზე მოკლინაგული იყო ორი სანატორიუმი: „თოლია“ ბავშვებისთვის და „საქართველო“ გულ-სისხლძარღვთა სისტემის დაავადებულთათვის; ადგილის უნიკალურობას კი სწორედ ფიჭვნარი განაპირობებდა.

◀ იმპროვიზაცია. რატომ უთხრა ნარმარ-თავს პავლე ასე ხმაზე? იმიტომ, რომ პომოს-საქსუალისმი მათი რელიგიური მსოფლმხედველობიდან გამომდინარეობდა.

ქრისტიანობამ სძლია ნარმარობას და სამყარო აყვავდა! ევროპულ კულტურაში რაც მოგვწონს, არის დაფუძნებული ქრისტიანულ ზნეობაზე და რომაულ სამართალზე. ამიტომ ჩვენ ვთვლით, ძრისტიანობა სწორად რომ პროგრესულია და თანამედროვე, სოლო ზნეობრივი ნორმების ნივთიერებას, უარყოფას იმდენად მივყავართ, სანდაც განმარტავთ. ასე რომ, დღეს უზნეობის დანერგვა არის ნორმირებული, იგივე საზოგადოებას ანიშნალობს-ბაზირუბუყვება და, თუ ეს პროცესი არ შეჩერდა, უპირველეს ყოვლისა, დასავლური სამყარო ნაიღიკა-ბა!

— მაგრამ, მაშაო, ჩვენი შინაზარდი დემოკრატები და ლიბერალები მაინც ეკლესიას მიიჩნევენ პროგრესის მტრად.

— მაშინ კონკრეტულად დასახელონ, რაში ვმტრობთ პროგრესს! ვინმეს თუ პომოსეკსუალიზმი მოსწონს და სხვა ათასი არსებული ცოდვა, იგივე აბორტი, ცოლ-ქმრული ღალატი და სხვა პროგრესული ქმედებანი, რა, ეკლესია მას აფერხებს? ეკლესია ვინმეს ძალით უკრძალავს? ეკლესია ვინმეს ცხოვრებაში ძალით ერევს? — არავის ცხოვრებაში არ ერევს! ეკლესიის ძალა მხოლოდ სიტყვაშია! ეკლესია თავის სიტყვას ამბობს, იმას, რაც სინამდვილეში კითხვა მიჩნდება: — ექლესიის სიტყვა რატომბა ასე ძალმოსილი? რატომ ვინმეს მიხრია? რა თქმა, პასუხი მაქვს: — იმიტომ, რომ ეს სიტყვა არა ადამიანის, არამედ ღვთისაა! აქედან გამომდინარე, მას სერიოზული ძალა აქვს!

ეკლესიის მტრების საყურადღებოდ ვიტყვი: უფალი გვეუბნება, რომ ეკლესია დაუმარცხებელია და, სანამ სამყარო იარსებებს, ეკლესიაც იარსებს. არაა ძალა, რომელიც მას განადგურებს. ეს გამორიცხულია და ისტორიაც ამას ადასტურებს. მაგრამ ყოველ ეპოქაში ჩნდება ადამიანები, რომლებმაც ეს არ იციან, ეკლესიის უძლეველობა მათ არ სჯერათ და, შედეგად, მუდამ რქებს იმტერებენ მასთან ჭიდილში!

— მაშაო, რამდენად ადეკვატურად რეაგირებს ზემოთ ნახსენებ პრობლემებზე ინტელიგენცია? რატომ არ ისმის მისი ხმა ან რატომბა ასე სუსტი მისი ხმა? რა მეტაფორა

რფოზა განიცადა ამ, ერთ დროს ძლიერმა სოციალურმა ფენამ, რომელიც, ფაქტობრივად, ქმნიდა საზოგადოებრივ ცხოვრებას? როდის და რა მიზეზით დაკარგა ინტელიგენციამ სოციალური ფუნქცია?

— თქვენ განიტერესებთ, თუ რატომ არის ინტელიგენცია ასე უსუსური და ვერ დაუპირისპირდა თანამედროვე რეალობას?

— დიას! — ამჟამად ებრძვიან ყველაფერ იმას, რითაც სამყარო იზრდებოდა. ესაა ზნეობა, კულტურა, ადამიანური ღირსება, ეროვნულობა, ქრისტიანობა; და ეს მებრძოლი სული იმდენად ძლიერია და თვისობრივად განსხვავებული, რომ ინტელიგენცია, რომელიც გამობრძმედილი გახლდათ საბჭოთა პერიოდში და ნარმარ-თველი როლი ეკავა, უსუსური აღმოჩნდა ამ თანამედროვე სულთან, რომელიც, გაზვიადების გარეშე, არის დემონური. აბა, კაცის და ქალის აღრევა რამ მოხდება, ოჯახის, ცოლ-ქმრობის სინამდვილე ილახება; როცა იცვლება ბავშვების დამოკიდებულება მშობლებისადმი, როცა ტოტალური გარყვნილება ითესება და როცა ადამის შთამომავლობის საძირკველი ირყევა, ეს რომ დემონურია! კომუნისტების დროს შიიქლება რელიგიურობა არ ყვარდა, მაგრამ ზნეობა სწორპოზა და ადამიანი იმ 70 წლის მანძილზეც ადამიანურ სახეს ინარჩუნებდა. ამ შემთხვევაში, ინტელიგენცია თავის ფუნქციას ასრულებდა, თანაც, მშვენიერად. დღეს იგი დემონური სულის წინააღმდეგ აღმოჩნდა, რომელსაც, ვაი რომ, მარტო განათლებით, კარგი მამულიშვილობითა და კულტურით ვეღარ დაუპირისპირდები. დამონურ სულ მსოფლიოდ ძრისტას სულით ამარცხებ! სწორად ესაა ჩვენი ინტელიგენციის მთავარი პრობლემა.

— მაინც რა პრობლემაა ეს ასეთი რთული, მაშაო?

— ესაა ინტელიგენციის ნაკლები სულიერება, ნაკლები ქრისტიანობა, უცოდინარობა რელიგიური საკითხებისა, ეკლესიასთან მისი, რბილად ვთქვათ, ცოტათი გულგრილი დამოკიდებულება, აი, ამაღ განაპირობა ინტელიგენციის მარცხი! ხოლო, თუ მისი თითოეული ნარმომადგენელი, როგორც ერთი გახდებიან ეკლესიის ორგანიზმის ნაწილი, მაშინ ამ ეკლესიურობას დამატებული მათი შინაგანი კულტურა, ინტელექტუალური პოტენციალი და ეს ყველაფერი ერთად შეზავებული დაუპირისპირდება ამა სოფლის სეკულარულ, დემონურ სულს და გაიმარჯვებს! ამინ!

ესაუბრა გიორგი კორაკაძე

ქობულეთის პატარა ფოცალი, სწორი აზროვნებით

„აქ, ქობულეთში, ხალხს, ცხოვრების წესთან ერთად, აზროვნებაც სეზონური აქვს. ორი თვე ფიქრობენ, ათი — არა. ხომ დაჟანგდება ტვინი, თუ რეჟიმს არ მიარჩევ, როგორ უნდა აამუშავო? გარდა შრომისა, მივარჩევ, რომ არ მოიპარო...“ — ეს სიტყვები ბიზნესმენ თემურ ჭყონიას ეკუთვნის გაზეთ „პრაიმ ტაიმისთვის“ მიცემულ „ექსკლუზიურად პირად“ ინტერვიუში.

— სასტუმროს რომელ საერთულზე ცხოვრობთ? — ეკითხება ჟურნალისტი თემურ ჭყონიას.

— სასტუმროში არ ვცხოვრობ, ქობულეთში სახლი მაქვს. მიყვარს აქაურობა. ზამთარ-ზაფხულ ვეუარვ, — პასუხობს ბიზნესმენი.

ეს ინტერვიუ 2011 წლის 18 ივლისს გამოქვეყნდა... ქალაქში, სადაც, თემურ ჭყონიას თქმით, თურმე „ტვინდაჟანგებული, სეზონურად მოზარდი“ და ქობულეთში „აზროვნე“ (ცხოვრობენ, მას ნამდვილად აქვს სახლი ზღვის სანაპიროზე, რომელსაც ზამთარ-ზაფხულ დაეცვა ჰყავს. ქობულეთში სწორად ის ქალაქი, რომელიც თამურ ჭყონიას ოპოზიციონარს განაპირობებს, უნდა იყოს, შენახვისა და, პირადად ყუ-ლაზასაც ახსნას.

„გურია ნიუსის“ ინფორმაციით, ადგილობრივი მოსახლეობის დიდი ნაწილი, განსაკუთრებით ახალგაზრდობა, ბიზნესმენის კუთვნილ სასტუმრო „ჯორჯიან პალასში“ მთელი სეზონის განმავლობაში, ყოველგვარი გრაფიკის გარეშე, მინიმალური ანაზღაურების ფასად ემსახურებიან ჩამოსულ სტუმრებს. 18-19 წლის გოგონები და ბიჭები არაერთხელ გამხდარან სასტუმროს შეზარხოშებული კლიენტების მხრიდან უხეშად მოპყრობის მსხვერპლი, მათი დამატებითი შრომის ანაზღაურებაზე კი საუბარიც ზედმეტია.

„ხომ გასწავლეთ ქობულეთელებს ჩაცმა?“ — ასეც ხშირად ესალმება ბიზნესმენი თანამშრომლებს და შემდეგ თვითკმაყოფილი იერით ტოვებს იქაურობას. ერთადერთი მიზეზი, რის გამოც ადგილობრივნი ამ ყველაფერს იტანენ, უმუშევრობაა, რაც ქობულეთისთვისაც ისეთივე დიდი პრობლემაა, როგორც მთელი საქართველოსთვის. სწორედ ამ ადამიანების უმუშევრად დარჩენის შიშით ვერ ასახერი პოტენციალი და ეს ყველაფერი ერთად შეზავებული დაუპირისპირდება ამა სოფლის სეკულარულ, დემონურ სულს და გაიმარჯვებს! ამინ!

წყობაც აქვს მას ქობულეთისა და ქობულეთელების მიმართ. ეს დამოკიდებულება მან „გურია ნიუსთან“ ინტერვიუშიც დაადასტურა. ქობულეთის მაჟორიტარ დემუტატს, ოთარ ხინიპაძეს თემურ ჭყონიას მიერ გაკეთებული ეს განცხადება დაუჯერებლად მოეჩვენა. „მე მაგას არავის ვაპატიებ და ვნახავ ერთი მაგ სტატია, სანამ არ გავერკვევია და არ ნავიკითხავ, ვერაფერს ვიტყვი. თუ მართლა მასე თქვა, შეიძლება საჯაროდ და სახალხოდა, მაგრამ ერთ-ერთზე და ვუჯდები, დაველაპარაკები და პასუხსაც მოვთხოვ, მაგრამ რაღაც შეეჭვება, მსგავსი რამ რომ თემურს ეთქვას...“

სასტუმრო „ჯორჯიან პალასის“ მიმდებარე ტერიტორია — 15 ათასი კვადრატული მეტრი, ბიზნესმენმა თემურ ჭყონიამ აჭარის ეკონომიკის სამინისტროსგან 27 თებერვალს შეიძინა. ძალიან მალე ცნობილი გახდა, რომ სანაპიროს მიმდებარე ტერიტორიაზე, რამდენიმე ფიჭვისა და ბიჭვის ხის ნაცვლად, კოტეჯები და საცურაო აუზი აშენდებოდა.

ტირიტორია, რომელზეც თამურ ჭყონიამ ხეობის მოჭრა დაიწყო, ერთ-ერთ უნიკალურ ზონად ითვლება ქობულეთში თავისი სამკურნალო თვისებებით. არც ის იყო შემთხვევითი, რომ ამ ადგილას თავის დროზე მოკლინაგული იყო ორი სანატორიუმი: „თოლია“ ბავშვებისთვის და „საქართველო“ გულ-სისხლძარღვთა სისტემის დაავადებულთათვის; ადგილის უნიკალურობას კი სწორედ ფიჭვნარი განაპირობებდა.

გარდა იმ ფართობისა, რომელიც ჭყონიამ შეიძინა, მის მიერ დაქირავებულმა მუშებმა რამდენიმე ხე იმ ტერიტორიაზეც მოჭრეს, რომელიც მტერთაა დამორეული თემურ ჭყონიას მიერ შესყიდული ნაკვეთიდან. საზღვრის თვითნებური გადაწევა და ფიჭვების მოჭრა მხოლოდ ბოდიშის მოხდით გამოისყიდეს. მსგავსი ქმედების გახორციელების შემთხვევაში, რიგითი მოქალაქის მიმართ შეიძლება დასისხლისამართლებრი-

ვი პასუხისმგებლობის საკითხი დამდგარიყო. ადგილობრივების პროტესტს არავითარი შედეგი არ მოჰყოლია — სიტუაციის გამწვავების შემთხვევაში, მათ პატრულის გამოძახებით დაემუქრენ.

საჯარო უწყებებში აცხადებენ, რომ კერძო საკუთრების მფლობელს მისი განკარგვა საკუთარი შეხედულების მიხედვით შეუძლია. აჭარის ეკონომიკის მინისტრის მოადგილე ზურაბ ჭყუვიციანი განმარტებით, სამინისტრო ინვესტორს ხეების შენარჩუნებას არ ავალდებულებს, მთავარია, მან ხელშეკრულებით გათვალისწინებული ვალდებულებები შეასრულოს.

აჭარის ბუნებრივი რესურსებისა და გარემოს დაცვის სამმართველომ ადგილობრივი ჟურნალისტები ქობულეთის გამგეობასთან გადაამისამართა, სადაც განუცხადეს, რომ ეს საკითხი მათ არ ეხებათ.

გამოცემა ამ საკითხთან დაკავშირებით საქართველოს ენერჯეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს დაუკავშირდა. „სანაპირო ზოლზე ხეების მოჭრის ნებართვის გაცემის რეგულირება ენერჯეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების სამინისტროს კომპეტენციას სცილდება. ზოგადად, მშენებლობის პროექტი ხეების მოჭრა გათვალისწინებულია. დღეს მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, თბილისის გარდა, კერძო საკუთრებაში არსებულ მიწის ნაკვეთებზე ხის მოჭრა ნებართვას არ საჭიროებს, ანუ მესაკუთრეს შეუძლია ხეების მოჭრის გადაწყვეტილება თავად მიიტაროს, ხოლო მისი შემდგომი ტრანსპორტირება და გადაბრუნება ენერჯეტიკისა და ბუნებრივი რესურსების მინისტრის 2011 წლის 24 ივნისის №96 ბრძანების საფუძველზე რეგულირდება“, — აცხადებენ სამინისტროში.

„იმ შემთხვევაში, თუ ხეები მოჭრილია თვითმმართველობის ტერიტორიაზე და ხეების მოჭრა შეთანხმებული არ არის, შესაძლებელია ჩადენილი იყოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევა და შესაბამისად, თუ დადასტურდა სამართალდარღვევის ფაქტი, პასუხისმგებელი პირი თვით სამართალდარღვევი“.

მიუხედავად იმისა, რომ ხეები იმ ზონაშიცაა მოჭრილი (რასაც გადაღებული ფოტოებიც მოწმობს), რომელიც ჭყონიას არ ეკუთვნის, ამ აზრის

მომკითხავი არაპინ აღმონდა.

ქობულეთის მაჟორიტარმა დემუტატმა ფიჭვნარის გარეხვის შესახებ ჟურნალისტებისგან შეიტყო. აჭარაში, გურია-სა თუ სამეგრელოში, უკვე მრავალი წელია მიმდინარეობს სანაპირო ზოლის ნაგლეჯ-ნაგლეჯ გაყიდვა ქრთამის სანაცვლოდ, ასევე მრავალწლიანი წინწარის დაუნდობელი განადგურება ფემენებელი ვილებიდან თუ კომერციული ობიექტების მშენებლობისთვის...

ახლახან ქობულეთში, თემურ ჭყონიასთვის მიყიდული ტერიტორიაზე, გაჩნდეს ხეები. არც ხელისუფლებისგან, რომელიც ბაღ-პარკებსა და რეკრეაციულ ზონებს მასიურად ანადგურებს, თბილისში, ბათუმში, ქუთაისში, ზუგდიდსა თუ სხვა ქალაქებში... და არც ჭყონიასგან, რომლის მორიგი „მაკონალდსის“ მშენებლობა სულ ახლახან წერეთლის მეტროს მიმდებარედ არსებულ სკვერის ტრეტაღური განადგურების ხარჯზე დაინყო...

„გურია ნიუსი“ თემურ ჭყონიას დაუკავშირდა:

— ბატონო თემურ, აჭარის ეკონომიკის სამინისტროს განცხადებით, დასასვენებელ კომპლექსში, რისთვისაც „ჯორჯიან პალასის“ გვერდით ტერიტორია შეიძინეთ, 100 ადამიანის დასაქმებას აპირებთ. ამ 100 ადამიანის დასაქმების საპირობედ განიხება ხეები ზღვის სანაპირო ზოლში?

— როდის იყო, არ ვიცი ეგა. ტყუილია ეგა, 2 ხე მოეჭრით გამხმარი, საზიზრობა. უსაქმური ხალხი ყოფილან ეგენი...

როგორც ჩანს, მრავალწლიანი წინწარის დაუნდობელი განადგურება ფემენებელი ვილებიდან თუ კომერციული ობიექტების მშენებლობისათვის არა ერთი რომელიმე რიგითი ბიზნესმენის, არამედ სახელმწიფოს პოლიტიკაა.

ეგვიპტის სინას ნახევარკუნძულზე სამხედრო რეჟიმის შექმნის შესახებ

ეგვიპტე შესაძლოა, სინას ნახევარკუნძულზე თავისი ჯარისკაცები გაგზავნოს. უცხოური მედიის ცნობით, ეგვიპტემ ისრაელთან სამშვიდობო შეთანხმების პირობები წინასწარ შეცვალა. „ისრაელთან სამშვიდობო შეთანხმება კონსტიტუციის ნაწილი არ არის. ეს, უბრალოდ, ხელშეკრულებაა, რომლის შეცვლაც შეიძლება. ეგვიპტელი სამხედროების მონაწილეობის გარეშე იქ წინამართლი ცხოვრების პირობების უზრუნველყოფა შეუძლებელია“, — განაცხადა ეგვიპტის მმართველი პარტიის საგარეო კომიტეტის წევრმა ვალიდ ალ-ხალადამმა.

საქოზიმი ბოდიში მოიხდა

საფრანგეთის პრეზიდენტმა ნიკოლა სარკოზიმ ბოდიში მოიხდა მის მხარდასაჭერ მობინააღმდეგის — ფრანსუა ოლანდის მეუღლეს. სარკოზის თანაპარტიულმა ლიონელ ლუკამ ნიკის გარეუბანში, სენ-ლორან-დიუ-ბარში, სამხედროების წინაშე გამოსვლისას ოლანდის მეუღლეს „როტაციული“ უწოდა. ოლანდმა მონინააღმდეგის გუნდის წარმომადგენლის საქციელს უღირსი უწოდა, პრეზიდენტმა სარკოზიმ კი განაცხადა, რომ ნუხს მომხდარის გამო. წინასწარი მონაცემებით, 6 მაისს გასამართი მეორე ტურის ფაორიზი ფრანსუა ოლანდი ითვლება. სარკოზი ჯერჯერობით მას მნიშვნელოვნად ჩამორჩება.

ქნელია, დაასაბუთო, საქართველოს ისტორიამ დაავალა თუ თავად სამეგრელომ გამოკვეთა თავისი ადგილი და როლი ქართულ სახელმწიფოებრივ სივრცეში საუკუნეების განმავლობაში, მაგრამ დღევანდელი გადასახედიდან ნათლად ჩანს, რომ „საქართველოს მთელი ისტორიის მანძილზე სამეგრელოს მხოლოდ და მხოლოდ გამაართიანებელი ფუნქცია ეკისრა“.

13 წლის უპედეკ...

სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“ იმ ანტისახელმწიფოებრივი პოლიტიკის საპირწონედ შეიქმნა, რომელსაც შევარდნაძის რეჟიმი მიზანმიმართულად ახორციელებდა ძირძველი ქართული კუთხის წინააღმდეგ. სწორედ შევარდნაძის რეჟიმის მიზანმიმართული მავნებლობის შედეგად მოექცა ერთ დროს ძლიერი აგრარული და სამრეწველო ინფრასტრუქტურის მქონე ამაყი კუთხე გეოეკონომიკურ ჩიხში. სწორედ ეს იყო ერთ-ერთი მთავარი მიზეზი იმისა, რომ 2003 წელს სამეგრელოს მოსახლეობა, დაინახა რა შევარდნაძის რეჟიმის დამხობის რეალური შანსი, მხარში ამოუდგა ოპოზიციას „ოლონდ შევარდნაძე არა და სხვა, ვინც უნდა, იყოს“ პრინციპით და ლომის წილი შეიტანა „ვარდების რევოლუციაში“.

მეორე ყრილობა სთავადაულო სამეგრელოს მოსახლეობის გამომწვევას, მეტიც, ხალხმა განსაზღვრა, თუ ვინ მიიყვანა ქვეყანა დასავლეთის პირს და ვის კალუქდა ჯერ კიდევ მისი გადაჩენა

ვებს, ანტიეროვნულად მოაზროვნე პოლიტიკოსებს, ფსევდოინტელიგენტებსა და ცრუმეცნიერებს კიდევ ერთხელ შევხვდებით, რომ სამეგრელო ქართული სახელმწიფოს შიგნით არსებული მთავარი ინციფალი და აკვნის დამრწმინდა, მებრძოლისა და შორს დასაშინებელია.

„ისტორიის მამად“ ნოდებელი პეროდოტი ძვ. წელთაღრიცხვის V საუკუნეში წერდა: „კოლხებს ოდესღაც დამწერლობა ჰქონდათ“, რომელზეც აპოლონიოს როდოსელი IV საუკუნეში წერდა: „კოლხებს შენახული აქვთ მამათაგან ნაწერი კვირბები, რომლებზეც ირგვლივ მოგზაურთათვის ნაჩვენებია ზღვისა და ხმელეთის ყველა გზა და საზღვარი“. იოანე ანტიოქიელი, ძვ.წელთაღრიცხვის VII საუკუნეში წერდა: „იოანესა და მისმა მსლებლებმა, პონტოს ზღვიანი კოლხეთის მიწებზე, მოიპოვეს მეფე და ეგრეთ წოდებული ოქროს საწმისი. ეს ის კი არ იყო, როგორც პოეტურად გადმოგვცემენ, არამედ იყო წინა ტყავზე ნაწერი, რომელიც შეიცავდა იმის აღწერას, თუ როგორ შეიძლება მიიღო ოქროს საწმისი“.

„ჩვენ, ქართველებს, კიდევაც შეგვიძლია ვიპოვოთ სხვა ხალხთა პირისპირი, რომელთაც ასეთი შესხეულება ერი-სა და ტომისა იშვიათად მოეპოვება. საქართველოს სიძლიერე სწორედ მის ტომთა ცოცხალ თავისებურებაშია, მე იმის მომხრე ვიქნებოდი, მწერლობა აყვავებულიყო მეგრულად, რასაკვირველია, არა „მაფაღუს“ ხაზით. არსებობს ხომ პროვანსალური მწერლობა გვერდით ფრანგულისა ენისა. მთლიან რკალში საფრანგეთისა. ქართული მწერლობა ამით არას დაპყარავს რა — პირიქით: კიდევაც მოიგებს. მეგრულში მრავალი სიტყვაა ზედგამჭირილი და მრავალი თქმა მოხდენილი. ეს, შესაძლოა, საზრდოდ იქცა ქართულსათვის. სვანურზეც ესევე იქნის.“ (გრიგოლ რობაქიძე).

...გვეითებით თქვენ და ვეკითხებით ქართულ ინტელიგენციას, ფილოლოგებს, ისტორიკოსებს და სულში უნდა დაიკარგოს ეს ზოგადქართული, ზოგადეროვნული სიმდიდრე? ვის ინტერესებშია ამ უმდიდრესი საფრანგული დაკარგვა? დარწმუნებული ვარ, რომ ქართველი ერის, ჩვენი ეროვნული კულტურის, ქართულ-თა მომავალი თაობის ინტერესებში ეს დანაშაულებრივი ქმედებანი არ შეიძლება შეიძოდეს... ამისხენით, რატომ არ უნდა იყოს ეს სფერო საქართველოს ხელისუფლების, ქართული ინტელიგენციის ზრუნვის საგანი? კატალონიურ ენაზე წერენ მსოფლიოში სახელგანთქმული მწერლები — ესპინასი, ტორესი, პორსელი, მაგრამ ისინი გამოჩენილ ესპანელ მწერლებად ითვლებიან. იმავე ესპანეთში არსებობს და წარმატებული

სამეგრელოს მოსახლეობა ფიქრობდა, რომ ის დრო, როდესაც ხელისუფლებას კუთხის მიმართ ერთადერთი ინტერესი — ამომრჩევლობა ხმები ამოძრავებდა, წარსულს ჩაბარდებოდა.

სამეგრელოს მოსახლეობა ფიქრობდა, რომ ფარსევლური წინასაარჩევნო დაპირებების, არაფრისმოპტიანი დემოკრატიული ცვლილებების ეტაპი დასრულდებოდა.

სამეგრელოს მოსახლეობა ფიქრობდა, რომ დაიწყებოდა ქვეყნის, მათ შორის მათი მომლოცვენი კუთხის, ჩიხიდან გამოყვანისა და აღმშენებლობის ხანა. იმედოვნებდა, რომ ყოვლბოდა ხელისუფლება, რომლისთვისაც ხალხი იქნებოდა მიზანი და არა საშუალება. ამ იმედითა და ოცნებებით, როგორც ყოველთვის საუკუნეების განმავლობაზე, უკვე მერამდენედ გადაეშვენი სამშობლოს გადარჩენისა და ერთიანობისთვის ბრძოლაში. გაუმართლდათ თუ არა იმედები, ეს სხვა თემაა და ამაზე საუბარი სხვა დროისთვის გადავდეთ.

დაიპ, 1999 წლის მარტიდან, როცა ქ. ფოთში ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიას ინიციატივით დაარსდა სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“, 13 წელი გავიდა. ეს ერთი შეხედვით და რეალურადაც მშვიდი, წყნარი, რეგიონისთვის სასიკეთო აქტიური პირველი დაიდან მტრულ გარემოცვაში მოექცა.

მმართველობა ქალაქში მავნივე შეუტყობს „სამეგრელოს“. ამ დანიშნავი-ბაში განსაპოტრებით აქტიურად „მოქაპვირი“ და მისი ახალგაზრდული ფრთა. მოსალოდნელი იყო, რომ ასეთი სახელმწიფოს მქონე, თუნდაც არაპოლიტიკური საზოგადოებრივი ორგანიზაციის შიგნით შეაფრთხილდნენ და იმართებოდნენ რუსეთის აგრესიული წრეების მიერ. ალბათ, ბევრს დღესაც ახსოვს ზურაბ ჟვანიას მიერ ჩამოტანილი მილიონები არჩევნებისთვის (რკინიგზის მინისტრისგან).

ძნელი იყო ასეთ პირობებში საზოგადოება „სამეგრელოს“ გააქტიურებაზე ფიქრი, მაგრამ ალექსანდრე ჭაჭიას ქაბრამ, ლისხმევაში, მისი გუნდის მონაწილეობა და საზოგადოების ჯანსაღი ნაწილის

საზოგადოებრივი „რაჭა“, „ლაში“, „თხილისაილი“, რომლებიც ბარკვეული წარმატებითავე კი ფუნქციონირებდნენ სეპარატიზმისა და ავტონომიის ბარბაზში.

ბრალდებები მოდიოდა იმ ძალებიდან, იმ პიროვნებებიდან, იმ ხელისუფლების წარმომადგენლებიდან, იმ ეგრეთ წოდებული ოპოზიციის თავკაცებიდან, რომლებიც თავიანთი საქმიანობით თითქმის ათი წლის განმავლობაში მიზანმიმართულად ანგრევდნენ ჩვენს სამშობლოს, შლიდნენ ქვეყანას, ყიდდნენ ისტორიულ ტერიტორიებს. ხელისუფლების დავალებით, მათთან დაახლოებული მებრძოლებმა ჩამოაყალიბეს სხვადასხვა სახის ორგანიზაციები სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ საპირისპიროდ. თანდათანობით აშკარად გამოიკვეთა „მოქალაქეთა კავშირი-სა“ და მისი ამფსონების უაღრესად რეაქციული დამოკიდებულება „სამეგრელოს“ შექმნისა და მისი ორგანიზაციებისადმი.

ალექსანდრე ჭაჭიას დაუნვეს მანქანა და აეროპორტში კინალამ დააპატიმრეს. არსებობს სატელეფონო საუბრის ჩანაწერი, მოქალაქეთა კავშირის წევრი ელდარ შენგელიაა ხმის ჩახლქამდ როგორ ყვიროდა აეროპორტში, რომ დაეკავებოდა ბატონი ალექსანდრე. ძირითადი ბრალდება იყო სეპარატიზმი და ნაციონალიზმი, რაც თითქოს გამოსჭვრიდა „სამეგრელოს“ დამფუძნებელთა გამოსვლებში. ახსურდული ბრალდებები იფრქვეოდა გავრცელებული იყო სეპარატიზმი, რადიოდან, ტელევიზიიდან, აბრალდებდნენ რუსეთის აგენტობას და ამას აკეთებდნენ „მოქალაქეთა“ ის აქტივისტები, რომლებიც თავად ფინანსდებოდნენ და იმართებოდნენ რუსეთის აგრესიული წრეების მიერ. ალბათ, ბევრს დღესაც ახსოვს ზურაბ ჟვანიას მიერ ჩამოტანილი მილიონები არჩევნებისთვის (რკინიგზის მინისტრისგან).

ძნელი იყო ასეთ პირობებში საზოგადოება „სამეგრელოს“ გააქტიურებაზე ფიქრი, მაგრამ ალექსანდრე ჭაჭიას ქაბრამ, ლისხმევაში, მისი გუნდის მონაწილეობა და საზოგადოების ჯანსაღი ნაწილის

მხარდაჭერა განაპირობა „სამეგრელოს“ შიგნით არსებობა და საპირისპიროდ დღემდე და ასე იძნება მომავალშიც.

ხელისუფლების მიერ ჩვენ წინააღმდეგ მაშინ შექმნილი ორგანიზაციების დასახელებებიც კი არ ახსოვს დღეს სამეგრელოს მოსახლეობას.

1999 წელსვე დაარსდა სახალხო მოძრაობის გაზეთი „ილორი“, რომელი უცვლელი რედაქტორია ბატონი როლანდ ჯალაღანია და რომელიც გამოედის სამშობლოში.

2001 წლის 12 ოქტომბერს ქ. ზუგდიდში გაიმართა სახალხო მოძრაობის მეორე ყრილობა. ყრილობამ დაამტკიცა მოძრაობის ხელმძღვანელობის სტრატეგიისა და ტაქტიკის აბსოლუტური სისწორე — დადასტურდა, რომ „სამეგრელო“ არის რეალური ძალა, რომელიც უყვარს სამეგრელოს მოსახლეობას, და მას ქვეყნის პოლიტიკური სექტორის თითქმის ყველა მიმდინარეობა სცემს პატივს.

ყრილობაზე ძირითადი მოხსენებით გამოვიდა „სამეგრელოს“ დაფუძნების ინიციატორი, პოლიტოლოგი, ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორი ალექსანდრე ჭაჭია. მოხსენებაში თავიდანვე სათანადო ყურადღება დაეთმო პასუხს კითხვაზე, თუ რა სახის მოძრაობა, რა სახის ძალა არის „სამეგრელო“. მოხსენებაში ორატორმა ხაზი გაუსვა, რომ ჩვენ არ ვქმნიდით მორიგ პარტიას, არამედ ჩვენ ვმეგობრობთ საზოგადოებრივ სახალხო მოძრაობას, რომელიც უყვარს სამეგრელოს მოსახლეობას და რომელიც უყვარს სამეგრელოს მოსახლეობას.

...მე მიმაჩნია, რომ ჩვენი კარი უნდა იყოს ღია ნებისმიერი პიროვნებისთვის, რომელსაც სამეგრელოს განვითარება, მისი ჩიხიდან გამოყვანა სურს, რომლისთვისაც მეგრული კულტურა, ენა, ტრადიციები, თვითმყოფადობა, სპეციფიკა ძვირფასი და საუნეკვარ განის წარმოადგენს

და ყველაფერ ამას ზოგადქართული მნიშვნელობის ფასეულობად მიიჩნევს. ჩვენთვის არ უნდა ჰქონდეს მნიშვნელობა იმას, თუ რომელი პარტიის წევრია ესა თუ ის პიროვნება, რა პარტიული თუ იდეოლოგიური დოქტრინის მატარებელია იგი. სამეგრელოს სიყვარულში წარსულისა და მომავლის წინაშე პასუხისმგებლობა ყველაზე უნდა ავიღოთ. თუ ჩვენ ამ პრინციპს დავიცავთ, მაშინ შესაბამისად დავსული იძნება და განვითარების მთავარი და ყველაზე მნიშვნელოვანი პრინციპი — მემკვიდრეობითობა...

ახლანდელ პერიოდშიც, როდესაც ქართველებისთვის ყველაზე ამაზრზე, მიუღებელი, ანტიქართული ხელისუფლება გვყავს, უნდა გვახსოვდეს, რომ იმავე „მოქალაქეთა კავშირში“ გაერთიანებულია ბევრი ნორმალური, წესიერი, შეიძლება მიაშიტი, შეიძლება რაღაცით დაინტერესებული პიროვნება, მაგრამ ისიც ჩვენი ერის ნაწილია. მათი უარყოფა დაუმეგობრებია. ვიმეორებ, რა პოლიტიკური მრწამსი, რა მსოფლმხედველობითი პრინციპის მქონე არ უნდა იყოს ესა თუ ის პიროვნება, თუ იგი პატრიოტია, თუ მას სამშობლო უყვარს, თუ მას ერის ნათელი მომავალი სურს, მაშინ იგი ჩვენი თანამოაზრე, პარტნიორი, ჩვენი თანამებრძოლია“.

ძნელია, დაასაბუთო, საქართველოს ისტორიამ დაავალა თუ თავად სამეგრელომ გამოკვეთა თავისი ადგილი და როლი ქართულ სახელმწიფოებრივ სივრცეში საუკუნეების განმავლობაში, მაგრამ დღევანდელი გადასახედიდან ნათლად ჩანს, რომ „საქართველოს მთელი ისტორიის მანძილზე სამეგრელოს მხოლოდ და მხოლოდ გამაართიანებელი ფუნქცია ეკისრა. მეტიც, ისტორიაში ჩახედულმა ადამიანმა იცის, რომ სამეგრელოს მთელი ისტორიის მანძილზე სამეგრელოს მხოლოდ და მხოლოდ გამაართიანებელი ფუნქცია ეკისრა. მეტიც, ისტორიაში ჩახედულმა ადამიანმა იცის, რომ სამეგრელოს მთელი ისტორიის მანძილზე სამეგრელოს მხოლოდ და მხოლოდ გამაართიანებელი ფუნქცია ეკისრა“.

www.geword.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ნუთუ სამეგრელოს არ უნდა ჰქონდეს კონსოლიდირებული აზრი აფხაზეთის პრობლემასთან დაკავშირებით? ხომ ყველასათვის ბასაბეზია, რომ სწორედ სამეგრელომ უნდა შეასრულოს ამ კონფლიქტის მოგვარებაში გადაწყვეტი რილი! ჩვენი მონაწილეობის, ჩვენი კეთილი ნების, ჩვენი მზადყოფნის გარეშე, ვერც ერთი ძალა მსოფლიოში ვერ გადაწყვეტს აფხაზეთის კონფლიქტს.

მეცნიერი, მეგრული ენის მკვლევარი მამანტი ძაძაძე, პოეტი ვახტანგ ხარჩილაძე, ვეტერანი ხუტა ხუფენია, გაზეთ „ილორის“ რედაქტორი როლანდ ჯალაღანი.

ყრილობამ მიიღო რეზოლუცია:

— შემუშავდეს და საზოგადოების სამსჯავროზე გამოტანილ იქნეს საქართველოს ადმინისტრაციულ-ტერიტორიული მოწყობის კანონპროექტი, რომელშიც განსაზღვრული იქნება საქართველოს რეგიონების კონსტიტუციური სტატუსი;

— შეიქმნას სამეგრელოს მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის აღორძინების პროგრამა, ამ გზით შექმნილი სამუშაო ადგილების რაოდენობის მითითებით;

— შემუშავდეს და განხორციელდეს სამეგრელოს ტერიტორიაზე თავისუფალი ეკონომიკური ზონის შექმნის პროექტი, გაიმართოს მოლაპარაკება აფხაზეთის დე ფაქტო ხელისუფლებასთან თავისუფალი ეკონომიკური ზონის გალის რაიონის ჩართვის შესახებ;

— ქვეყნისა და რეგიონის ეკონომიკური ჩიხიდან გამოსავყვანად სასწრაფოდ მომზადდეს კანონი ინვესტიციების შესახებ, სათანადოდ, სამედიცინო პირობების დანერგებით მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის აღდგენის კენ მიმართული როგორც უცხოური, ისე სამამულო კაპიტალისთვის;

— განისაზღვროს მყარი პროცენტული ფოტის პორტის შემოსავლიდან საკუთრივ ფოტისა და სამეგრელოს საქართველოსისთვის წარსამართავად;

— დაქარაღდეს პრეზიდენტ ზვიად გამსახურდიას მკვლელობის საქმის გამოძიება და აღნიშნული საქმის დეტალების საზოგადოებისთვის გაცნობა, მომზადდეს ზვიად გამსახურდიას ძეგლის პროექტი საქართველოს დედაქალაქში აღსამართავად;

— მომზადდეს და განათლების ეროვნულ პროგრამაში ჩაიდოს საშუალო სკოლებში მეგრული და სვანური ენების ერთსემესტრული გაცნობის კურსი;

— შესაბამისი საზოგადოებრივი შეფასება მიეცეს ედუარდ შევარდნაძის მიერ საქართველოს წინააღმდეგ ჩადენილ დანაშაულს, მათ შორის, სამეგრელოს მრავალგზის ეგზეკუციას;

— გადაისინჯოს ახალი ხელისუფლების მიერ მიღებული საკანონმდებლო ნოვატივები, რომლებიც ტოტალიტარული რეჟიმისთვის არის დაბახასიათებელი, ანტიდემოკრატიულია და საზოგადოების დემოკრატიულ განვითარებას აფერხებს;

— უშოკდეს ვადაში რეგიონების გუბერნატორების, ქალაქებისა და რაიონული ადმინისტრაციების პირები პირდაპირი არჩევითობის უზრუნველყოფა;

— შეწყდეს მართლმადიდებლური ეკლესიის როლის დაკნინების, ქართული ეროვნული ტრადიციების, თვითმყოფადობის, სპეციფიკური ადათ-წესების უგულვებელყოფის, დაცინვის, დამცირების მავნე პრაქტიკა;

— შემუშავდეს სათანადო ღონისძიებები, რომლებიც უზრუნველყოფს სამეგრელოში წარმოებული სასოფლო-სამეურნეო პროდუქციის რუსეთისა და სხვა ქვეყნების ბაზრებზე უშუალოდ გატანას.

29 ნოემბერს გამართული ყრილობის მიერ მიღებულ რეზოლუციას, მოძრაობის ლიდერის — ალექსანდრე ჭაჭიაძის მოხსენებას, თანაბრობსენებ-

ლების, ბატონების — მამანტი ძაძაძისა და ვახტანგ ხარჩილაძის გამოსვლას მოჰყვა პროფესორების: ანანია ჯაფარიძის, გონელი არახამიას, ნომადი ბართაიას, თეიმურაზ გვანცელაძის, რეზო შეროზიას, მერაბ ნაჭყებიას, მანანა ტაბიძის, ტარიელ ფუტყარაძის კოლექტიური წერილი პრეზიდენტისადმი, იყო სხვა გამომხატველებიც როგორც დადებითი, ისე კრიტიკული.

აქვე გთავაზობთ ამ საკითხებთან დაკავშირებით კომენტარს, რომელიც გააკეთა სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ თავმჯდომარემ, ბატონმა ალექსანდრე ჭაჭიაძემ

„ყრილობის შედეგებით კმაყოფილი ვარ. განხილული საკითხები აქტუალურია არა მხოლოდ სამეგრელოს, არამედ სრულიად საქართველოსთვის, თუმცა საზოგადოების ერთი ნაწილი ზოგიერთი ტელეარხის პროვოკაციის შედეგად საკმაოდ შეშფოთდა. საქმე ისაა, რომ ყრილობამ ქართულ სკოლებში მეგრული და სვანური ენების ერთსემესტრული გაცნობის კურსის შემოტანა მოითხოვა, მეორე დღეს კი პრესაში გამოქვეყნდა მეცნიერთა ერთი ჯგუფის ხელისუფლებისადმი მიმართვა, რომელშიც ამ ენებს კუთხურ კილოკავებს უწოდებდა და მათ შესწავლას ქვეყნის დანგრევასთან აიგივებდა.

მე არ ვარ ფილოლოგი, მეგრულს ან სვანურს რაიმე კვალიფიკაცია რომ მივანიჭო, მაგრამ მინდა შევახსენოთ აკაკი წერეთლის სიტყვები: **„მეგრული დღეს საღაროა ნამდვილი ქართული სიტყვებისა. აღმოსავლეთ საქართველოს დაპყრობისა ნამდვილი ქართული სიტყვები. მათ ნაცვლად სომხურ-თათურ-სპარსული შემოულა, რომელიც ქართველი ყურს ცუდად ეჩიბებოდა და გულს სწყინს. მეგრულ ენაში კი შენახულან მარგალიტად ეს ძველი სიტყვები. ჩვენ ვურჩევთ ჩვენს მწერალ-მწიგნობრებს, მეტი ყურადღება მიაქციონ მეგრულს, რომ იქიდან ამოკრებილი სიტყვებით შეივსოს დღეს მათი მთავარი ქართული ლექსიკონი.“**

ეს არის დიდი აკაკის რჩევა, რომელიც მეგრულს ენად და ქართული ენობრივი კულტურის განუყოფელ ნაწილად მიიჩნევს. ასევე ჩანს, თუ ვის შეიძლება „ეწყინოს“ და „ყურში ცუდად გაეჩიროს“ მეგრულ ენაზე ზრუნვა.

ჩემის აზრით, სწორედ ეს მიდგომა უნდა იყოს მისაღები იმ ხალხისთვის, იმ ხელისუფლებასთვის, იმ ცალკეული პირებისთვის, რომელთაც ნამდვილად სურთ ქართველი ერის, როგორც ისტორიულ-კულტურული ერთიანობის შენარჩუნება, მრავალსაუკუნოვანი ქართული ეროვნული კულტურის განვითარება და ქვეყნის ტერიტორიული, სულიერი მთლიანობის აღდგენა. მე არ მიკვირს, როცა ასეთ მიდგომას გამოხატა პრეზიდენტის აპარატში მოკალათებული ვიღაც კარაპეტა, მაგრამ ქართველ მეცნიერთაგან იმავეს მოსმენა, მართლაც, გასაკვირია.

ჩემის აზრით, არა მარტო მეგრული და სვანური, არამედ აფხაზური ენის ბასატიზაცია უნდა შეწყდეს და უნდა აღდგინდეს ქართული საოლქო, რადიკალური სიმიდობა? ვინ იწინააღმდეგება ამ სანაპიროს სხვა ენების იმპორტირებას და აკადემიური სტატუსის მიღებას? დარწმუნებული ვარ, რომ ქართველი ერის, ჩვენი ეროვნული კულტურის, ქართველთა მომავალი თაობის ინტეგრირებაში ეს არ შეიძლება შედიოდეს.

„უწინაველმოდან მოვლენად მივარჩნია მოძრაობა „სამეგრელოს“ ინიციატივითა და სახსრებით ქ. ზუგდიდში ერთიანი საქართველოს პირველი და ჯერჯერობით ერთადერთი პრაზიდენტის, ბატონ ზვიად გამსახურდიას ძეგლის აღმართვა“

რაც შეეხება სკოლებში მეგრული და სვანური ენების გაცნობის კურსის შემოღებას, მითხარით, რა არის ცუდი იმას, თუკი ქართველი ბავშვი ქვეყნის ნებისმიერი კუთხიდან სამეგრელოს ან სვანეთის სოფლებში მოხვედრისას, ან ქუჩაში მეგრულს თუ სვანურს რომ მოჰკრავს ყურს, უცხო საუბრებად არ აღიქვამს და იფიქრებს: ეს ჩემი ძირძველი ენაა, ეს ქართულია, მშობლიურია. შეურყნობს თუ არა ეს ხელს ქართული ერის გამოთვლად?

ბატონი გიორგი სიჭინავაძის მიერვე შედგენილ მეგრული ენის თვითმასწავლებელში წერს: **„ჩემო პატარა მკითხველო, უნდა იცოდეს, რომ მეგრული და სვანური ქართველი ენებია და ჩვენი საყვარელი სამშობლო საქართველო კოლხ-იბერთა ქვეყანაა. კოლხებს და იბერებს ერთი წინაპარი ჰყავდათ, დღესაც სხვადასხვა კუთხედს გატოვებული, ისე, როგორც ჩვენა შტოები, ერთი ფოცვიდან იკვებებიან. ქართული ენის აკვანი შორეულ აიაში დარჩა და დღესაც შორეული წარსულიდან ისმის საყვარელი მელოდი: „აივნანა, მარდუ ნანა, იაენანინა“. თავდაპირველად იქნებ გეუცხობოთ მეგრული სიტყვები, მაგრამ უცხო არ არის, ის ძველისძველია, თქვენი სისხლით ნათესავების, თქვენი აიელი წინაპრების სხეობა.“**

ჩემის აზრით, სწორედ ეს მიდგომა უნდა იყოს მისაღები იმ ხალხისთვის, იმ ხელისუფლებასთვის, იმ ცალკეული პირებისთვის, რომელთაც ნამდვილად სურთ ქართველი ერის, როგორც ისტორიულ-კულტურული ერთიანობის შენარჩუნება, მრავალსაუკუნოვანი ქართული ეროვნული კულტურის განვითარება და ქვეყნის ტერიტორიული, სულიერი მთლიანობის აღდგენა. მე არ მიკვირს, როცა ასეთ მიდგომას გამოხატა პრეზიდენტის აპარატში მოკალათებული ვიღაც კარაპეტა, მაგრამ ქართველ მეცნიერთაგან იმავეს მოსმენა, მართლაც, გასაკვირია.

ჩემის აზრით, არა მარტო მეგრული და სვანური, არამედ აფხაზური ენის ბასატიზაცია უნდა შეწყდეს და უნდა აღდგინდეს ქართული საოლქო, რადიკალური სიმიდობა? ვინ იწინააღმდეგება ამ სანაპიროს სხვა ენების იმპორტირებას და აკადემიური სტატუსის მიღებას? დარწმუნებული ვარ, რომ ქართველი ერის, ჩვენი ეროვნული კულტურის, ქართველთა მომავალი თაობის ინტეგრირებაში ეს არ შეიძლება შედიოდეს.

ზოგიერთი პროვოკატორის გარდა, ყველამ ჩინებულად იცის, ჩვენ ვითხოვთ მთელ საქართველოში მეგრული და სვანური ენების ერთსემესტრული გაცნობის კურსის შემოღებას და არა სამეგრელოში მეგრულ-სვანურულ ცდილობას, ასეთი კუთხით წარმოადგინოს საკმაოდ მთავარი საკითხი, რომელიც უნდა განვიხილოთ და გადავწყვიტოთ. ახლა ჩვენ უნდა შევხედოთ იმ საკითხს, რომელიც უნდა განვიხილოთ და გადავწყვიტოთ. ახლა ჩვენ უნდა შევხედოთ იმ საკითხს, რომელიც უნდა განვიხილოთ და გადავწყვიტოთ. ახლა ჩვენ უნდა შევხედოთ იმ საკითხს, რომელიც უნდა განვიხილოთ და გადავწყვიტოთ.

ლობს ხელისუფლება, რომ მეგრული და სვანური ენები უნდა აიკრძალოს მაშინ, როდესაც ესპანეთში არსებობს კატალონიური ენა ბრწყინვალე ლიტერატურით (მსოფლიოში სახელგანთქმული მწერლები ესპინოსი, ტორესი), არსებობს ხალისური ენა და ლიტერატურა (კასარესი, ვალესა) და ყოველივე ეს ესპანური ლიტერატურის განუყოფელი ნაწილია. იგივე შეიძლება ითქვას ბრეტონულ და კორსიკულ ენებზე საფრანგეთში. ანალოგიური მდგომარეობაა იტალიაში, სადაც დიალექტებიც კი ისწავლება სკოლებში. ვინ და როგორ აუხსენი, რომ ის, რაც ევროპულ ძველენაში იყოს კონსოლიდირებული ენა, სადაც არსებობს საკმაოდ მდიდარი ლიტერატურა, არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“

და ბოლოს, შევახსენებ ჩემს ოპონენტებს, რომ პოლიტიკოსთა და ვაიშენიერთა დაუღალავმა მტკიცებამ, თითქმის არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“

დროს ყველამ შეიგნოს, კიდევ ერთხელ გადახედოს საქართველოს ისტორიას, ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიაძის ნაშრომებსა და წერილებს, ისინი ვერსად აღმოაჩენენ სეპარატიზმის კვალს როგორც მთელი საქართველოს ისტორიის მანძილზე, ასევე იმ 13-წლიან პერიოდში, რაც დაფუძნებულია სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“. მისი ლიდერის მუდმივი საფიქრალი და ტკივილი იყო ერთიანი საქართველო, ამიტომ ებრძოდა ის შევარდნაძეს, მის მოქალაქეთა კავშირს, ამიტომ აკრიტიკებდა და დღესაც მკაცრად აკრიტიკებს დღევანდელ ხელისუფლებას, ყოველთვის უთითებდა მათ იმ მცდარ გზაზე, საითაც მიყავდათ საქართველო. ნაიკითხეთ, ბატონო, ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიაძის ნაშრომი „საქართველოს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი განვითარების სტრატეგია და ეროვნული იდეა“. ნაიკითხეთ მისი ახალი შრომა, დიან თამამად შეიძლება იმ ინტერვიუს, რომელიც ბატონმა ალექსანდრე ჭაჭიაძემ მისცა გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“, შრომა ეწოდოს „ყველანა ჩანს, რომ მას სტიკია სამშობლო, მას აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს გარეშე საქართველო საქართველოდ არ მიაჩნია, ამას ვინც ვერ ხედავს და ძალით იბრძავენ თვალს, ...-ან ჭკვიანი მტერია, ან უგნური მოყვარე“. ასეთი მტრებისა და მოყვარეების გასაგონად მინდა ვთქვა, რომ მეგრელებში სეპარატიზმის გრძნობა მაშინ არ დაბადებულა, როცა შევარდნამ ებრძოდა მათ, დიან ებრძოდა, სხვა რა შეიძლება ენოდოს სამეგრელოს ხუტაზის დალაშქვრას. მან მშვენივრად იცოდა, ჯერ სამეგრელო უნდა გაენიჭებოდა, რადგან ისე ვერ გაიყვანა აფხაზეთს. მას კარგად ახსოვდა, ვოვა ვეკუას სიკვდილზე რა რეაქცია ჰქონდა სამეგრელებს. რაც უნდა ძნელი წინააღმდეგობაში, რომ ისინი შეეხებოდნენ ზოგიერთებს, რა გაამინდს ქმნიან) სიმპატიას გამოიწვევთ, თუკი მათ ენას კუთხურ კილოკავებს უწოდებთ? ხომ არ აპოკალიფსიკური ენაა ქართული ენა ქართული ენობრივი მოხსენიებით?

როგორ დაუსახელებთ იმ ევროსტრუქტურებს, რომლებშიც გაერთიანებას ასე ცდი-

ნას, დავესრავ და მარის ჩაყარი ჭრილობაში“. ამ გამოცემებში ხომ ამჟამად ჩანს, რომ შევარდნაძე და მისი დამცემები ებრძოდნენ არა კრიმინალს ან თუნდაც მათთვის მიუღებელ პიროვნებებს, არა ისინი ებრძოდნენ მთელ რეგიონს, დიდა და პატარას, ამიტომ, ვინც ვადარჩა, მათ მოუშალეს ბუდე და გაფანტეს მთელ საქართველოში. **საქართველოს ისტორიის ნაწილია. იგივე შეიძლება ითქვას ბრეტონულ და კორსიკულ ენებზე საფრანგეთში. ანალოგიური მდგომარეობაა იტალიაში, სადაც დიალექტებიც კი ისწავლება სკოლებში. ვინ და როგორ აუხსენი, რომ ის, რაც ევროპულ ძველენაში იყოს კონსოლიდირებული ენა, სადაც არსებობს საკმაოდ მდიდარი ლიტერატურა, არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“**

და ბოლოს, შევახსენებ ჩემს ოპონენტებს, რომ პოლიტიკოსთა და ვაიშენიერთა დაუღალავმა მტკიცებამ, თითქმის არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“

დროს ყველამ შეიგნოს, კიდევ ერთხელ გადახედოს საქართველოს ისტორიას, ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიაძის ნაშრომებსა და წერილებს, ისინი ვერსად აღმოაჩენენ სეპარატიზმის კვალს როგორც მთელი საქართველოს ისტორიის მანძილზე, ასევე იმ 13-წლიან პერიოდში, რაც დაფუძნებულია სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“. მისი ლიდერის მუდმივი საფიქრალი და ტკივილი იყო ერთიანი საქართველო, ამიტომ ებრძოდა ის შევარდნაძეს, მის მოქალაქეთა კავშირს, ამიტომ აკრიტიკებდა და დღესაც მკაცრად აკრიტიკებს დღევანდელ ხელისუფლებას, ყოველთვის უთითებდა მათ იმ მცდარ გზაზე, საითაც მიყავდათ საქართველო. ნაიკითხეთ, ბატონო, ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიაძის ნაშრომი „საქართველოს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი განვითარების სტრატეგია და ეროვნული იდეა“. ნაიკითხეთ მისი ახალი შრომა, დიან თამამად შეიძლება იმ ინტერვიუს, რომელიც ბატონმა ალექსანდრე ჭაჭიაძემ მისცა გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“, შრომა ეწოდოს „ყველანა ჩანს, რომ მას სტიკია სამშობლო, მას აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს გარეშე საქართველო საქართველოდ არ მიაჩნია, ამას ვინც ვერ ხედავს და ძალით იბრძავენ თვალს, ...-ან ჭკვიანი მტერია, ან უგნური მოყვარე“. ასეთი მტრებისა და მოყვარეების გასაგონად მინდა ვთქვა, რომ მეგრელებში სეპარატიზმის გრძნობა მაშინ არ დაბადებულა, როცა შევარდნამ ებრძოდა მათ, დიან ებრძოდა, სხვა რა შეიძლება ენოდოს სამეგრელოს ხუტაზის დალაშქვრას. მან მშვენივრად იცოდა, ჯერ სამეგრელო უნდა გაენიჭებოდა, რადგან ისე ვერ გაიყვანა აფხაზეთს. მას კარგად ახსოვდა, ვოვა ვეკუას სიკვდილზე რა რეაქცია ჰქონდა სამეგრელებს. რაც უნდა ძნელი წინააღმდეგობაში, რომ ისინი შეეხებოდნენ ზოგიერთებს, რა გაამინდს ქმნიან) სიმპატიას გამოიწვევთ, თუკი მათ ენას კუთხურ კილოკავებს უწოდებთ? ხომ არ აპოკალიფსიკური ენაა ქართული ენა ქართული ენობრივი მოხსენიებით?

როგორ დაუსახელებთ იმ ევროსტრუქტურებს, რომლებშიც გაერთიანებას ასე ცდი-

ნას, დავესრავ და მარის ჩაყარი ჭრილობაში“. ამ გამოცემებში ხომ ამჟამად ჩანს, რომ შევარდნაძე და მისი დამცემები ებრძოდნენ არა კრიმინალს ან თუნდაც მათთვის მიუღებელ პიროვნებებს, არა ისინი ებრძოდნენ მთელ რეგიონს, დიდა და პატარას, ამიტომ, ვინც ვადარჩა, მათ მოუშალეს ბუდე და გაფანტეს მთელ საქართველოში. **საქართველოს ისტორიის ნაწილია. იგივე შეიძლება ითქვას ბრეტონულ და კორსიკულ ენებზე საფრანგეთში. ანალოგიური მდგომარეობაა იტალიაში, სადაც დიალექტებიც კი ისწავლება სკოლებში. ვინ და როგორ აუხსენი, რომ ის, რაც ევროპულ ძველენაში იყოს კონსოლიდირებული ენა, სადაც არსებობს საკმაოდ მდიდარი ლიტერატურა, არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“**

ნას, დავესრავ და მარის ჩაყარი ჭრილობაში“. ამ გამოცემებში ხომ ამჟამად ჩანს, რომ შევარდნაძე და მისი დამცემები ებრძოდნენ არა კრიმინალს ან თუნდაც მათთვის მიუღებელ პიროვნებებს, არა ისინი ებრძოდნენ მთელ რეგიონს, დიდა და პატარას, ამიტომ, ვინც ვადარჩა, მათ მოუშალეს ბუდე და გაფანტეს მთელ საქართველოში. **საქართველოს ისტორიის ნაწილია. იგივე შეიძლება ითქვას ბრეტონულ და კორსიკულ ენებზე საფრანგეთში. ანალოგიური მდგომარეობაა იტალიაში, სადაც დიალექტებიც კი ისწავლება სკოლებში. ვინ და როგორ აუხსენი, რომ ის, რაც ევროპულ ძველენაში იყოს კონსოლიდირებული ენა, სადაც არსებობს საკმაოდ მდიდარი ლიტერატურა, არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“**

და ბოლოს, შევახსენებ ჩემს ოპონენტებს, რომ პოლიტიკოსთა და ვაიშენიერთა დაუღალავმა მტკიცებამ, თითქმის არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“

დროს ყველამ შეიგნოს, კიდევ ერთხელ გადახედოს საქართველოს ისტორიას, ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიაძის ნაშრომებსა და წერილებს, ისინი ვერსად აღმოაჩენენ სეპარატიზმის კვალს როგორც მთელი საქართველოს ისტორიის მანძილზე, ასევე იმ 13-წლიან პერიოდში, რაც დაფუძნებულია სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“. მისი ლიდერის მუდმივი საფიქრალი და ტკივილი იყო ერთიანი საქართველო, ამიტომ ებრძოდა ის შევარდნაძეს, მის მოქალაქეთა კავშირს, ამიტომ აკრიტიკებდა და დღესაც მკაცრად აკრიტიკებს დღევანდელ ხელისუფლებას, ყოველთვის უთითებდა მათ იმ მცდარ გზაზე, საითაც მიყავდათ საქართველო. ნაიკითხეთ, ბატონო, ბატონ ალექსანდრე ჭაჭიაძის ნაშრომი „საქართველოს ეროვნულ-სახელმწიფოებრივი განვითარების სტრატეგია და ეროვნული იდეა“. ნაიკითხეთ მისი ახალი შრომა, დიან თამამად შეიძლება იმ ინტერვიუს, რომელიც ბატონმა ალექსანდრე ჭაჭიაძემ მისცა გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“, შრომა ეწოდოს „ყველანა ჩანს, რომ მას სტიკია სამშობლო, მას აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს გარეშე საქართველო საქართველოდ არ მიაჩნია, ამას ვინც ვერ ხედავს და ძალით იბრძავენ თვალს, ...-ან ჭკვიანი მტერია, ან უგნური მოყვარე“. ასეთი მტრებისა და მოყვარეების გასაგონად მინდა ვთქვა, რომ მეგრელებში სეპარატიზმის გრძნობა მაშინ არ დაბადებულა, როცა შევარდნამ ებრძოდა მათ, დიან ებრძოდა, სხვა რა შეიძლება ენოდოს სამეგრელოს ხუტაზის დალაშქვრას. მან მშვენივრად იცოდა, ჯერ სამეგრელო უნდა გაენიჭებოდა, რადგან ისე ვერ გაიყვანა აფხაზეთს. მას კარგად ახსოვდა, ვოვა ვეკუას სიკვდილზე რა რეაქცია ჰქონდა სამეგრელებს. რაც უნდა ძნელი წინააღმდეგობაში, რომ ისინი შეეხებოდნენ ზოგიერთებს, რა გაამინდს ქმნიან) სიმპატიას გამოიწვევთ, თუკი მათ ენას კუთხურ კილოკავებს უწოდებთ? ხომ არ აპოკალიფსიკური ენაა ქართული ენა ქართული ენობრივი მოხსენიებით?

როგორ დაუსახელებთ იმ ევროსტრუქტურებს, რომლებშიც გაერთიანებას ასე ცდი-

ნას, დავესრავ და მარის ჩაყარი ჭრილობაში“. ამ გამოცემებში ხომ ამჟამად ჩანს, რომ შევარდნაძე და მისი დამცემები ებრძოდნენ არა კრიმინალს ან თუნდაც მათთვის მიუღებელ პიროვნებებს, არა ისინი ებრძოდნენ მთელ რეგიონს, დიდა და პატარას, ამიტომ, ვინც ვადარჩა, მათ მოუშალეს ბუდე და გაფანტეს მთელ საქართველოში. **საქართველოს ისტორიის ნაწილია. იგივე შეიძლება ითქვას ბრეტონულ და კორსიკულ ენებზე საფრანგეთში. ანალოგიური მდგომარეობაა იტალიაში, სადაც დიალექტებიც კი ისწავლება სკოლებში. ვინ და როგორ აუხსენი, რომ ის, რაც ევროპულ ძველენაში იყოს კონსოლიდირებული ენა, სადაც არსებობს საკმაოდ მდიდარი ლიტერატურა, არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“**

და ბოლოს, შევახსენებ ჩემს ოპონენტებს, რომ პოლიტიკოსთა და ვაიშენიერთა დაუღალავმა მტკიცებამ, თითქმის არც აფხაზური ენა არსებობს, არც აფხაზური ლიტერატურა და ეროვნული აფხაზეთის სახელით მშობლიური კუთხე უკვე დამაპყრობია!!!“

საზურ ბასარია, სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ კოორდინატორი

აგაზი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„ქართულ ოცნებასაც“ ისევე აინტერესებს ამომრჩევლის აზრი ნატოში ინტეგრაციისა და სხვის ომებში ქართველი ახალგაზრდების ექსპორტზე, როგორც სააკაშვილს და მის ხელისუფლებას. სულ ახლახან, სოროსის ფონდის მიერ ჩატარებული გამოკითხვით, ყოველმა მეორემა გამოკითხულმა განაცხადა, რომ მზად არის, რუსეთთან ურთიერთობების სანაცვლოდ არამცთუ ნატოში თქვას უარი, არამედ თვით ამერიკის შეერთებულ შტატებთან ურთიერთობაც კი განწყვიტოს!

ავღანეთში საზარბაზნე სოროსად ქართველები ფანჯიკიძისას ემეტება!

ის-ის იყო, „ქართულ ოცნებაში“ განვერიანებისთანავე გოგი თოფაძემ ქართველი საზოგადოება გაახარა, რომ პრესსპიკერმა მათი ფანჯიკიძე იხვე ცივი წყალი გადაასხა: თოფაძემ განაცხადა, რომ ნატოში ინტეგრაციის და ავღანეთში ქართველი სამხედროებს გაგზავნის წინააღმდეგია, ხოლო ფანჯიკიძემ ავღანეთში ქართველი სერჟანტის – ვალერიან ხუჯაძის დაღუპვის გამო მწუხარება გამოთქვა და იქვე ბრძანა, რომ, მიუხედავად მსხვერპლისა, ავღანეთის სამშვიდობო მისია არის მნიშვნელოვანი და მასში მონაწილეობით ქართველი ჯარისკაცები ჩვენს სამშობლოს იცავენ.

„საქართველოს ნატოში ინტეგრაცია უმნიშვნელოვანესი პროცესია. 7 წელი ვმსახურობდი საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში და ვარ თანამონაწილე იმ პროცესისა, რომელიც საქართველომ ნატოში ინტეგრაციის გზაზე გაიარა. მიმაჩნია, რომ საქართველოს ერთადერთი გზა სწორედ ნატოსკენ მიმავალი გზაა და არ მისიხებოდა მონაწილეობის მიხედვით საშუალება გვექნება ამ გზაზე, ყველაფერში ჩვენმა ქვეყანამ თავისი საერთაშორისო ვალი უნდა მოიხადოს“, — განაცხადა მათი ფანჯიკიძე. მისივე განმარტებით, ხელისუფლებაში მოსვლის შემთხვევაში „ქართული ოცნება“ აღნიშნულ საკითხს არ გადახედავს.

„ჩვენი ხელისუფლებაში მოსვლის შემდეგ ეს საკითხი არ გადაინიშნება, ნატო არის ერთადერთი სწორი გზა საბატონო-ლოსთვის, მიუხედავად იმისა, რომ უკვე 16 წელიწადი არის დაგვიკეცა ავღანეთში მისიანი. ეს მისი კალიან მნიშვნელოვანია, რადგან ჩვენ ვიცავთ ჩვენს სამშობლოს“, — აღნიშნა „ქართული ოცნების“ პრესსპიკერმა. ორი თვის წინ, როცა სააკაშვილის ავღანეთში ვიზიტისას სამი ქართველი სამხედრო დაიღუპა, ირაკლი სესიაშვილი, მამუკა არეშიძე, თეა წულუკიანი, მოუხრიდებლად აცხადებდნენ, რომ ქართველი ჯარისკაცები ავღანეთში საზარბაზნე ხორცს წარმოადგენენ. 15 ქართველის დაღუპვის შემდეგ სააკაშვილის განცხადებით და პარლამენტის ხელის აწებით ქართული კონტინგენტი ავღანეთში 950-დან 1700-მდე იზრდება. ამგვარად, საქართველო ერთ სულ მოსახლეზე გაზარდებით მსხვერპლის რაოდენობით ავღანეთში მყოფი ავღილზა გავა.

ფანჯიკიძის განცხადება თითქმის სიტყვა-სიტყვით იმეორებს სააკაშვილის ორი თვის წინანდელ განცხადებას: „დარწმუნებული ვარ, მათი მსხვერპლი, საქართველოსთვის ზვარაკად მიტანილი სიცოცხლე, ჩვენი ქვეყნის მომავლისთვის მნიშვნელოვანი იქნება. ისინი დაიღუპნენ სამშობლოსთვის, ჩვენი შვილებისთვის, ჩვენი მომავლისთვის და ნამდვილად გვაკეთებთ ისე, რომ არა მხოლოდ მათი ხსოვნა იყოს პატივმიცემული და მათი ოჯახებს დაეხმაროთ, არამედ ჩვენი ქვეყნის ძლიერებას მოხმარდეს მათი განირული სიცოცხლე“. ან კიდევ: „ჩვენი ბიჭები ავღანეთში რისკის სრული გაცნობიერებით მიდიან და თავი ამყაფად და ღირსეულად უჭი-

რავთ, რადგან ხუთჯერია დროის ქვეშ უნვეთ ბროლა, უპირველეს ყოვლისა, საქართველოს ეროვნული ინტერესების დასაცავად“! როგორც საბავშვო თავშესაქცევშია – იპოვეთ ათი (თუნდაც ერთი!) განსხვავება ფანჯიკიძისა და სააკაშვილის განცხადებებში! საკითხის პოლიტიკურ მხარესაც რომ თავი დავანებოთ, „ქართულ ოცნებასაც“ ისევე აინტერესებს ამომრჩევლის აზრი ნატოში ინტეგრაციისა და სხვის ომებში ქართველი ახალგაზრდების ექსპორტზე, როგორც სააკაშვილს და მის ხელისუფლებას. სულ ახლახან, სოროსის ფონდის მიერ ჩატარებული გამოკითხვით, ყოველმა მეორემა გამოკითხულმა განაცხადა, რომ მზად არის, რუსეთთან ურთიერთობების სანაცვლოდ არამცთუ ნატოში უთქვას უარი, არამედ თვით ამერიკის შეერთებულ შტატებთან ურთიერთობაც კი განწყვიტოს!

რადღებელი ძალებიდან გაგდებით ემუქრებიან და ასე აიძულებენ ავღანეთში წასვლას. უარის თქმის შემთხვევაში, ჯარისკაცმა იცის, რომ კონტრაქტის დარღვევისთვის მას სასამართლოში უჩივლებენ და სოლიდურ ფულად ჯარიმას დააკისრებენ... მას შემდეგ, რაც პარლამენტმა დამატებითი კონტინგენტის გაგზავნის გადაწყვეტილება მიიღო, თავდაცვის სამინისტრომ ავღანეთში სამშვიდობო მისიით პირველი ქვეითი ბრიგადის მე-12 ბატალიონზე შეაჩერა არჩევანი. ჯარისკაცების შემრავლესობა თურმე წასვლაზე უარი თქვა, ამიტომ ბატალიონის დაკომანდოვება უარს უთქვამს. უარის გამო იანვარში 100-ზე მეტ ჯარისკაცს კონტრაქტი გაუშემის და კონტრაქტის დარღვევისთვის სასამართლოში რიგობით დაამართვეს, თუ რატომ არ მიდიოდნენ ავღანეთში.

სამშობლოს სადარჯოზე დავდებით, მაგრამ იქ წასვლა არ გვსურს და ოჯახური პირობებიც არ გვინყობს ხელსო. სხვადასხვა დანაყოფიდან დათხოვნილი ჯარისკაცები კი ახლა შიმით ელოდებიან იმ დღეს, როცა მათ წინააღმდეგ სასამართლოში საჩივარი შევა. ერთმა ჯარისკაცმა ისიც მითხრა, — ავღანეთში წასვლა არ მინდოდა, მაგრამ, როცა ჯარისკაცის თანხა დამინაგარიშეს და მითხრეს, მაშინ 28 ათასი ლარის გადახდა მოგიწევსო, რა მექნა? ამდენ ფულს სად ვიმოვიდი, ჩემს სახლში ჩემ გარდა არავინ მუშაობს და ოჯახს ქურაში ხომ არ დავტოვებდით... როგორც ამბობენ, თავდაცვის სამინისტრო საკონტრაქტი სამსახურში მუშაობის მსურველ ახალ ნაკადს კონტრაქტი პირდაპირ უწერს, რომ სამშვიდობო მისიანი მონაწილეობა საუკლებულია. რაკი ასე ერთმანირად უხარიათ, სხვის ომში ჩვენი ბიჭების საზარბაზნე ხორცად გაგზავნის ყველა მომხრე იძნებ თავიანთ ბუნებაშიან-ოჯახშიანად გავეშვებით ავღანეთში, ჩვენ კი ძვეყნის შენებას მივყოთ ხელი!

ECA International: თბილისი სასსოვრებად უპარბისია

თბილისი საცხოვრებლად კიდევ ერთმა საერთაშორისო ორგანიზაციამ დაიწუნა. საუკეთესო ქალაქებს შორის თბილისი მხოლოდ 199-ეა. ცხოვრების პირობების მიხედვით, თბილისი სხვადასხვა საერთაშორისო რეიტინგის აუტსაიდერია. Mercer-ის რეიტინგის შემდეგ საქართველოს დედაქალაქი ECA International-ის რეიტინგშიც ერთ-ერთ ბოლო პოზიციაზე მოხვდა. მსოფლიოს 400 ქალაქს შორის, რომლებიც ECA International-ის კვლევაში მოიქცა, საქართველოს დედაქალაქმა 199-ე ადგილი დაიკავა და ევროპულ ქალაქებს შორის მუშრბან-

ადამიანური რესურსების კონსულტირების, კვლევებისა და საგამოძიებო მომსახურების გლობალური კომპანია Mercer-ის რეიტინგში, რომელიც 221 ქალაქში შეიქმნა, თბილისი 199-ე პოზიციაზე, ანუ ბოლოდან მეორე ადგილზეა. Mercer-ის გამოკვლევის თანახმად, ევროპასა და მთლიანად მსოფლიოში, ცხოვრების ყველაზე მაღალი დონე ვენაშია. ევროპაში მეორე და მესამე ადგილებზე ციურიხი და მიუნხენი გავიდნენ. Mercer-ი ცხოვრების დონეს შემდეგი კრიტერიუმების მიხედვით ითვლის: პოლიტიკური და სოციალური გარემო, ეკონომიკური

გარემო, სოციალურ-კულტურული გარემო, სამედიცინო და ჯანდაცვის პირობები, სკოლა და განათლება, ბუნებრივი გარემო, საჯარო მომსახურება და ტრანსპორტი, რეკრეაცია, სამომხმარებლო საქონელი, ყოფითი პირობები. ინფრასტრუქტურა, ჯანდაცვა და ეკოლოგიური გარემო იმ კრიტერიუმების მხოლოდ ნაწილია, რომლებიც თბილისმა ევროპული სტანდარტების მიხედვით ვერ დააკმაყოფილა. commersant.ge

ჩვენებულაზის წენდა სოფლაზი

გორის მუნიციპალიტეტის გამგებელმა დავით ხმიადაშვილმა გორის რაიონის სოფელ ზედდულეთის გამგებლის — ილია ოქრუაშვილის განცხადება დაკავებული თანამდებობიდან წასვლის შესახებ დააკმაყოფილა. ამის თაობაზე შიდა ქართლის საინფორმაციო ცენტრს მუნიციპალიტეტის პრესსამსახურის უფროსმა ნათია ხაჩიურმა დაუდასტურა.

ზედდულეთის გამგებელი (იგივე რწმუნებული) რამდენიმე კვირაა, რაიონის გამგებელთან ყოველ ორშაბათს გამართულ თათბირზე აღარ ჩანს. იმავე ბედს სხვა რწმუნებულებიც ელიან. როგორც გაირკვა, რაიონის გამგებელმა იმ კადრების წმენდა დაიწყო, რომლებიც მიმდინარე საარჩევნო მისი აქტიურობის კუთხით აღარ გამოადგებათ. ილია ოქრუაშვილი გამოცემასთან საუბარში აცხადებს, რომ მას პირადი პრობლემების გამო დაკისრებული მოვალეობების შესრულება აღარ შეუძლია და პირადი განცხადებით დატოვა პოსტი. „ბევრი სანერვიულოა, ბევრი სამუშაოა, მე ვერ შევ-

ქართველი ემიგრანტების 80% არალეგალია

საქართველოდან ემიგრირებული მოსახლეობის თითქმის 80 პროცენტი არალეგალური შრომითი მიგრანტია. მიგრაციის საერთაშორისო ორგანიზაციის 2010 წლის ერთ-ერთი ანგარიშის მიხედვით, სავარაუდოდ, საქართველოში ყოველი მეოთხე ოჯახიდან ერთი შრომითი მიგრანტია საზღვარგარეთ. გამოკითხულთა 20,96 პროცენტი ნებისმიერ ქვეყანაში მუშაობაზე იყო თანახმა. ამავე რაოდენობის მოქალაქემ აშშ-ში გამგზავ-

ნია — 10,66; დიდი ბრიტანეთი — 7,94; ესპანეთი — 4,79; და საფრანგეთი — 4,72 პროცენტი. აღნიშნული მონაცემები ანგარიშში „ვიზის ფასილიტაცია და რეადმისია: უვიზო მიმოსვლის პერსპექტივები“ არის განთავსებული, რომელიც ფონდმა „ევროპული ინიციატივა — ლიბერალური აკადემია“ მოამზადა. მედიანიუსი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გარემო პირობებისა და მოსახლეობის ჯანმრთელობის კვლევაზე მომუშავე შვეიცარიის საერთაშორისო შურნალის მიერ გამოქვეყნებული კვლევის შედეგების თანახმად, ფალუჯაში სიმსივნეების, ლეიკემიისა და ახალშობილთა გარდაცვალების მაჩვენებლები გაცილებით უფრო სწრაფად იზრდება, ვიდრე ეს 1945 წლის დაბომბვების შემდეგ ხიროსიმასა და ნაბასაჰში ხდებოდა.

ლაბორატორიულ პირთსებად ქსეული ბავშვები

ფალუჯას საავადმყოფოში ელემენტარული ინფრასტრუქტურა კი მოუწესრიგებელია, რომ ალარაფერი ვთქვათ ესოდენ მძიმე შემთხვევებთან გამკლავებისთვის აუცილებელ პირობებზე.

გარემო პირობებისა და მოსახლეობის ჯანმრთელობის კვლევაზე მომუშავე შვეიცარიის საერთაშორისო შურნალის მიერ გამოქვეყნებული კვლევის შედეგების თანახმად, ფალუჯაში სიმსივნეების, ლეიკემიისა და ახალშობილთა გარდაცვალების მაჩვენებლები გაცილებით უფრო სწრაფად იზრდება, ვიდრე ეს 1945 წლის დაბომბვების შემდეგ ხიროსიმასა და ნაბასაჰში ხდებოდა.

ერაყში, ფალუჯას საავადმყოფოში არავის შეუძლია სტატისტიკური მონაცემების წარმოდგენა იმის შესახებ, თუ რამდენი ბავშვი იბადება თანდაყოლილი დეფექტით — იქ ასეთი ძალიან ბევრია. მშობლებს ამაზე საუბარი არ სურთ, რადგან ამ ყველაფერს დიდ სირცხვილად აღიქვამენ. როგორც ჰოსპიტლის ერთ-ერთი თანამშრომელი აცხადებს, მხოლოდ იანვარში იქ უსაშინელებსი თანდაყოლილი დეფექტით დაბადებული 672 ბავშვი დააფიქსირეს, მაგრამ სინამდვილეში მსგავსი შემთხვევა გაცილებით მეტი იყო.

როდესაც თავის ტვინის, კიდურების ან თვალის გარეშე დაბადებული ბავშვების შესახებ საუბრობენ, მათ მშობლებს სირცხვილისა და დანაშაულის გრძობა ეუფლებათ. ისინი თავს იდნაშაულებენ, რომ ესოდენ არასრულფასოვანი შვილები გაუჩნდათ და

ოდნავაც არ ამშვიდებთ რომელიმე უხუცესის მიერ მიცემულ დაბადებული ბავშვების შესახებ საუბრობენ, მათ მშობლებს სირცხვილისა და დანაშაულის გრძობა ეუფლებათ. ისინი თავს იდნაშაულებენ, რომ ესოდენ არასრულფასოვანი შვილები გაუჩნდათ და

2004 წელს ამერიკელებმა ფალუჯაში ქიმიური ნივთიერებებისა და ასაფეთქებელი მოწყობილობების ყველა სახეობა გამოსცადეს: თერმობარული იარაღი, თეთრი ფოსფორი და ასე შემდეგ. ადგილობრივი მოსახლეობა მათთვის ლაბორატორიული ვირთხები იყვნენ.

2003 წელს ერაყში შეჭრის შემდგომი თვეები საოკუპაციო ძალების სანინაღმდეგო დაუსრულებელი დემონსტრაციებით ხასიათდებოდა. 2004 წელს მსგავსი დემონსტრაციები აღარ მოხდარა — ამისათვის აღარავის ეცალა. ეფერატის სანაპიროზე ბაღდადის დასავლეთით მდებარე ქალაქს ყველაზე მძიმე პერიოდს დაუდგა.

იმ წელიწადს, 31 მარტს, ამერიკული ჯარის — Blackwater-ის ოთხი დაქირავებუ-

ლი სამხედროს ხიდიდან გადაკიდებული დანაწევრებული სხეულების ფოტოებმა მთელი მსოფლიო მოიარა. „ალ ქაი-დამ“ საკუთარი თავის შესახებ ამ დაუნდობელი მეთოდებით გამოაცხადა და ადგილობრივმა მოსახლეობამ მომდევნო ოპერაციის „აჩრდილის მრისხანების“ წყალობით ამისთვის ლი სამხედროს ხიდიდან გადაკიდებული დანაწევრებული სხეულების ფოტოებმა მთელი მსოფლიო მოიარა.

პირველი რეპრესიები 2004 წლის აპრილში დაიწყო, მაგრამ ყველაზე უარესი ამავდროულად ნოემბერში მოხდა. ქალაქში ინტენსიური დაბომბვები დაიწყო. ამერიკელები ამბობდნენ, რომ „ღამით სამიზნის გასანათებლად“ თეთრ ფოსფორს იყენებდნენ, მაგ-

რამ იტალიელი ჟურნალისტების ფაფუქმა მალე იმის დოკუმენტური დადასტურება წარმოადგინა, რომ თეთრი ფოსფორი იყო მხოლოდ მორიგი აკრძალული იარაღი, რომელიც ამერიკულმა ჯარმა მშვიდობიანი მოსახლეობის წინააღმდეგ გამოიყენა.

მსხვერპლთა საერთო რაოდენობა ამ დრომდე უცნობია, თუმცა ამ მსხვერპლთაგან მრავალი ჯერ კიდევ არ დაბადებულია.

ფალუჯას საავადმყოფოს ექიმმა აბდულკადირ ალრაჰიმ სულ ახლახან განიხილა კიდევ ერთი საინტერესო შემთხვევა — გოგონა დენდი უოკერის სინდრომით, თავის ტვინის განვითარების ნაკლოვანებით დაიბადა. მისი ტვინი ორ ნაწილად გაიყო და დარწმუნებული არავინაა, რომ ბავშვი გადარჩება.

ვაშინგტონს მსოფლიო უკანონობისკენ მიჰყავს

აშშ-ის ხელისუფლებას თავი ისე უჭირავს, თითქოს კანონის მორჩილია, პატივს სცემს ადამიანის უფლებებს და უზრუნველყოფს თავისუფლებასა და დემოკრატიას მოქალაქეებისათვის. სინამდვილეში ვაშინგტონის იმიჯი და რეალობა ურთიერთსანინაღმდეგოა. ამერიკული ხელისუფლების ჩინოვნიკები რეგულარულად აკრიტიკებენ სხვა ხელისუფლებებს, რომ ისინი არადემოკრატიულები არიან და ადამიანთა უფლებებს არღვევენ. არადა, არც ერთი სხვა ქვეყანა, გარდა ამერიკის შეერთებული შტატებისა და ისრაელისა, არ აგზავნის სუვერენულ სახელმწიფოებში ბომბებს, რაკეტებსა და უპილოტო საფრენ აპარატებს უბრალო მოქალაქეების დასახოცად.

აშშ-ის პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ გამოაცხადა, რომ საკუთარი შეხედულებისამებრ შეუძლია მოკლას ამერიკისის მოქალაქეები, რომლებსაც აშშ-ისთვის საფრთხედ მიიჩნევს, მაგრამ ამ ექსტრაორდინალურ განცხადებაზე კონგრესის იმპიჩმენტის პროცედურის წამოწყებით არ მოუხდენია რეაგირება. ახლა ვაშინგტონი მსოფლიოს უდიდეს ნაწილს აიკრძებს, უარყოფს საერთაშორისო შეთანხმებებს და სამართალი. ვა-

შინგტონმა გამოსცა ბრძანება იმის შესახებ, რომ მისი სიტყვა თავისთავადანა საერთაშორისო სამართალი. ვაშინგტონის მიერ გაცემული ნებაშეწყობის ბარუბა ყველა ქვეყანა სასაზღვრო მსხვერპლი გახდება ირანთან ნაპოვნობით ვაჭრობის გამო.

თუ ვინმეს აინტერესებს, მაინც რა აქვს ვაშინგტონს ირანის სანინაღმდეგო, შეგვიძლია დავამშვიდოთ, რომ — არაფერი. ეს იგივე აფერაა „მასობრივი განადგურების

იარაღის“ თემაზე. ისრაელი-საგან განსხვავებით, ირანმა ხელი მოაწერა ბირთვული იარაღის გაუფრთხილებლობას. ყველა ქვეყანას აქვს უფლება, ფლობდეს ბირთვულ ენერჯიას. ვაშინგტონი აცხადებს, რომ ირანი არღვევს შეთანხმებას და ცდილობს ბირთვული იარაღის შექმნას.

ვაშინგტონის ამ თეორიის დამამტკიცებელი ერთი ფაქტიც არ არსებობს. ამერიკის თეატრული სპეცსამსახური ერთსულოვნად აცხადებს, რომ ირანს ბირთვული პროგრამა აღარ აქვს 2003 წლის შემდეგ. მაგრამ ვაშინგტონი დაჟინებით ირწმუნება, რომ ირანს არ შეიძლება ჰქონდეს მშვიდობიანი ატომის პროგრამა, რადგან ამით საკმარისად ბევრს გაიგებს საიმისოდ, რომ ერთ მშვენიერ დღესაც ბირთვული იარაღის შექმნა მოინდომოს. მსოფლიო ჰეგემონმა აბსოლუტურად ცალმხრივად დაადგინა, რომ ირანის მიერ ოდესმე ბირთვული იარაღის შექმნის შესაძლებლობა ძალზე დიდი რისკია. მისი აზრით, ამას ჯოჯობა გაიზარდოს ნავთობის ფასები, დაანგრის მსოფლიო ეკონომიკა, დაარღვიოს საერთაშორისო სამართალი და მასშტაბური ომის საფრთხე შექმნას.

ამერიკის თქმსებით სავსეა სუბსანსური ერთსულოვნად აცხადებს, რომ ირანს ბირთვული პროგრამა აღარ აქვს 2003 წლის შემდეგ

ფლობის შემთხვევაში, ან რით აღმებტება ეს რისკი აშშ-ის ან ყოფილი საბჭოთა კავშირის მიერ ბირთვული იარაღის ფლობის რისკს? ირანი შედარებით მცირე ქვეყანაა, მას არ აქვს ვაშინგტონის მსგავსი მსოფლიო ამბიციები.

ბი. მისგან განსხვავებით, ირანი არ ომობს ნახევარდღუინ ქვეყნებთან. ირანის წინააღმდეგ რაიმე მტკიცებულებების არამქონე ვაშინგტონი და ისრაელი მისი უსაფუძვლო დემონიზაციითა და აკანავერული. ჭეშმარიტებად სადღებო მტკანარი წყლის სიჭრუე, რომ ირანი ისრაელის გადადგურებას აპირებს. ვაშინგტონს კი სულაც არ ალარაბს, რომ მთელი რიგი ექსპერტების მტკიცებით, ირანის პრეზიდენტისათვის დაბრალებული ფრაზა თარგმანის უხეშო შეცდომაა, მაგრამ ვაშინგტონს

ირანის წინააღმდეგ რაიგი მტკიცებულებების არმქონე ვაშინგტონი და ისრაელი მისი უსაფუძვლო დემონიზაციითა დაკავებული. ჭეშმარიტებად სალდება მტკნარი წყლის სიცრუე, რომ ირანი ისრაელის განადგურებას აპირებს. ვაშინგტონს კი სულაც არ ადარდება, რომ მთელი რიგი ექსპერტების მტკიცებით, ირანის პრაზინდენტისათვის დაბრალებული ფრაზა თარგმანის უხეშო შეცდომაა, მაგრამ ვაშინგტონს ეს ახსოვლურად არ ალღევს. საკუთარი მიზნის მისაღწევად ნებისმიერი ტყუილი მისთვის გამოსადგია.

რიბებულ რადიოაქტიურ ურანზე, რომელიც, სამხედრო ინჟინერების თქმით, მნიშვნელოვნად ზრდის ტურბინების შედენის შესაძლებლობებს. ითვლება, რომ გალარობებული ურანი 4,5 მილიარდი წლის წინ გაჩნდა და სახელად „მდუმარე მკვლეელი, რომელიც არასდროს წყვეტს მკვლელობას“ უწოდეს. **ამჟამად ნატოს მიმართა რამდენიმე საერთაშორისო ორგანიზაციამ იმის განსაკვეთად, იყენებდნენ თუ არა გალარობულ ურანს ლიბიის ომში.** ბრძოლებისა და სამხედრო ოპერაციების შედეგებისგან დაზარალებულ კიდევ ერთ ქალაქ ბარსაში 2010 წელს ამერიკელების დაფინანსებით გაიხსნა სპეციალური საავადმყოფო, პედატრიულ ონკოლოგიაზე სპეციალიზებული ბაღდადში დაავადებული

ბავშვების რიგი უსასრულობამდე გრძელდება, მკურნალობისათვის რესურსები არასაკმარისია, დრო კი პატარა პაციენტების მხარეს არაა. ეს დაავადებები, გარდა იმისა, რომ აუბედურებენ ავადმყოფი ბავშვების ოჯახებს, სრულად აკოტრებენ კიდევ მათ. ყველაზე იაფფასიანი მკურნალობა ირანში 5000 დოლარს ღირს, შედარებით შეძლებული შეიძლება სირიაში 7000 დოლარად ან იორდანიაში 12000 დოლარად მკურნალობენ. მკურნალობენ საკუთარი ჯამრთელობისა და ხანდახან სიცოცხლის ფასადაც — უცხოეთში წასული ავადმყოფი ბავშვების ოჯახები ხშირად ქუჩაში ცხოვრობენ, რადგან მთელი ფული მკურნალობას სჭირდება, თუნდაც ღამის გასათევისთვის სახსრები კი აღარავის რჩება.

ipsnews.net

ეს ახსოვლურად არ ალღევს. საკუთარი მიზნის მისაღწევად ნებისმიერი ტყუილი მისთვის გამოსადგია. საინტერესოა, რას იზამს ვაშინგტონი, თუ ინდოეთი, ჩინეთი, თურქეთი და სამხრეთ კორეა მის მუქარას არ შეუშინდებიან? როგორც ბოლო დროს გამოქვეყნებული მასალებიდან ირკვევა, ირანის საწინააღმდეგო ვაშინგტონური ვენდების მხარდასაჭერად ინდოეთი და ჩინეთი საკუთარი ეკონომიკების განადგურებას არ აპირებენ. ჩინეთის ზრდისა და აშშ-ის მხრიდან თავდასხმებზე ჩრდილოეთ კორეის იმუნტიტეტის შემხედვარე სამხრეთ კორეამ, შესაძლოა, იფიქროს, მაინც რომდემდე შეიძლება დარჩეს აშშ-ის მარონეტულ ქვეყნად. თურქეთში, სადაც ხელისუფლებამ მოახერხა ამერიკისაგან დამოუკიდებელი გამხდარბიყო, მიხვდა, რომ აშშ-მა და ნატომ მას ვაშინგტონის აგენტის როლი მიანიჭა. **საგოლოო ჯაგში ირანზე ისრაელ-ამერიკული თავდასხმის ნარაბება ინდოეთსა და ჩინეთსა და დამოკიდებულს. ვაშინგტონი ამ ძველებს სანდოებას ვერ დაუწესებს, რადგან ამ ვაშინგტონის უოლ-მარტის დასწავლის კი დაცარიელდება და ახარკის უმსხვილესი საბალოო ორგანიზაციის მიხედვით, რასაც ახერხებს, საკვლე განრიგებისა და ფულადი კუპონების ბეჭდვაა, ეს კი გავლენას არ ნიშნავს. მისი გავლენა მხოლოდ მანამდე გასტანს, ვიდრე პატარა ბიჭი არ დაიყვირებს „მეფე შიშველია!“.**

მოუბა ამერიკიდან ჩინეთშია გატანილი, თვალის დახამბამებაში გახდება იმის მოწმე, თუ როგორ ორთქლდება მათი ქონება. თავისი უოლსტრიტული მოკავშირეების თანხლებით ეს კომპანიები პირდაპირ თეთრი სახლის კარს მიაღებენ და უფრო დიდი შეტევით აიღებენ, ვიდრე ამას ნითელი არმია შეძლებდა. ცხადია, ჩინური კაპიტალიზმი აღარ დაბანდება ამერიკულ სახელმწიფო ობლიგაციებში. უბრალოდ, შეწყვეტენ ფუნქციონირებას ინდოეთში გატანილი ბანკების საოპერაციო განყოფილებები, საკრედიტო ბარათებისა და კომუნალური მომსახურების განყოფილებები. **ამერიკაში დაინფიცია. ასეთი ბლოკაღიზმის იმპერიის ჯილდოა.** ჩინეთისა და ინდოეთის წინააღმდეგ სანქციების დაწესება იგივეა, რაც სანქციების დაწესება ამერიკული კორპორაციების წინააღმდეგ. როგორც ჩანს, ამერიკა ჩინეთისა და ინდოეთისათვის დამოკიდების გარეშე მხოლოდ იმის მომსწრე გახდება, თუ როგორ ორთქლდება მისი ხელისუფლება. ამერიკა დღეს არის ქვეყანა, რომელსაც არ შეუძლია ანარმოსის სამრეწველო საქონელი, და ერთადერთი, რასაც ახერხებს, საკვლე განრიგებისა და ფულადი კუპონების ბეჭდვაა, ეს კი გავლენას არ ნიშნავს. მისი გავლენა მხოლოდ მანამდე გასტანს, ვიდრე პატარა ბიჭი არ დაიყვირებს „მეფე შიშველია!“.

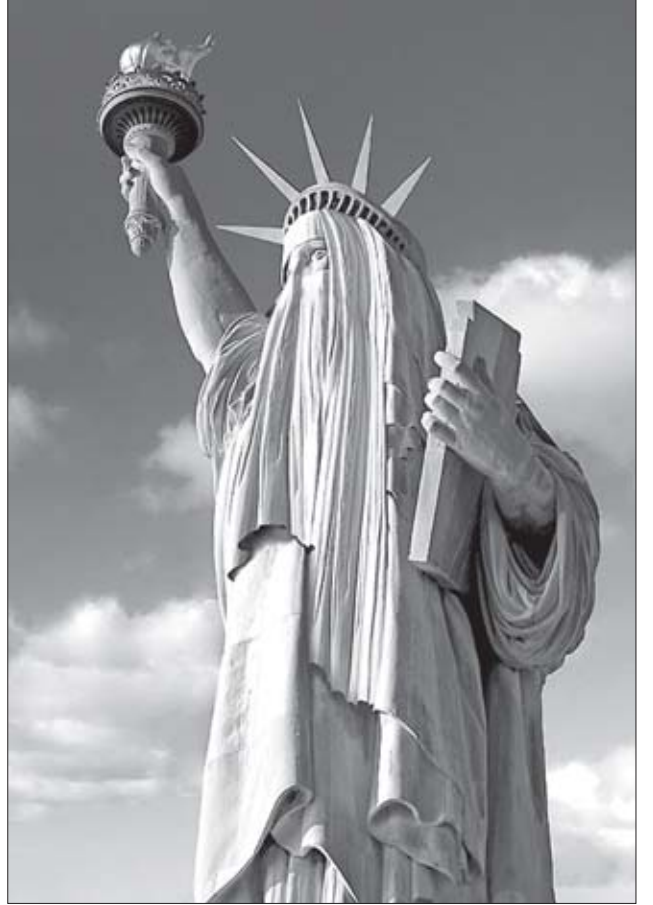
mixednews.ru

ამერიკა უარიანთის კანონებს მიიღებს

მსოფლიოს ერთ-ერთი ყველაზე სრულყოფილი სამართლებრივი სისტემა — ამერიკული — ამერიკული თვალთახედვით, არაკონსტიტუციური რელიგიური სამართლებრივი სისტემისაგან — ისლამურისგან უდიდეს წნეხს განიცდის. **ჯერჯერობით შარიათის სამართლის დამყარება ლოკალურ ხასიათს ატარებს, ფედერალურ დონეზე ეს შეუმჩნეველია, მაგრამ ცალკეულ შტატებში სიტუაცია ამკარად აღარ ექვემდებარება კონტროლს.**

ყველაფერი იმით დაიწყო, რომ ფლორიდის შტატში სიდიდით მესამე ქალაქის — ტამპის მოსამართლემ ერთ-ერთ საქმესთან დაკავშირებით, რომელშიც ორივე მხარეს მუსლიმანები მონაწილეობდნენ, ძალზე უჩვეულო გადაწყვეტილება მიიღო. თავდაპირველად საქმე ადგილობრივმა მულამ შარიათის კანონებით განიხილა, მიუხედავად იმისა, რომ მხარე-მხარე ერთ-ერთი რელიგიური სასამართლოსთვის მიმართვაზე თანხმობას არ აცხადებდა. ამერიკელმა მოსამართლემ კი, უბრალოდ, შეწყვიტა საქმე იმ მიზეზით, რომ მასთან დაკავშირებით გადაწყვეტილება უკვე მიღებული ჰქონდა შარიათის სასამართლოს. ეს იყო პირველი გადაწყვეტილება, რომელიც მიღებულ იქნა ფლორიდის სენატის 1360-ე ბილის შესაბამისად, რომელიც ძალაში 2012 წლის 9 მარტიდან შევიდა. ამ იურიდიული შედეგის მოკლე შინაარსი იმაში მდგომარეობს, რომ ფლორიდელმა კანონმდებლებმა შეზღუდეს უცხოურ სამართლის გამოყენება აშშ-ის ტერიტორიაზე და მიიღეს კანონი, რომლის თანახმადაც აკრძალეს მისი გამოყენება აშშ-ის კონსტიტუციით გაწარმოებული ძირითადი უფლებებისა და თავისუფლებების შელახვის შემთხვევაში. ტამპის სასამართლო შემოქმედებითა და მიუდგა საქმეს და ყველა იმ შემთხვევაში, რომლის დროსაც ძირითადი უფლებები არ ირღვევა, არამერიკული სამართლის გამოყენება სასე-ბით დასაშვებად მიჩნია. სინამდვილეში 1360-ე ბილი იმ მიზნით მიიღეს, რომ რამენაირად შეზღუდათ რელიგიური სასამართლოების იურისდიქცია და მათი შტერა ფედერალური და საკონსტიტუციო სასამართლოების კომპეტენციაში. თუმცა, ფლორიდის სენატმა შეზღუდა რელიგიური სასამართლოების უფლებები, ამ შემთხვევაში ალიარა კიდევ მათი არსებობა აშშ-ის ტერიტორიაზე და მათ კომპეტენციაში დატოვა ყველაფერი, რაც, მათი აზრით, არ წარმოადგენს აშშ-ის მოქალაქეთათვის არსებით საკითხებს.

ლის, მამაკაცისა და ბავშვის უთანასწორობის პრინციპები. გარდა ამისა, შარიათში სამართლის წყარო ალაჰია, ამერიკის კონსტიტუციაში კი — მოქალაქეთა თავისუფალი ნება. ასე რომ, ფლორიდელი სენატორების 1360-ე ბილს იურიდიული იდიოტიზმის მეტი არაფერი შეიძლება ეწოდოს. ბილის სპეციალური პუნქტია მოქალაქეთა უფლება, ნებაყოფლობით აირჩიონ სასამართლო, რომელიც სურთ, და შემდეგ დამოწმდნენ ამ სასამართლოს გადაწყვეტილებას. **ფლორიდის 18 მილიონი მცხოვრებიდან ისლამის მიმდევარი მხოლოდ 1 პროცენტია, ანუ 180 ათასი ადამიანი. რა საჭირო იყო ამ იურიდიული ციკის მოწყობა და ამერიკის მუსლიმანი მოქალაქეების ძველი წინააღმდეგობა?** სასჯელის ეს ფორმა ნამდვილად მოქმედებს შარიათის სამართალში და განკუთვნილია აშშ-ში არც თუ იშვიათი არაერთი დანაშაულისათვის. ქალეების გარდაგვა, ხელის მოკვეთა, ჩამოხრჩობა, განქორწინების შემდეგ ქალისათვის ბავშვების წართმევა და მათი იძულებით დატოვება მამასთან — ეს შარიათის კანონით გათვალისწინებული სასჯელთა მცირე ნაწილია. **აშშ-ში შარიათის დამცველთა არგუმენტაცია ძირითადად იმაზე დადის, რომ 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ ამ ქვეყანაში მუსლიმანები იდევნებოდნენ და ყველთვის არ არიან უზრუნველყოფილი სასამართლოს სამართლიანი გადაწყვეტილებებით. მართლაც, სოციალოგიური კვლევების თანახმად, ამერიკაში მუსლიმანების 46%-ს არააქვია მისი სასამართლოების გამოყენების გამოცდილება. მართლაც, სოციალოგიური კვლევების თანახმად, ამერიკაში მუსლიმანების 46%-ს არააქვია მისი სასამართლოების გამოყენების გამოცდილება. მართლაც, სოციალოგიური კვლევების თანახმად, ამერიკაში მუსლიმანების 46%-ს არააქვია მისი სასამართლოების გამოყენების გამოცდილება.**

კონსტიტუციის საფუძვლებს, არამედ არღვევს ქვეყნის მთელ სამართლებრივ სისტემას. რაში სჭირდება მთელი ამერიკის კანონი, არავინ იცის. თუმცა, მთლად ასეც არაა, ოკლაჰომის შტატში იცინა. 2010 წელს იქ რეფერენდუმი ჩატარეს ამერიკის სასამართლოებში შარიათის კანონების გამოყენებასთან დაკავშირებით დატოვება მამასთან — ეს შარიათის კანონით გათვალისწინებული სასჯელთა მცირე ნაწილია. **აშშ-ში შარიათის დამცველთა არგუმენტაცია ძირითადად იმაზე დადის, რომ 2001 წლის 11 სექტემბრის შემდეგ ამ ქვეყანაში მუსლიმანები იდევნებოდნენ და ყველთვის არ არიან უზრუნველყოფილი სასამართლოს სამართლიანი გადაწყვეტილებებით. მართლაც, სოციალოგიური კვლევების თანახმად, ამერიკაში მუსლიმანების 46%-ს არააქვია მისი სასამართლოების გამოყენების გამოცდილება. მართლაც, სოციალოგიური კვლევების თანახმად, ამერიკაში მუსლიმანების 46%-ს არააქვია მისი სასამართლოების გამოყენების გამოცდილება.**

რიკელმა მოსამართლემ თავისი გადაწყვეტილება შარიათის კანონებით უნდა დაასაბუთოს. ეს კი აკრძალული იქნებოდა, თუ შტატი კანონის სახით მიიღებდა ამომრჩეველების მიერ გამოცხადებულ ზომებს. გარდა ამისა, მან აღნიშნა, რომ რეფერენდუმმა დაარღვია მისი კონსტიტუციური უფლება, რადგან ეს ნიშნავს სახელმწიფოს მიერ მისი რელიგიისადმი უნდობლობის გამოცხადებას. სასამართლომ კი ბრძანა, რომ „როდესაც კანონი, რომლის შემოღებაც რეფერენდუმის საფუძველზე სურთ, არღვევს კონსტიტუციას, ხმის მიმცემთა ინტერესები არ შეიძლება ჩაითვალოს მისტერავადის საკონსტიტუციო უფლებებზე მნიშვნელოვნად“. აი, ასე აჯობა მისტერ ავადამ ამერიკის ნაქვე სამართლებრივ სისტემასაც და მის კონსტიტუციასაც. მაგრამ ესმით კი ამერიკელ იურისტებს, რომ ოკლაჰომის შტატის სასამართლო კი დაეთანხმა მას. ოკლაჰომური ფარსის ერთ-ერთი მთავარი მოქმედი პირი შტატში ამერიკულ-ისლამური ურთიერთობების საბჭოს ფილიალის ხელმძღვანელი მუნირ ავადი გახლდათ. იგი აქტიურად იბრძოდა რეფერენდუმის შედეგების წინააღმდეგ და აცხადებდა: „ანდერში მივუთითე, რომ ჩემი გარდაცვალების შემდეგ ჩემი ქონება უნდა განაწილდეს ისლამის წინასწარმეტყველური სწავლებების მითითებათა შესაბამისად. თუ მე ანდერძის ტექსტში მოვიშველიებ წინასწარმეტყველი მუჰამედის ციტატას, ავე-

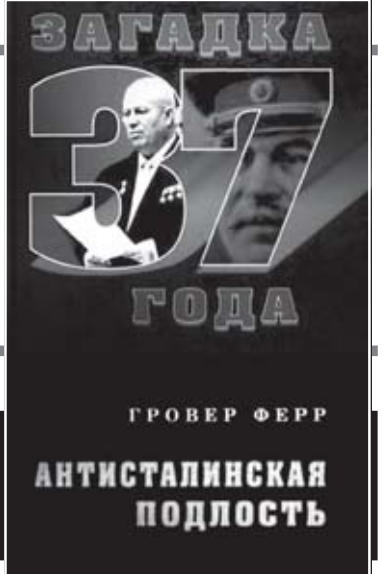
win.ru

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

თითქმის ოცი წლის განმავლობაში სრუხროვს ეპილოდა, რომ არ ეხსილათ, მისი, როგორც მასობრივი არაპანონიერი რეპრესიების ერთ-ერთი წამყვანი ორგანიზატორის როლი. მისი შიში მით უფრო ძლიერი იყო, რომ იგი, როგორც ვარაუდობან, მონაწილეობდა მემარჯვენე-ტროცისტულ შეთქმულებაში და სასწაულებრივ გადაურჩა მსილქას

გროვერ ფერის 37 წლის გაგონება

ანტისტალინიზმი უნაგონებო

დასასრული. დასაწყისი № 1-15 (139-153)

ალექსანდრ შერბაკოვი

შერბაკოვი — „უკიდრის აპარატის მუშაკი“. კარიერის პიკზე არჩეული იყო მოსკოვის საქალაქო და საოლქო კომიტეტის პირველ მდივნად, პარტიის ცენტრალური კომიტეტის მდივნად, პოლიტბიუროს წევრობის კანდიდატად. ლოთობდა, გადაჰყვამ „საქმეს“ — გარდაიცვალა. ხრუშჩოვის განსაკუთრებით არ უყვარდა: „შხამიანი და გველური“ ხასიათის მქონედ მიიჩნეოდა. „ბერიამაშინ მართლს ამბობდა, — იხსენებდა შემდგომ ნიკიტა, — შერბაკოვი მოკვდა იმიტომ, რომ საშინლად ბევრს სვამდა“.

ტანილი 690 პროტესტიდან სასამართლოებმა მოასწრეს 130-ის განხილვა და უარი თქვეს მხოლოდ 14-ის დაკამყოფილებაზე. (ეს კიდევ ერთი დადასტურება იმისა, რომ რეაბილიტაციის ინიციატივა სულაც არ არის ხრუშჩოვის მიერ დაწყებული „დემორკრატიზაცია“, არამედ პარტიული ცხოვრების თანმიმდევრობის, რომელიც ნეგატივიზმის, გადახრების წინააღმდეგ მუდმივად მოქმედებდა. თუ ლოგიკურ ხაზს მივყვებით, მაშინ გამოვა, რომ სწორედ ნიკიტა ხრუშჩოვი იყო, როგორც ითქვა, რეპრესიების „აქტიური არქიტექტორი“. ეს დადასტურდება თუნდაც შერბაკოვი-ხრუშჩოვის დაპირისპირებიდან. მკითხველებს თავად დარწმუნდებიან ამ დასკვნის სისწორეში, თუ გადახედვან წიგნის ა.ნ. Пономарев. Страницы биографии 49-ე გვერდს და თანდართულ შენიშვნებს — გვ. 66).

ბროჰერ ფერი

შერბაკოვებს ჩამოართვეს აგარაკი და სხვა პრივილეგიები, მისი ხსოვნის უკვდავსაყოფად ყველა ადრე მიღებული გადაწყვეტილება გაუქმდა. ვინმე სხვას კი არა, თავად ხრუშჩოვის ჰქონდა „შხამიანი, გველის ხასიათი“. პოლიტიკური სიახლოვის მიუხედავად, ანასტას მიქოიანმა დაგმო ხრუშჩოვი ადამიანებისადმი მისი გულქვა და არალოიალური დამოკიდებულებების, აგრეთვე, ისტორიულ ფაქტების დამახინჯებისადმი მიდრეკილების გამო.

კითხა, რომელიც „დახურულ მოხსენებაში“ იყო ციტირებული. ხრუშჩოვის სიძის — აჯუბეის (გაზეთ „იზევსტიას“ მთავარი რედაქტორი. — ა.ს.) თქმით, სწავლიდა ხრუშჩოვის მეგობარი და ნდობით აღჭურვილი პირი იყო. თანამედროვე ისტორიკოსები მიიჩნევენ, რომ ხრუშჩოვი ცდილობდა, დაემაღლა მასობრივ რეპრესიებში თავისი მონაწილეობის ქვემარტივი მასშტაბი და ხასიათი. სტალინის დროს ასეთი დანაშაულის შემთხვევაში პარტიულ ხელმძღვანელებსა და სახელმწიფო უშიშროების თანამშრომლებს პასუხისმგებლობა აძლევდნენ და უმკაცრესად სჯიდნენ. აქედან გამომდინარე: თითქმის ოცი წლის განმავლობაში ხრუშჩოვს ეშინოდა, რომ არ ემხილათ, მისი, როგორც მასობრივი არაკანონიერი რეპრესიების ერთ-ერთი წამყვანი ორგანიზატორის როლი. მისი შიში მით უფრო ძლიერი იყო, რომ იგი, როგორც ვარაუდობან, მონაწილეობდა მემარჯვენე-ტროცისტულ შეთქმულებაში და სასწაულებრივ გადაურჩა მსილქას.

მას გულის შეტევა გაუმეორდა და მეორე დღეს, 10 მაისს, გარდაიცვალა. რატომ დართეს ნება გულთავადმყოფ კაცს, ამდგარიყო, როცა მკურნალობის მაშინდელი მთავარი მეთოდი სწორედ ნოლითი რეჟიმი იყო? შერბაკოვის ერთ-ერთმა მკურნალმა ექიმმა იაკობ ეტინგერმა აღიარა გამოძიებულ მ. თ. ლიხაჩოვის წინაშე, რომ ყველაფერს აკეთებდა, რაც მისგან იყო დამოკიდებული, შერბაკოვისთვის სიცოცხლე რომ მოესწრაფებინა, რადგან იგი ანტისემიტად მიიჩნეოდა (იხ. ჟ. შიმგევ. შირ ნევერსდრნ შოქიტი. გვ. 87).

დეს, თუ მათი ბრალი განისაზღვრა თავდებობის მანკიერი სისტემის შექმნით? გავისხნოთ: ამგვარ მოვლენებს თავისი ისტორია აქვს. ბუხარინისა და რიკოვის სასამართლო პროცესზე (1938 წლის მარტი) მკურნალმა ექიმებმა პლეტენევა და ლევიჩინა აღიარეს, რომ მონაწილეობდნენ შეთქმულებაში, რომლის მიზანი იყო მწერალ მახსიმ გორკის, ცენტრალური კომიტეტის წევრ ვალერიან კუიბის მარის ვიარქელაგ მენუინსკის ლიკვიდაცია იყო. ამ უფასკენელის გზიდან ჩამოცილებაში დაინტერესებული იყო გენრის იაკოვსკი, რათა მოადგინოს თანამდებობიდან სწრაფად გადამჯდარიყო თავმჯდომარის სავარძელში. ბრალდებები, რომლებიც პლეტენევის მასალის და მისი პლეტენეტან, კრიუჩკოვთან და ლევიჩინთან ფალსიფიკაციის აშკარა ნიშნების მატარებელია. გამოირიცხული არ არის, რომ ეტინგერის ჩვენება წამების გზით არის მიღებული, ხოლო მას თვითონ არავითარი შეცდომა არ დაუშვია შერბაკოვის მკურნალობის პროცესში. მაგრამ „ექიმთა საქმეში“ მონაწილეობდა მხოლოდ ექიმებმა, რომლებიც 1948 წელს ანდრეი უდანოვს მკურნალობდნენ, აღიარეს, რომ სამედიცინო დახმარება მას არასწორად უტარდებოდა, რასაც ბოლოს და ბოლოს პაციენტის ნაადრევად გარდაცვალება მოჰყვა... ობიექტურად თუ განსჯით, ექიმთა მოქმედება სრულად ესადაგება „შეთქმულების“ განსაზღვრას, გაურკვეველია მხოლოდ, მართლად აპირებდნენ შეთქმულების მონაწილენი პარტიული ხელმძღვანელების დახოცვას, რაშიც მათ ბრალი დასდევს.

მისდამი ხრუშჩოვის ავგუული დამოკიდებულების მიზეზები უცნობია. ახლახან გამოცემულ მის ბიოგრაფიაში, რომლის ავტორი ა. ნ. პონომარევი, მითითებულია, რომ შერბაკოვისადმი ნიკიტას ანტიგონისტური დამოკიდებულება შეიძინევა იმ პერიოდში, როცა მან, ხრუშჩოვის დაყინებული მოთხოვნის მიუხედავად, კატეგორიული უარი განაცხადა, გაეებრა „რეკორდული“ მოსახლეობის ციფრები (იმ პერიოდში ხრუშჩოვი უკრაინის პარტიორგანიზაციის ხელმძღვანელობდა, შერბაკოვი კი დონეცკის (სტალინის) საოლქო კომიტეტის პირველი მდივანი იყო).

შერბაკოვსაც გულგრილი დამოკიდებულება ჰქონდა ხრუშჩოვისადმი. საკ.კ.კ(ბ) XVIII ყრილობაზე შერბაკოვი მოხსენებით გამოვიდა და არცერთხელ არ უხსენებია თავისი წინამორბედი.

რატომ იყო ხრუშჩოვი ასე მტრულად განწყობილი შერბაკოვისად და მისი ოჯახის წევრების მიმართ? ასე აშკარად რატომ სძულდა პერსონალურად შერბაკოვი? თავის მემუარებში ხრუშჩოვი რატომღაც დუმილით გვერდს უვლის შერბაკოვის მიერ სწავლის — 1937 წლის შეთქმულების ერთ-ერთი მონაწილის მხილების საკითხს. 1950 წელს ხრუშჩოვი დაუახლოვდა სწავლას, გაათავისუფლა იგი პატიმრობიდან და სსრ კავშირის შინაგან საქმეთა სამინისტროში მნიშვნელოვან თანამდებობაზე დაინიშნა. შემდგომში არაერთხელ მიუმართავს მისთვის რჩევის საკითხავად, ხოლო 1956 წელს მისი წერლი ნა-

ბიოგრაფიის ავტორი იმონმებს შერბაკოვის ოჯახის წევრების მონათხრობს, მოსკოვის მთავარარქივის დოკუმენტებს და აბათილებს ხრუშჩოვის მოგონებებში არსებულ ჭორებს, აგრეთვე, სხვა მორულ ხმებს. მაგალითად, იმას, რომ „შერბაკოვს ლოთობის მანკიერება“ ახასიათებდა. შეილება და თანამშრომლების მტკიცებით, შერბაკოვი საერთოდ არ ეკარებოდა სპირტიან სასმელებს.

1941 წლის მაისში შერბაკოვი ცენტრალური კომიტეტის ერთ-ერთ მდივნად დაამტკიცეს და ამით პარტიულ იერარქიაში მან ხრუშჩოვზე უფრო მნიშვნელოვანი თანამდებობა დაიკავა.

შერბაკოვი 44 წლის ასაკში, 1945 წლის მაისში გარდაიცვალა. 1944 წლის დეკემბერში მან გულის შეტევა გადაიტანა და მას შემდეგ შინ მკურნალობდა. 1945 წლის 9 მაისს ექიმებმა ნება დართეს, ამდგარიყო და მოზეიმე მოსკოვში გაეყვინრა. შემდეგად

უფრო მეტი უსიამოვნება იყო მოსალოდნელი, როცა მოსკოვში 1937-1938 წლებში პარტიიდან გარიცხულთა საჩივრებისა და აპელაციების შემონშება დაიწყო, ანუ იმ პერიოდში მომხდარი დარღვევების, როცა მოსკოვის საქალაქო და საოლქო კომიტეტების სათავეში ხრუშჩოვი იდგა: 12 ათასი წერილობით შეტანილი საჩივრიდან 90 პროცენტი მომჩივანთა სასარგებლოდ გადაწყდა. ნიშანდობლივია, რომ პონომარევი (შერბაკოვის ბიოგრაფიის ავტორი) რატომღაც არაფერს ამბობს იმაზე, რომ პარტიიდან გარიცხულთა მნიშვნელოვანი რაოდენობა დახვედრილი იყო, ხოლო აპელაციები მათი ოჯახების წევრთა მიერ იყო შეტანილი. ბევრისმთქმელია იმავე წიგნში განხილული ასეთი სტატისტიკა: ხრუშჩოვის „ტროიკის“ მიერ გამოტანილი განაჩენების წინააღმდეგ 1939 წლის აპრილისთვის პროკურატურის მიერ გამო-

ბიოგრაფიის ავტორი იმონმებს შერბაკოვის ოჯახის წევრების მონათხრობს, მოსკოვის მთავარარქივის დოკუმენტებს და აბათილებს ხრუშჩოვის მოგონებებში არსებულ ჭორებს, აგრეთვე, სხვა მორულ ხმებს. მაგალითად, იმას, რომ „შერბაკოვს ლოთობის მანკიერება“ ახასიათებდა. შეილება და თანამშრომლების მტკიცებით, შერბაკოვი საერთოდ არ ეკარებოდა სპირტიან სასმელებს.

ბიოგრაფიის ავტორი იმონმებს შერბაკოვის ოჯახის წევრების მონათხრობს, მოსკოვის მთავარარქივის დოკუმენტებს და აბათილებს ხრუშჩოვის მოგონებებში არსებულ ჭორებს, აგრეთვე, სხვა მორულ ხმებს. მაგალითად, იმას, რომ „შერბაკოვს ლოთობის მანკიერება“ ახასიათებდა. შეილება და თანამშრომლების მტკიცებით, შერბაკოვი საერთოდ არ ეკარებოდა სპირტიან სასმელებს.

ბიოგრაფიის ავტორი იმონმებს შერბაკოვის ოჯახის წევრების მონათხრობს, მოსკოვის მთავარარქივის დოკუმენტებს და აბათილებს ხრუშჩოვის მოგონებებში არსებულ ჭორებს, აგრეთვე, სხვა მორულ ხმებს. მაგალითად, იმას, რომ „შერბაკოვს ლოთობის მანკიერება“ ახასიათებდა. შეილება და თანამშრომლების მტკიცებით, შერბაკოვი საერთოდ არ ეკარებოდა სპირტიან სასმელებს.

ბიოგრაფიის ავტორი იმონმებს შერბაკოვის ოჯახის წევრების მონათხრობს, მოსკოვის მთავარარქივის დოკუმენტებს და აბათილებს ხრუშჩოვის მოგონებებში არსებულ ჭორებს, აგრეთვე, სხვა მორულ ხმებს. მაგალითად, იმას, რომ „შერბაკოვს ლოთობის მანკიერება“ ახასიათებდა. შეილება და თანამშრომლების მტკიცებით, შერბაკოვი საერთოდ არ ეკარებოდა სპირტიან სასმელებს.

ბიოგრაფიის ავტორი იმონმებს შერბაკოვის ოჯახის წევრების მონათხრობს, მოსკოვის მთავარარქივის დოკუმენტებს და აბათილებს ხრუშჩოვის მოგონებებში არსებულ ჭორებს, აგრეთვე, სხვა მორულ ხმებს. მაგალითად, იმას, რომ „შერბაკოვს ლოთობის მანკიერება“ ახასიათებდა. შეილება და თანამშრომლების მტკიცებით, შერბაკოვი საერთოდ არ ეკარებოდა სპირტიან სასმელებს.

1940 წელი. უკრაინის კომპარტიის ც.პ.-ის პირველი მდივანი ნიკიტა ხრუშჩოვი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

დღეს გასაგებია, რომ სრულყოფილი აზრად არ ჰქონდა, „ემართა კომუნისტური სოციალიზმი“. სიმატლის იმგვარად წაბიწვია, რომორც მან „დახურულ მოსხენებაში“ მოახერხა, შეუთავსებელია მარქსიზმთან და ნებისმიერ მაღალხარისხის მოქარაობასთან

რომ მას ინსულტი ჰქონდა? როგორც ვინც იყოს მომხდარი ტრაგედიის დეტალები, ხრუშჩოვი იმ მოვლენათა მონაწილე რჩება.

გაგონა საჭოტა საზოგადოებაზე

როგორი იყო „დახურული მოსხენების“ შედეგები? იმის გამო, რომ არა მხოლოდ ცალკეული დებულებები, არამედ მთელი „დახურული მოსხენება“ თავიდან ბოლომდე სიცრუითაა შეკონიუნებული, ჩვენი ადრინდელი ისტორიული და პოლიტიკური წარმოდგენები საფუძვლიან გადახედვას მოითხოვს. მაგალითად, ის ფაქტი, რომ „დახურულ მოსხენებას“ საფუძვლად უდევს პოსტპოლიტის კომისიის მუშაობის შედეგები, რომელმაც აღმამფოთებლად უნამუსო გამოკვლევა ჩაატარა, საეჭვოს ხდის ყველა იმ კომისიის საქმიანობას, ხრუშჩოვის დროს ისტორიის ამა თუ იმ საკითხის შესასწავლად რომ იყო შექმნილი.

კერძოდ, ლაპარაკია „სარეაბილიტაციო“ კომისიებზე, რომლებიც ორგანიზებული იყო იმ პირობითა საქმეების შესასწავლად (ძირითადად — კომპარტიის წევრების), ვისაც სასამართლოს განაჩენით სიკვდილი, ან ხანგრძლივი დროით პატიმრობა მიესაჯა. ჩვენთვის ცნობილ თითქმის ყველა შემთხვევაში კომისიებმა გამარჯობა მოახერხეს მსჯავრდებულები და ისინი „რეაბილიტირებულნი“ გამოაცხადეს, ე.ი. — უდანაშაულოდ მათთვის ნაყვებულ ყველა ბრალდებაში. ყველა ისინი შემდგომ აღიარეს „სტალინური რეპრესიების“ უდანაშაულო მსხვერპლად“.

აღნიშნულ კომისიებში იშვიათად თუ აწვდიდნენ რაიმე მტკიცებულებას, რომლებსაც ისინი საკმარისად მიიჩნევდნენ „სარეაბილიტაციოდ“. რიგ შემთხვევაში, პირიქით, ჩნდება ეჭვი, რომ რეაბილიტირებულები სულაც არ იყვნენ უდანაშაულონი.

მაგალითად, 1957 წლის ივნისის პლენუმზე, რომელიც „სტალინისტების“ მალენკოვის, მოლოტოვისა და კაგანოვიჩის სასამართლოდ აქცია ხრუშჩოვმა, მარშალმა ფუკოვმა წაიკითხა უხეშად დამახინჯებული იონა იაკირის წერილი (შეგახსენებთ, რომ 1937 წლის ივნისში იაკირი სასამართლოს წინაშე წარსდგა და მას, მარშალ ტუხაჩევსკისთან ერთად მიესაჯა დახურულ სახელმწიფო გადატრიალების მომზადებაში მონაწილეობის გამო).

მარშალმა ფუკოვმა 29 იანვარს თქვა: „1937 წლის წინანსის სიკვდილის წინ მან (იაკირმა) მისწერა წერილი სტალინს, რომელშიც მიმართავს: „მშობლიურ, ახლობელთა ამახანაგო სტალინი! ვბედავ ასე მოგმართო, რადგან ვთქვი ყველაფერი, და ვფიქრობ, რომ ვარ პარტიის, სახელმწიფოს, ხალხის ერთგული მებრძოლი, როგორც მრავალი წლის განმავლობაში ვიყავი. მთელი ჩემი შეგნებული ცხოვრება განვცვლეთ თავდადებულ, პატიოსან შრომაში პარტიისა და მისი ხელმძღვანელების თვალწინ. მე ვკვდები თქვენდამი, პარტიისადმი, ქვეყნისადმი სიყვარულის სიტყვებით, მხურვალე რწმენით, რომ კომუნისში გაიმარჯვებს“.

ამ განცხადებას ასეთი რეზოლუცია ადევს: „ჩემს არქივში. სტ. არამზადა და მეძავი სტალინი. საესეებით ზუსტი განსაზღვრა. მოლოტოვი. არამზადას, ვიგინდარას და ბ. — ერთი სასჯელი — სიკვდილი. კაგანოვიჩი“.

ციტირებული ფრაგმენტი ერთ-ერთი აშკარა მაგალითია სიყალბის, რადგან თავის წერილში იაკირი იმდენად თავის შეუბღალავ რეპუტაციას კი არ გადმოგვცემს, არამედ, პირიქით, აღიარებს დანაშაულს და ინანიებს მას. აი, როგორია სრული ტექსტი ამ წერილისა, რომელიც თავის დროზე შეტანილი იყო ნ. მ. შვერნიკის კომისიის მოხსენებაში „ნათელ არშიაში შეთქმულების საქმის“ შესახებ, რომელიც ხრუშჩოვს 1964 წელს, მის გადადგომამდე ცოტა ხნით ადრე წარუდგინეს და რომელიც მხოლოდ ოცდაათი წლის შემდეგ გამოქვეყნდა: „მშობლიურ, ახლობელ ამხ. სტალინი, ვბედავ მოგმართოთ თქვენ, რადგან მე ყველაფერი ვთქვი, ყველაფერი გავეცვი და მეჩვენება, რომ კვლავ ვარ პატიოსანი, პარტიის, სახელმწიფოს, ხალხის ერთგული მებრძოლი, როგორც მრავალი წლის განმავლობაში ვიყავი. მთელი ჩემი შეგნებული ცხოვრება განვცვლეთ თავდადებულ, პატიოსან შრომაში პარტიის, მისი ხელმძღვანელების თვალწინ — შემდეგ ჩავარდნა კომპარტიში, მოლაპატრონის გამოუსწორებელ სამინიერებაში... გამოძიება დამთავრებულია. მე წარმედგინა ბრალდება სახელმწიფო დალატში, მე ვადიარე დანაშაული, სრულად მოვიწინიე. უსაზღვროდ მწამს სასამართლოსა და მათგანობის გადაწყვეტილების სიმართლე და მიზანშეწონილობა... ამიერიდან ყოველი ჩემი სიტყვით პატიოსანი ვარ, მე მოვკვდები თქვენდამი, პარტიისა და ქვეყნისადმი სიყვარულის სიტყვებით, უსაზღვრო რწმენით, რომ კომუნისში გაიმარჯვებს“.

იაკირის განცხადებას შემდეგი რეზოლუციები ადევს: „ჩემი არქივი. სტ(ალინი)“; „არამზადა და მეძავი. ი. სტ(ალინი)“; „სასესებით ზუსტი განსაზღვრა. კ. ვოროშილოვი“; „მოლოტოვი“ . „არამზადას, ვიგინდარას და ბოზს ერთი სასჯელი — სიკვდილი. ლ. კაგანოვიჩი“.

ზოგიერთი უმნიშვნელო შეცდომის გარდა (იაკირის წერილი, მაგალითად, დაწერილია 1937 წლის 9 ივნისს და არა 29 ივნისს), ფუკოვის სიტყვაში რიგი არსებითი ხასიათის დამახინჯება შეინიშნება.

პირველი და მათ შორის მთავარი, რა თქმა უნდა ისაა, რომ იაკირმა რამდენიმეჯერ დაადასტურა მის მიერ დანაშაულის ჩადენა. სტალინთან, მოლოტოვთან და კაგანოვიჩთან ერთად წერილზე ვოროშილოვის რეზოლუციაც იყო, მაგრამ მისი გვარი ფუკოვის საერთოდ არ დაუსახელებია. პლენუმის გახსნის წინა დღეს ვოროშილოვმა უკან დაიხია და ჩამოსცილდა მალენკოს, მოლოტოვსა და კაგანოვიჩს, რომლებიც ხრუშჩოვის გადაყენებას ცდილობდნენ. ამ უკანასკნელმაც დაუფასა და აღარ მოითხოვა მისი დასჯა დარჩენილი „სამეულის“ მსგავსად. იგივე წერილი, იმავენი ირად დამახინჯებული და

იონა იაკირი, რომ არა მხოლოდ ხალხური დაბნელება, არამედ მთელი „დახურული მოსხენა“ თავიდან ბოლომდე სიხარულითაა შეკონიუნებული, ჩვენი ადრინდელი ისტორიული და პოლიტიკური წარმოდგენები საფუძვლიან გადახედვას მოითხოვს

„დაკოდლი“ ნაიკითხა ალექსანდრ შელეპინმა — სსრკ უშიშროების სახელმწიფო კომიტეტის თავმჯდომარემ — სკკპ XXII ყრილობაზე.

1957 წელს „ანტიპარტიული ჯგუფის“ არც ერთ წევრს არ გაუპროტესტებია ფუკოვის მიერ ჩადენილი სიყალბე. აქედან გამომდინარე შეიძლება დავასკვნათ: არც მალენკოვს, არც მოლოტოვს, არც კაგანოვიჩს საბუნებრივად არ ჰქონდათ, გასცნობდნენ საარქივო წყაროებს, მიუხედავად იმისა, რომ ყველა მათგანი ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის წევრი იყო. გამორიცხული არ არის, რომ თვით მარშალმაც არ იცოდა, რომ ნაყალბე დოკუმენტს ციტირებდა. მაგრამ ხრუშჩოვის „მკვლევარებისთვის“ ასეთი მანიპულაციები უცხო არ იყო, თუმცა მხედველობაში მისაღებია ისიც, რომ ხრუშჩოვის ნებართვის გარეშე დამოუკიდებლად ვერც ერთი მათგანი ნაბიჯს ვერ გადადგამდა. მასასადამე, ნიკიტა ამ მაქინაციის საქმის კურსში იყო.

იმავე მიზეზებით არ შეიძლება ვენდოთ არც ერთ სარეაბილიტაციო გადაწყვეტილებას, რომელთა საფუძვლზე პარტიის მთელი რიგი წევრებისა უდანაშაულოდ იქნა შერაცხული.

ასეთ დოკუმენტთა შორის არის სსრკ შინაგან საქმეთა სამინისტროს პირველი სპეცგანყოფილების ცნობა, რომელსაც ხელს აწერს ვინმე „პოლკოვნიკი პავლოვი“. პავლოვის დოკუმენტები მოცემულია ცნობებში, რომლებიც საშუალებას გვაძლევს დავაზუსტოთ 1930-იან წლებში დაპატიმრებულთა, მსჯავრდებულთა და დახურულთა რაოდენობა. მაგრამ, რადგან ცნობები ხრუშჩოვისთვის მზადდებოდა, არ შეიძლება მათი ნდობა... თუ გავითვალისწინებთ, რომ ყველა ასეთი მასალა ნაყალბეა, არ გვაქვს

არავითარი საფუძველი, ზემოთ ნახსენები პავლოვის მომზადებული ცნობები გამოიწვიოს ჩვეთვალთ.

რახან წილობის ხარისხზე მოვარდა სიტყვა, ყურადღება უნდა მივაქციოთ ერთ პრინციპულ ვითარებას: ბოლო ნახევარი საუკუნის განმავლობაში გამოქვეყნებული პრაქტიკულად ყველა გამოკვლევა, რომლებიც სტალინსა და მის ეროვნულ ელემენტს, მეტ-ნაკლებად ხრუშჩოვის დროინდელ საბჭოთა პუბლიკაციებზეა დაფუძნებული. ასეთ ნაშრომებში გამოყენებულია ბევრი ან უმეტესობა წყაროებისა, რომლებიც უხედავად ციტირებული რომელიც კონკრეტული ნახევარსაუკუნის განმავლობაში, მათ შორის, მის სქელტანიან „დიდ ტერორში“.

მეორე მაგალითი: ბუხარინის ცნობილ ბიოგრაფიაში, რომელიც სტივენ კონემა დაწერა. ამ წიგნის ბოლო თავში გადმოცემული 1930-იან წლებთან დაკავშირებული ყველა ფაქტი ამოკვეთილია ხრუშჩოვის დროინდელი წყაროებიდან, ზოგჯერ კი თვით „დახურული მოსხენებიდან“; მამასადამე, ავტორის თითქმის ყველა დასკვნა ტყუილზეა აგებული, აშკარად ტენდენციურია. არც ერთი ასეთი კვლევა არ შეიძლება ჩაითვალოს მეცნიერულ ნაშრომად, თუ საშუალება არ არსებობს მათში მოცემული დასკვნების შემოწმების.

იგივე ითქმის პირველად წყაროებზეც: ხრუშჩოვმა და მისმა უახლოესმა გარემოცვამ ყოველად უსინდისოდ გამოიყენა ისინი საჯაროდ წარმოქმნილ თავიანთ სიტყვებსა და საქმიან მიმონერაში. ამიტომ დედინსული პირველწარმოების გარეშე შეუძლებელია დარწმუნებით ვთქვათ, რამდენად პატიოსანად არის ეს დოკუმენტები ციტირებული თვით ხრუშჩოვისა და იმ ავტორების მიერ, რომელთა წიგნები ე. წ. დათბობის წლებში გამოიცა.

პოლიტიკური შედეგები

„დახურულმა მოსხენებამ“ მსოფლიო კომუნისტური მოძრაობა კრიზისში ჩააგდო. საპასუხოდ გაჩნდა კონტრარგუმენტი, რომლის თანახმად XX ყრილობა საჭირო იყო კომუნისტური მოძრაობის, საბჭოთა საზოგადოების გამოსაჯანმრთლებლად. აუცილებელია, საჯაროდ გამოვიტანოთ წარსულის ყველაზე უფრო შეგნებული ფურცლები, რომლებიც უცხოეთის კომპარტიებმა და ზოგიერთებმა სსრკ-ში; კიბოს სიმსივნე დაუნდობლად უნდა ამოგვეკვეთა, რათა გამოვსახსნალები შევძლებ ახალი ძალებით წავსულიყავით სასწრაფო მიზნისკენ.

მომდევნო წლებში სულ უფრო აშკარა გახდა, რომ სსრკ უკლასო საზოგადოებას კი არ უახლოვდებოდა, არამედ საწინააღმდეგო მიმართულებით მოძრაობდა.

მელთა ჩადენას სტალინს აბრალებდა XX ყრილობისთვის წარდგენილ მოხსენებაში.

ამ ვითარებაში იძულებული ვხდებით, გადავხედოთ იმ „სტალინისტების“ შეხედულებებსაც, რომლებიც 1957 წელს ხრუშჩოვის ხელმძღვანელობიდან მოცილებას შეეცადნენ, მაგრამ ვერ შეძლეს: პირიქით, ხრუშჩოვმა ისინი გააძევა ცენტრალური კომიტეტიდან, შემდეგ კი პარტიიდანაც გარიცხა.

ის გარემოება, რომ ხრუშჩოვის მიერ სტალინის გარეშე ციტირების ძირითადი დებულებები მხარდაჭერილი იყო მოლოტოვისა და კაგანოვიჩის მიერ, გვაფიქრებინებს, რომ მათაც გარკვეულწილად ეჭვი ეპარებოდათ 1930-1940-იანი და 1950-იანი წლების დასაწყისის პოლიტიკის სისწორეში. ამასთან, 1930-იანი წლების რეპრესიების თაობაზე მათ არ ჰქონდათ საფუძვლიანი და სრული მოცულობით წარმოდგენა, ამიტომ მათ ვერ შეძლეს საკადრისი პასუხი გაეცათ ხრუშჩოვისა და მისი დამქაშებისთვის. ხოლო როცა ყველაფერი გაირკვა, უკვე გვიან იყო.

შესაძლებელია, რომ ერთადერთი დადებითი ნაბიჯი, რომელიც პოსტსტალინურმა ხელმძღვანელებმა გადადგა, დაკავშირებული იყო „პიროვნების კულტის“ დამხობასთან, რომელიც მათივე შექმნილი იყო. მაგრამ აქაც არ იმსახურებს ნდობას ნიკიტა ხრუშჩოვი, რადგან სწორედ იგი გამოვიდა „კულტის“ კრიტიკის წინააღმდეგ სტალინის გარდაცვალების პირველ დღეებში, როცა გიორგი მალენკოვმა საჯაროდ გაილაშქრა კულტის წინააღმდეგ.

ამასთან, მალენკოვი საკმაოდ პატიოსნად მოიქცა, რადგან გარდაცვლილი სტალინი კი არ დაადასმებოდა, არამედ მიიწვიეს უახლოესი გარემოცვა (თავისი თავიც იგულისხმება), რომელსაც არ ეყო გამბედაობა და სიმტკიცე, ბოლო მივლი „პიროვნების კულტისთვის“, რასაც ბელადი ბოლოს და ბოლოს შეურიგდა, მაგრამ არასდროს ნაუხალისებია და ყოველთვის კრიტიკულად ეკიდებოდა.

ხრუშჩოვს დიდი დრო არ დასჭირვებია, რათა თავისი პერსონის იმაზე უფრო დიდი კულტი შეექმნა, ვიდრე თავის დროზე სტალინისა იყო... ეს წარუდგინეს ნიკიტას ერთ-ერთ მთავარ დანაშაულად 1964 წლის ცენტრალური კომიტეტის ოქტომბრის პლენუმზე, როცა იგი ყველა თანამდებობიდან გაათავისუფლეს.

„დახურული მოსხენების“ თაღლითური ბუნება საბჭოთა ისტორიის სტალინური პერიოდისა და თვით სტალინის პიროვნების გადაფასების აუცილებლობის წინაშე გვაყენებს. მისი პიროვნება, რომელიც გათავისუფლებული იქნება როგორც კერძო საზოგადოების, ასევე ხრუშჩოვისეული ცილისწამებისგან, და პოლიტიკის ის მიმართულება, რომლის განხორციელებასაც იგი ცდილობდა, ღირსია, დაიკავოს ცენტრალური ადგილი სსრკ-სა და მთელი კომუნისტური მოძრაობის ისტორიაში.

რუბრიკას უძღვებოდა არამაზ სანაბლიძე

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჩერჩილმა საზიაროდ განაცხადა, რომ იგი გაბედულად დააბიჯებს დედამიწაზე, რადგან „მეგობრული და ახლო ურთიერთობა აქვს უდიდეს ადამიანთან, რომლის სიტყვებამ გაიბრწყინა არა მხოლოდ მთელ რუსეთში, არამედ მთელ მსოფლიოში“, მაგრამ მისი სიტყვები არ შეეფარებოდა მის საქმიანობას, განსაკუთრებით მის პოზიციას, რომელიც ინგლის-ამერიკის კონტინენტის საფრანგეთის კონტინენტზე გადასახლას ეხებოდა.

რამ პრაქტიკულად თავის მოქმედებას სწორედ ამ მიმართულებით წარმართავდა. მიუხედავად დაპირებისა, რომ 1942 წელს ევროპაში მთლიან ფრონტს გახსნიდა, მან ინგლის-აშშ-ის ყველა სამხედრო მოქმედება ხელშეწყობა და სწავლება უზრუნველყო. საამისოდ მრავალ მიზანს ასახელებდა, მათ შორის მთავარი წითელი არმიის ფაშისტების მთავარი ძალების პირისპირ დატოვება იყო. იგი ყოველნაირად აჭიანურებდა მეორე ფრონტის გახსნას დასავლეთ ევროპაში (საფრანგეთში), მიუხედავად იმისა, რომ ამ ფრონტის გახსნას სტალინი მათი თანამშრომლობის დაწყებამდე დაწვე მოითხოვდა.

გამარჯვებული მოკავშირეების კონფერენციაზე პოტსდამში. 1945 წლის 17 ივლისი

1941 წლის ბოლოს აშშ-ს ჩაერთო ომში, რითაც დაამთავრა თავისი ნეიტრალიტეტი. ჩერჩილი იმ რუსულ-დაპირდნენ სტალინს, რომ მეორე ფრონტს 1942 წელს გახსნიდნენ, მაგრამ დაარღვეეს ეს დაპირება უმთავრესად ჩერჩილის ძალისხმევით, თანაც მაშინ, როცა სსრკ-ს ძალიან უჭირდა.

გერმანელებმა საბჭოთა ჯარები ხარკოვთან ხაფანგში მოიხვედნენ, დაატყვევეს ათი ათასობით საბჭოთა ჯარისკაცი, ხელთ იგდეს რამდენიმე მჭიდროდ დასახლებული რეგიონები, მიაღწიეს კავკასიონის მთაგორების და სტალინგრადის ქუჩებში შეიჭრნენ. ამ დრომდე რამდენიმე თვით ადრე დასავლეთმა მკვეთრად შეუმცირა მიწოდებები საბჭოთა კავშირს, რასაც ევროპაში თავისი ჯარების გადასახლების მზადებით ამართლებდა.

საბჭოთა კავშირ-ინგლისის ურთიერთობა მკვეთრად გაუარესდა.

დიდი ბრიტანეთის ელჩი დეპუტატს უგზავნიდა თავის საგარეო საქმეთა მინისტრს ლონდონში, რომელსაც ნათქვამია, რომ ამ დარღვევებს ხანგრძლივი ნეგატიური შედეგები მოჰყვება. დეპუტატს ჩერჩილი ჩააფიქრა.

ყვილია საბიურო შედეგი, რაც ამ ვითარებას შეიქცალოდა მოჰყოლოდა, იყო სამხედრო შეთანხმება პირისპირა საბჭოთა კავშირს შორის. ეს ორი სამხედრო გიგანტი ცვალებადი წარმატებით ემთხვეოდა ერთმანეთს. ამ მომენტისთვის მათი ძალა ერთმანეთს თანაბარი იყო.

გერმანელების საზაფხულო შეტევა წარმატებით ვითარდებოდა. მათ ხელთ იგდეს ყირიმის ნახევარკუნძული — ჩრდილოეთ კავკასია და ვოლგის ფორსირებაც დღე-დღე იყო მოსალოდნელი. ჰიტლერის პროპაგანდისტური მანქანა ირწმუნებოდა, რომ წითელი არმია სისხლისღან იყო დაცლილი.

ჰიტლერის თავდაპირველი გეგმის მიხედვით, გერმანელები იკმარებდნენ ბალტიისპირეთის, ბელორუსიის, უკრაინის, ყირიმის, ვოლგისპირეთის — საბჭოთა კავშირის ყველაზე უხვმოსავლიანი და ინდუსტრიულად განვითარებული რეგიონების ოკუპირებას. ეს პროგრამა თითქმის მთლიანად ჰქონდა შესრულებული. ჩერჩილს მიაჩნდა, რომ სსრკ-ს კავშირის დანარჩენი დი-

დი ნაწილის — ძირითადად აზიურის, შესანარჩუნებლად, სტალინი, შეიძლება დაზარალებულია ჰიტლერს. სსრკ-თან მშვიდობის დამყარების შემდეგ ჰიტლერი თავის შეიარაღებული ძალებს დასავლეთის მიმართულებით უმტკივნეულოდ გადაისროდა და მაშინ ბრიტანეთის მდგომარეობა კატასტროფული გახდებოდა.

ჩერჩილის ასეთი მარაგული გეგმავნება, თუ რამდენად ცუდად იცნობდა ბრიტანეთის პრემიერი საბჭოთა ლიდერს. კომუნისტური იდეალები სტალინისთვის დამაბრმავებელი გამოდგინდა, არამედ — ჭკმაბარიტი რჩებოდა. ეს დასავლეთის სხვა ლიდერებისთვისაც გაუგებარი რამ იყო...

1942 წლის მაისში ვიჩინს-ლაგ მოლოტოვი ჩავიდა ლონდონსა და ვაშინგტონში, სადაც იმსჯელეს დასავლეთის მოკავშირეთა დახმარების საკითხებზე. აშშ-ის პრეზიდენტმა რუზველტმა განაცხადა, რომ მზადაა იმავდ წლის ზაფხულში დასავლეთ ევროპაში მეორე ფრონტის გახსნის ნება. ჩერჩილი კი პირდაპირ პასუხს თავს არიდებდა. მისი მთავარი ამოცანა იყო, რაც შეიძლება გადაევალებინა ინგლისელთა ჯარების შეტაკება ვერმანის უპირატეს შეიარაღებულ ძალებთან. საბოლოო ჯამში მან ეს მოახერხა და ბრიტანეთმა მეორე მსოფლიო ომში „მცირე სისხლით“ გაიმარჯვა: ამერიკელების დანაკარგებიც კი ინგლისელებისაზე მეტი იყო.

ძნელი სათქმელია, რამდენად იყო დარწმუნებული რუზველტი, რომ შეასრულებდა თავის პირობას. უნდა ვივარაუდოთ, რომ იგი გულწრფელი იყო. 6 ივლისს ჩერჩილისთვის გაგზავნილ მემორანდუმში იგი წერდა: „უნდა ვაღიარო, რომ დიდი შემოფოთებით ვადევნებ თვალს რუსულ ფრონტს“. ესე იგი, მას აშფოთებდა სსრკ-ის დამხობა თუ არა, მისი კაპიტულაცია, მიაჩნებოდა, რომ ამის დაშვება არ შეიძლებოდა.

ჩერჩილი გაიძვირობდა. მან საბჭოთა საგარეო საქმეთა სახალხო კომისარს გადასცა ბარათი, რომელშიც, კერძოდ, ნათქვამი იყო: „ჩვენ ვემზადებით კონტინენტზე დესანტის გადმოსახსნელად 1942 წლის აგვისტო-სექტემბერში... შეუძლებელია წინასწარ თქმა, შეიქმნება კი ისე-

თი მდგომარეობა, რომ, როცა დრო დადგება, შევძლებთ ამ ოპერაციის განხორციელებას. მაშასადამე, ჩვენ არ შეგვიძლია დაგვირდეთ ამ მიმართულებით, მაგრამ თუ ეს შესაძლებელი და გონიერი აღმოჩნდება, უყოყმანოდ განვახორციელებთ ჩვენს გეგმებს“.

აქედან გამომდინარეობდა, რომ ინგლისელები მზად იყვნენ, ეყოყმანათ და ამით მათთვის მომგებიანი გადაწყვეტილებები გამოეტყუებინათ. დესანტის მომზადებაზე საუბარი აშკარა ტყუილი იყო, აშშ-ისა და ინგლისის მთავრობათა წარმომადგენლებმა მეორე ფრონტის გახსნის საკითხი 1942 წლის აპრილში განიხილეს. ამ თათბირის მონაწილე ამერიკელი გენერალი ვედმაიერი მოგვიანებით წერდა: „ინგლისელები მოლაპარაკებას ოსტატურად აწარმოებდნენ. განსაკუთრებით თვალსაზრისით იყო მათი უნარი ისეთი სიტყვებისა და ნინაღებების გამოყენების, რომლებსაც ერთზე მეტი მნიშვნელობა ჰქონდა და ერთზე მეტი ვანმარტება. მე არ ვამტკიცებ, ტყუილის თქმისკენ მისწრაფება მოლაპარაკებაში ამა თუ იმ მონაწილის პირადი მახასიათებელი იყო, მაგრამ, როცა საქმე სახელმწიფოს ინტერესებს ეხებოდა, ჩვენი ინგლისელი პარტნიორების სინდისი ელასტიური ხდებოდა... დიდი ვიყავი ინგლისური დიპლომატიური ხელოვნების მის საუკეთესო საათებში, ხელოვნების, რომელიც საუკუნეების განმავლობაში წარმატებული საერთაშორისო ინტერაქციისა და მოტყუების პირობებში მლიქვნელობასთან შეფარებული ვითარდებოდა“.

გასაგებია, რომ ამგვარ ორპირობაზე მითითება უაღრესად მნიშვნელოვან სამხედრო-პოლიტიკური განხილვის დროს ინგლისელებმა ჩერჩილისგან თანაღეს. ჩერჩილის პოზიციის თანახმად, „დემოკრატიული თავისუფლების“ უმნიშვნელოვანეს გამოვლინებად პარტნიორის მოტყუების შესაძლებლობა არის აღიარებული. სიცრუე კეთილგანზრახულობათა საბაბით შეიძლება იყოს შეფარული და სხვადასხვაგვარად აღქმული. ამგვარად, ამ მომენტში ჩერჩილმა სტალინთან ურთიერთობისას პირისპირ სიტყვის, გაჭინაწრების, ორპირობის ტაქტიკა.

ეს ნაწილობრივ ობიექტური ვითარებით აიხსნება. ბრიტანეთის იმპერიის ბედი სას-

წორზე იდო. 1942 წელს მან თავისი კოლონიების დიდი ნაწილი დაკარგა. აზიაში იაპონიის ჯარები ინდოეთის ტერიტორიაზე შეიჭრნენ. იაპონიის ავიაცია თავს ესხმოდა ცეილონს და ავსტრალიის უდიდეს ქალაქებს. გერმანიის წყალქვეშა ნავები „მგლების ხროვის“ ტაქტიკის გამოყენებით ატლანტიკაში ძირავენენ ინგლისის გემებს.

ჩერჩილმა საზიაროდ განაცხადა, რომ იგი გაბედულად დააბიჯებს დედამიწაზე, რადგან „მეგობრული და ახლო ურთიერთობა აქვს უდიდეს ადამიანთან, რომლის სიტყვებამ გაიბრწყინა არა მხოლოდ მთელ რუსეთში, არამედ მთელ მსოფლიოში“, მაგრამ მისი სიტყვები არ შეეფარებოდა მის საქმიანობას, განსაკუთრებით მის პოზიციას, რომელიც ინგლის-ამერიკის კონტინენტის საფრანგეთის კონტინენტზე გადასახლას ეხებოდა.

გერმანია-სსრკ ფრონტზე ჰიტლერს თავისი ჯარების 75 პროცენტი ჰყავდა თავმოყრილი. დასავლეთ ევროპაში იმყოფებოდა მხოლოდ 36 დივიზია, ისინიც არასრულად და კომპლექტებული. ატლანტიკის ოკეანის სანაპიროზე — უფრო ნაკლები — სულ 19 დივიზია. ეს შესანიშნავ პირობას ქმნიდა მეორე ფრონტის გახსნის ნება. სტალინს მიაჩნდა, რომ მოკავშირეთა ავიაციისა და საზღვაო ძალების მოქმედება არ შეიძლება ჩაითვალოს მეორე ფრონტად. იგი ინგლისური დიპლომატიის ძველმძღვანელებს სთხოვდა მათი შეიარაღებული ძალების დესანტირებას საფრანგეთში. ჩერჩილი ზემოქმედებას სთხოვდა ინგლისშიც, უნინარეს ყოვლისა, მშრომლები, რომლებიც დაეხმობოდნენ აქტიურ სამხედრო აქციებს ევროპის ტერიტორიაზე, რათა ეფექტიანად დახმარებოდნენ საბჭოთა კავშირს.

და მაშინ ჩერჩილმა ინგლისელებსა და კანადელებს სთხოვდა დედამიწაზე დასახდომად დივიზიის რაიონში განახორციელა, რითაც ისინი უეჭველი დაღუპვისთვის გაიქცებოდა, კვლავაც ემშაკა და მიხვეულ-მოხვეული გზებით ევლო. თავისი განწყობილება ასე აღწერა: „მე ვფიქრობ, ბოროტ ბოლშევიკურ სხელმწიფოში, რომლის მო-

სამხედრო კონტინენტების წინასწარ მომზადება, მძიმე ტექნიკითა და საცურაო საშუალებებით მათი უზრუნველყოფა. რადგან ასეთი ღონისძიებები არ ხორციელდებოდა, მაშასადამე, ჩერჩილი არც აპირებდა ბრიტანეთისა და ამერიკელების არმიების გადასხმას კონტინენტურ ევროპაში. იგი იმტირებდა აქტიურობას, როცა წინადადებას აყენებდა დესანტის ჩრდილოეთ ნორვეგიაში გადასხმის შესახებ. ყველა ამგვარი აქცია ჩერჩილის მხრიდან, შეიძლება ითქვას, სამხედრო-დიპლომატიური ემპაიკობა იყო, რომლებიც მოწინააღმდეგის მოსატყუებლად იყენებდნენ ინგლისელების, როგორც ჰიტლერი ან გებელსი, ან ნებისმიერი ანტირუსული სიძულვილით მოუჭარკეთა პროპაგანდისტული სკოლის წარმომადგენელი... რომლებიც ექსპლუატაციას უწევდნენ „წითელ საფრთხობელას“ თანთან პოლიტიკურ ბრძოლაში. სანამ რუსები ან ევროპის სხვა ხალხები რამეს შეიჭრებოდა, მაშინ ინგლისისა და ამერიკის დახმარების მოლოდინში ყოფილიყო.“

როცა აშკარა გახდა, რომ მოკავშირეთა საფრანგეთში გადასხმა 1942 წელს არ შედეგებოდა, ჩერჩილს შეეძლო ამის შესახებ დიპლომატიური არხებით ეცნობებოდა სტალინისთვის, მაგრამ შესაძლო ნეგატიური რეაქციის გამო გადაწყვიტა, პირადად შეხვედროდა საბჭოთა ბელადს. აი, როგორ შეაფასა ბრიტანეთის პრემიერ-მინისტრმა სამახსოვრო შეხვედრა მოსკოვში სტალინთან 1942 წლის აგვისტოში:

„მიყვები კრემლში და პირადად შეხვედრა დიდი რეჟოლუციურ ბელადსა და ბრძენ რუს სხელმწიფო მოღვაწესა და ემოციურ, რომელთანაც მომდევნო სამი წლის განმავლობაში მელოდა ახლო, მკაცრი, მაგრამ ყოველთვის ამაღლებული ურთიერთობა“.

მაგრამ იგი საბჭოთა დედაქალაქში მეგობრული განწყობილებით არ მოფრინავდა, რადგან შეგნებული ჰქონდა მტყუარას არასახარბილო როლი, რომელიც იძულებული იქნებოდა, კვლავაც ემშაკა და მიხვეულ-მოხვეული გზებით ევლო. თავისი განწყობილება ასე აღწერა: „მე ვფიქრობ, ბოროტ ბოლშევიკურ სხელმწიფოში, რომლის მო-

შობასაც მის დაბადებისთანავე ვაპირებდი და რომელიც ჰიტლერის გამოჩენამდე ცივილიზაციის შეურავებელ მტრად მიმაჩნდა“.

პატივცემული ჯენტლმენი ცუდლუტობდა: ფიურერის გამოჩენის შემდეგ საბჭოთა კავშირს იგი კვლავ მიიჩნევდა „კაპიტალიზმის №1 მტრად“. ჩერჩილის ამერიკელმა ბიოგრაფმა ემერს ჰიუზმა სამართლიანად შენიშნა: „საგნებით დასაშვებია, რომ პოლიტიკური ამბიციის იყო უმნიშვნელოვანესი ფაქტორი, რომელმაც ჩერჩილი ჰიტლერის ერთერთ დაუინებულ მონინაღმდეგედ აქცია... ჰიტლერის მიმართ მისი ანტაგონიზმი გამომწვეული იყო იმის შიშით, რომ ნაცისტური გერმანია შეიქცა უაღრესად გაბლიარდეს და დაუპირისპირდეს ინგლის-საბჭოთა კავშირებს“.

ეს ანტაგონიზმი აიხსნება იმით, რომ ჩერჩილი დარწმუნებული იყო, თუ ინგლისს ჰიტლერის წინააღმდეგ დაეხმობოდა, იგი შეძლებდა ბომბივით სამთავრობო თანამდებობის ხელში ჩაგდებას“.

შეგვიძლია დავეთანხმებით ემერს ჰიუსის მეორე მოსახრებასაც: „ჰიტლერი რომ შემოსაზღვრულიყო რუსეთის წინააღმდეგ ომის პროპაგანდით, ჩერჩილი, სავსებით დასაშვებია, არ წაეჩხუბებოდა მას. რადგან ისიც ისეთივე ღვაწლიანი მტერი იყო ბოწინააღმდეგის მოსატყუებლად იყენებდნენ ინგლისელების, როგორც ჰიტლერი ან გებელსი, ან ნებისმიერი ანტირუსული სიძულვილით მოუჭარკეთა პროპაგანდისტული სკოლის წარმომადგენელი... რომლებიც ექსპლუატაციას უწევდნენ „წითელ საფრთხობელას“ თანთან პოლიტიკურ ბრძოლაში. სანამ რუსები ან ევროპის სხვა ხალხები რამეს შეიჭრებოდა, მაშინ ინგლისისა და ამერიკის დახმარების მოლოდინში ყოფილიყო.“

1937 წელს ჩერჩილმა ფიურერი ასე შეაფასა: „ზოგიერთს შეიძლება არ მისწონს ჰიტლერის სისტემა, მაგრამ ისინი ამის მიუხედავად მაინც აღფრთოვანებულნი არიან მისი პატივცემული მიწვევით... ჩემი ქვეყანა რომ დამარცხებულიყო, ვიმედოვნებ, უნდა მოგვეძებნა ასეთი მისი პატივცემული მიწვევით... ჩემი ქვეყანა რომ დამარცხებულიყო, ვიმედოვნებ, უნდა მოგვეძებნა ასეთი მისი პატივცემული მიწვევით... ჩემი ქვეყანა რომ დამარცხებულიყო, ვიმედოვნებ, უნდა მოგვეძებნა ასეთი მისი პატივცემული მიწვევით...“

არ უნდა დაგვავიწყდეს, რომ სტალინს ის არ აღიქვამდა როგორც ღირსეულ ხელმძღვანელს, რომლის მაგალითითაც შეეძლო ეხელმძღვანელა ძნელებლობის ფაქტორი: ძალიან დიდი იყო მათ შორის პრინციპული კლასობრივი დაპირისპირება.

ნუ დაგვავიწყდება ისიც, რომ მოსკოვში იგი ჩავიდა იმ მიზნით, რომ როგორმე თავი დაეღწია იმ სამარცხვინო მდგომარეობისთვის, რომელშიც სტალინის წინაშე თვითონვე ჩაიყენა თავი. მომდევნო პუბლიკაციაში ჩვენ ვისაუბრებთ სტალინისა და ჩერჩილის პირველი შეხვედრის შესახებ.

გაბრკელება იქნება რუბრიკას უძღვება არამაზ სანაბლიკა

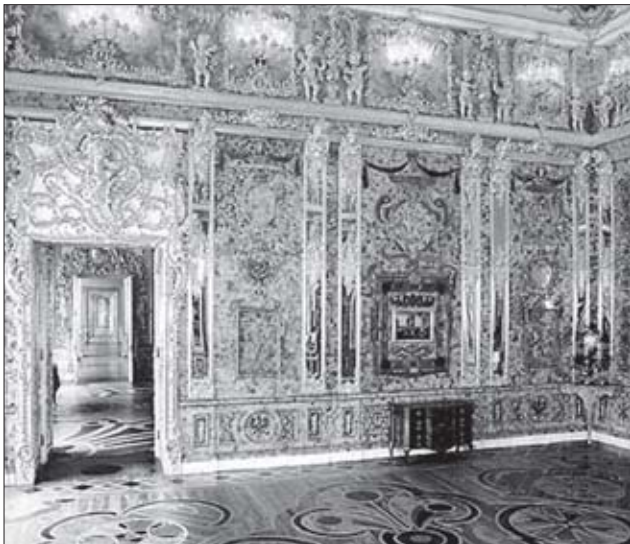

Armed Robbery at the Museu Chacara do Ceu Hiest

რიო დე ჟანეიროში შეიარაღებული პირები შეიჭრნენ. მათ ამ მუზეუმიდან გაიტაცეს რამდენიმე ცნობილი ნახატი, რომლებიც ეკუთვნოდათ პაბლო პიკასოს, კლოდ მონეს, ანრი მატისსა და სალვადორ დალის. ამას გარდა, გაიტაცეს 50 მილიონი დოლარი.

დაკარგული უედევრები

The Disappearance of the Amber Room

„ქარვის ოთახი“ წარმოადგენდა პრუსიის მეფის კაბინეტს, შემდეგ კი რუსეთის იმპერატორ პეტრე პირველს გადაეცა. „ქარვის ოთახი“ მრავალი ეპითეტით შეამკეს: ზოგიერთი მას მსოფლიოს მერვე საოცრებასაც უწოდებდა და არც ცდებოდნენ, რადგან ეს მართლაც საოცრება იყო. 1941 წელს მეორე მსოფლიო ომი დაიწყო. გერმანელებმა საბჭოთა საზღვარი გადაკვეთეს და დაიპყრეს ტერიტორიები. მათი მთავარი სამიზნე მოსკოვი, კიევი და პეტერბურგი იყო.

რამ „ქარვის ოთახის“ წაღება ვერ მოხერხდა. გერმანელებმა პეტერბურგში შეაღწიეს და 1941 წლის 17 სექტემბერს ვერმანების ერთ-ერთი დივიზია მიადგა „ქარვის ოთახს“ და 36 საათში პირწმინდად ჩაალაგეს მთელი სიმდიდრე 22 ყუთში, შემდეგ კი რკინიგზის საშუალებით ფსკოვისა და რიგის გავლით ჩაიტანეს კენიგსბერგში (ახლანდელი კალინინგრადი). მიიტანეს კენიგსბერგის სამეფო სასახლეში, მაგრამ რეიხის მალაჩინოსანთა დავალებით შეინახეს იმ სახით, რა სახითაც ჩავიდა იქ რეიხის მალაჩინოსნები მიჩნევენ, რომ ეს სიმდიდრე გამოადგებოდათ მოლაპარაკებაში. ამის შემდეგ „ქარვის ოთახი“ არავის უნახავს.

სანამ გერმანელები შევიდოდნენ პეტერბურგში, გადაწყდა საგანძურის ევაკუაცია. მათი დიდი ნაწილი სხვა ქალაქებში გადაიტანეს, მაგ-

The Concert by Vermeer

ეს ულამაზესი ფერწერა ეკუთვნის ჰოლანდიელ მხატვარ იოჰანეს ვერმერს. ფერწერული ტილო შეიქმნა 1664 წელს. იგი 1990 წელს მოიპარეს და დღემდე დაკარგულია.

Painter on the Road to Tarascon by van Gogh

ვან გოგის ნახატი „მხატვარი გზაზე“ დაიკარგა მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ. იგი დღემდე დაკარგულია.

The Storm on the Sea of Galilee by Rembrandt

იზაბელა სტიუარტ გერდნერმა 1903 წელს ბოსტონში თავისი მუზეუმი გახსნა. გარდა იმისა, რომ მუზეუმი ცნობილი იყო საუკეთესო შედეგებით, მისი გაჭურდვა ამერიკის ისტორიაში უდიდეს ძარცვად ითვლება.

ქურდები, რომლებიც პოლიციელის ფორმაში იყვნენ გადაცმულნი, შევიდნენ მუზეუმში და გაიტანეს 13 ნახატი, რომელთა საერთო ღირებულება 300 მილიონი დოლარი იყო.

Portrait of a Young Man by Raphael

პორტრეტი „ახალგაზრდა კაცი“ დაკარგულია მეორე მსოფლიო ომის დროს. იგი ინახებოდა კრაკოვში (პოლონეთი), მუზეუმ Czartoryski-ში.

Portrait of Dr. Gachet by Van Gogh

1990 წელს ვან გოგის ეს ნამუშევარი აუქციონზე 82 მილიონ დოლარად გაიყიდა. ეს იყო ყველაზე მაღალი ფასი, რაც კი ამ ნახატში გადაუხდიათ. ნახატი გაუჩინარდა მფლობელის სიკვდილის შემდეგ და დღემდე დაკარგულია.

The Boy in the Red Vest by Cezanne

პოლ სეზანის ფერწერული ნამუშევარი, შევიცარიში მომხდარი ძარცვისას გაიტაცეს. მისი კვალი ამ დრომდე დაკარგულია.

The Just Judges by Jan and Hubert Van Eyck

ეს ნახატი მრავალჯერ მოიპარეს, თუმცა ახერხებდნენ მის უკან დაბრუნებას. 1920 წელს იგი საბოლოოდ მოიპარეს და მას შემდეგ უკან დაბრუნება ვეღარ მოხერხდა.

იუმოსლავიის ავიახაზების ერთ-ერთი თვითმფრინავი კოპანკაპენიდან ბელგრადის მიმართულებით რიის ასრულებდა. აფრინიდან ცოტა ხანში აღმოაჩინეს, რომ ბორტზე სორბატული ტერორისტული დაჯგუფების მიერ ბომბი იყო დამონტაჟებული. თვითმფრინავი აფეთქდა და მთის წვერზე დაეცა. ბორტამცვილებელი ვენსა ვულოვიჩი ტრაგედიას გადაურჩა.

ქრონოგრაფი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ლიფტი ნავაგისთვის

არსებობს ორი ხერხი, თუ როგორ გადავაადგილოთ გემი ერთი დონიდან მეორეზე. პირველი მეთოდის რეალიზება ხდება სპეციალური დოკებითა და შლუზებით, რომლებიც წყლით ივსება - მათ ხშირად იყენებენ მდინარეებზე და ხელოვნურ არხებში, ხოლო მეორე მეთოდი ნაკლებად გავრცელებულია - ეს მეთოდი გულისხმობს ნავის აწევას და საჭირო სიმაღლესა თუ ადგილზე გადატანას.

არ მოიხმარს ელექტროენერგიას. ბორბალი 180 გრადუსიან ტრიალს 5 წუთში ასრულებს, ამ ყველაფრისთვის კი სულ რაღაც 5 კილოვატი სჭირდება. მომავალში ქვეყნის სხვადასხვა რეგიონებში ამ მექანიზმის მსგავსი ნაგებობების დანერგვას აპირებენ. მანამდე კი „ფოლკირკის ბორბალი“ გააოცებს მნახველებს თავისი ორიგინალურობითა და მოხერხებულობით.

ყველაზე იზბლიანები

შემთხვევა 1972 წლის 26 იანვარს მოხდა. იუმოსლავიის ავიახაზების ერთ-ერთი თვითმფრინავი კოპანკაპენიდან ბელგრადის მიმართულებით რიის ასრულებდა. აფრინიდან ცოტა ხანში აღმოაჩინეს, რომ ბორტზე სორბატული ტერორისტული დაჯგუფების მიერ ბომბი იყო დამონტაჟებული. თვითმფრინავი აფეთქდა და მთის წვერზე დაეცა. ბორტამცვილებელი ვენსა ვულოვიჩი ტრაგედიას გადაურჩა. ის თვითმფრინავის უკანა ნაწილში იმყოფებოდა. ჩამოვარდნის შემდეგ, მას მხოლოდ რამდენიმე მოტევილობა ჰქონდა.

ნქანას ცეცხლი გაუჩნდა. მან ავტომობილიდან გადმოსვლა მის აფეთქებამდე შეძლო. მოგვიანებით სულაქს კიდევ ერთი მანქანა დაენვა. ამ შემთხვევაში იზბლიან მამაკაცს მხოლოდ თმები შეეცურეს. 1995 წელს ფრენის ავტობუსი დაეჯახა. მამაკაცმა მცირე დაზიანებები მიიღო. იმავე წელს მის მანქანას სატვირთო ევჯახებოდა. მან მანქანიდან გადახტომა მოასწრო და უყურებდა, როგორ ეშვებოდა მისი ავტომობილი ხრამში. 2003 წელს სელაკმა ლოტოში მილიონი დოლარი მოიგო. ამის შემდეგ მას მსოფლიოში ყველაზე იზბლიანი კაცის სტატუსი მიენიჭა. როი სალივანს, რომელიც ვირჯინიელი მეტყვე იყო, ელექტროენერგის მიზიდვის განსაკუთრებული უნარი ჰქონდა. როის 36-წლიანი მუშაობის დანაშაულები 7-ჯერ დაეცა - 1942, 1969, 1970, 1972, 1973, 1976 და 1977 წლებში და შვიდივეჯერ უვნებლად გადაარჩა.

14 წლის გენიოსი

მოშე კაი კავალინი, რომელიც ლოს-ანჯელესში ცხოვრობს, გენიოსად მიიჩნეეს. ბიჭს 14 წლის ასაკში უკვე დამთავრებული აქვს კალიფორნიის უნივერსიტეტი.

მოშემ კოლეჯი 11 წლის ასაკში დაამთავრა და მაშინვე უმაღლეს სასწავლებელში მათემატიკის ფაკულტეტზე ჩააბარა. 14 წლის ასაკში ის უკვე ერთი დიპლომის მფლობელია და ახლა მეორეზე ფიქრობს. მოშემ ჯერ ვერ გადაწყვიტა, ამჯერად რომელ ფაკულტეტს აირჩევს. პატარა გენიოსი არჩევანს ასტროფიზიკასა და ფიზიკის თეორიებს შორის აკეთებს. მოშეს დედა - სუიენ ჩეინი აცხადებს, რომ შვილის უნიკალური შესაძლებლობები მაშინ აღმოაჩინა, როდესაც ბიჭმა 2 წლის ასაკში სამეცნიერო ნივთების კითხვა

დაიწყო. ოჯახის წევრები აცხადებენ, რომ უნივერსიტეტში სწავლისას 14 წლის გენიოსი თავის თანაკურსელებს საგნების დაძლევაში ეხმარებოდა. „თავიდან ვერ მიხვდნენ, რას ვაკეთებდი იქ, მაგრამ შემდეგ უფროსი ძმე-ბიჭით და დებივით მექცეოდნენ. მე და ჩემი კურსელები ცხოვრებაზე ვსაუბრობთ ხოლმე, ვარჩევთ სხვადასხვა თემას და იმ მასალასაც, რომელსაც გვაძლევენ. გენიოსი მხოლოდ სიტყვას, ისევე, როგორც IQ-ს მხოლოდ ციფრი. ისინი კლასიფიცირებას უკეთებენ მხოლოდ ერთ მხარეს და უგულვებლყოფენ ყველაფერ დანარჩენს, რაც ადამიანს, პიროვნებას გააჩნია“, - ამბობს მოშე და აღნიშნავს, რომ თავისი ასაკის ბავშვებთან ურთიერთობა უჭირს.

მწვანე სახურავები

ნორვეგიაში ამ არაჩვეულებრივ სახურავებს დიდი ხნის ისტორია აქვს. ჯერ კიდევ ვიკინგები ხურავდნენ თავიანთ სახლებს ხის ქერქისგან და, რომ არ ჩამოყრილიყო, ზემოდან ტორფს აყრიდნენ. გარკვეული დროის შემდეგ მასზე ბალახი იწყებდა ამოსვლას. ასეთ სახურავებს კარგი თბოიზოლაცია ახასიათებს. შეიძლება უცნაურად მოგეჩვენოს, მაგრამ ნორვეგიაში სახლების უმეტესობა ხისაა, აგურის სახლი იშვიათად შეგხვდებით, ვინაიდან აგური მოუხერხებელი მასალაა აქაური მკაცრი კლიმატისათვის (ის მალე იშლება). ამის გამო აგურის სახლები აქ ძალიან ძვირი ჯდება (დაზღვევის გამო). მწვანე სახურავები, აგრეთვე, გავრცელებულია პამირის მთებში, სადაც მასზე იყრება ნოყიერი მიწა და მოჰყავთ ბოსტნეული. ახლა ნორვეგიაში სახლების უმეტესობა ევროპული ტიპისაა, მაგრამ გვხვდება სახლები მწვანე სახურავებითაც.

სასტუმრო მისვალაჟულთათვის

იაპონიაში, ოკოჰამას გარეუბანში არის უცნაური სასტუმრო, რომელსაც „ასთელი“ ჰქვია. სახელწოდება სიტყვა-სიტყვით ნიშნავს „უკანასკნელ ოტელს“. ამ სასტუმროს 18 „სტუმრის“ მიღება შეუძლია. რა თქმა უნდა, აქ ყავასა და გამაგრილებელ სასმელებს არავინ მოითხოვს. როგორც ადმინისტრაციის წარმომადგენლები ამბობენ, იქ ყველაფერი კომფორტულადაა მოწყობილი. ასეთ კომფორტში კი კლიენტი დღეში 150 დოლარს იხდის. საკმე ისაა, რომ კრემატორიუმები იაპონიაში ძალიან გადატვირთულია და ხშირად გარდაცვლილის ნათესავებს ლოდინი რამდენიმე დღით ან 1-2 კვირამდეც კი უნევთ, ხოლო ამ პერიოდის განმავლობაში მათ არ სურთ, გარდაცვლილი მორგში მოათავსონ. აღნიშნული სასტუმროს ადმინისტრაცია კი ჭირისუფლებს მიცვალებულის დაბინავებას, სპეციალური სოცებების წაკითხვას, სურნელოვანი სანთლების დანთებას სთავაზობს.

ბურჯანაძემ ივანიშვილს ულტიმატუმი წაუყენა

„დემოკრატიული მოძრაობის“ თავმჯდომარე ნინო ბურჯანაძე პოლიტიკური კოალიცია „ქართული ოცნების“ ლიდერ ბიძინა ივანიშვილს მოუწოდებს, ხელისუფლებასთან ბურჯანაძის შეკვერის შესახებ ბრალდება ან უარყოფს, ან არგუმენტებით გაამყაროს. ამის შესახებ ბურჯანაძემ გაზეთ „ალიაში“ ბიძინა ივანიშვილის მიერ გაკეთებული განცხადების კომენტარებისას განაცხადა.

„ყველას მინდა, შევხსენო, რომ ოპოზიციის მოსვლის პირველი დღიდანვე მე და ჩემი გუნდი ყველაფერს ვაკეთებდით იმისთვის, რომ ოპოზიციის ერთიანი ყოფილიყო. ამის დადასტურება იყო „სახალხო კრების“ მიერ მიღებული გუშინდელი გადაწყვეტილება. ამ ფონზე ბაზუგაბერი განცხადებით ის ბრალდება, რომელიც ბიძინა ივანიშვილს მიყენა. მე მსურს, მას ვპითხოვ და ულტიმატუმი წაუყენო, დაადასტუროს, „ალიაში“ გაკეთებული განცხადება ნამდვილად მას ეკუთვნის თუ არა. ნამდვილად

ბიძინა ივანიშვილს ვარაუდობ, რომ შეპყრობილი ვარაუდობს, რომ ბრალდება მისივე თქმით, ის თავისი თანამებრძოლების ღირსების შელახვას არავის აპატიებს. „მოლაპატეობის ბრალდება არ არის ის ფაქტი, რომელიც შეიძლება აუხსენიო დაარწხლოს. ჩემი და ჩემი თანამებრძოლების ღირსების შელახვას არავის ვაპატიებ. არ მინიტერებს, ეს აზრი მას

ვინ შეაგნებინა. ივანიშვილს მოუწევს ჩემდამი ნაყენებულ ბრალდებებზე არგუმენტებით გაამყაროს. ამაზე პასუხის გაცემა მას აუცილებლად მოუწევს და თუ პასუხს არ გამცემს, მე პოლიტიკოსი ვარ და პოლიტიკური ბრძოლის წესები კარგად ვიცი და ამ წესებით ვიმოქმედებ“, — აღნიშნა ბურჯანაძემ.

პირველი

კუბლაშვილმა ფულის სუნი იბრუნა

საპარლამენტო უმრავლესობის ერთ-ერთი ლიდერის — პავლე კუბლაშვილისთვის სუნი ბიზნეს-სექტორში ჩადებულ რუსულ ფულს არ აქვს და ასეთი ფული მხოლოდ ქართულ პოლიტიკაში შესვლის შემთხვევაში ყარს.

ამავდროულად, კუბლაშვილი იმასაც ამბობს, რომ „ქალიან ბევრი პოლიტიკური ძალა პირდაპირ რუსეთიდან ფინანსდება და პოლიტიკურ პროცესებში იმისთვის მონაწილეობს, რომ რუსეთში გარკვეული კაპიტალი აქვს, წინააღმდეგ შემთხვევაში კი მის ამ კაპიტალს საფრთხე შეექმნება“.

„ეს ის ადამიანები არიან, რომლებიც რუსეთში ჩადიან და სამხედრო აღწერებს ესწრებიან. მათ შორისაა ქალბატონი ბურჯანაძე. ასეთები არიან ისინიც, ვინც რუსეთში არ ჩადიან, მაგრამ ამ ქვეყანაში დიდი კაპიტალი აქვთ, რომელიც საფრთხის ქვეშ დადგება, თუკი პოლიტიკურად იმ დავალებებს არ შეასრულებენ, რომელსაც კრემლიდან მიიღებენ. ასეთია ბიძინა ივანიშვილი. ორივე ეს ადამიანი დღეს პოლიტიკაშია და მათ თავად

ქართული საზოგადოება შეაფასებს. მთავარია მათ ზუსტი და სრული ინფორმაცია ჰქონდეთ ამა თუ იმ პირის დაფინანსების წყაროების შესახებ“, — განუცხადა ჟურნალისტებს პავლე კუბლაშვილმა. „პირველის“ კითხვაზე, „მისი ეს პოზიცია ნიშნავს თუ არა იმას, რომ არ იზარებს მის მინისტრის ვანო მერაბიშვილის მიდგომას რუსულ კაპიტალთან დაკავშირებით და ამ კონტექსტში მინისტრის მიერ ხსენებულ ცნობილ ფრაზას — „ფულს სუნი არა აქვს“, კუბლაშვილმა საკუთარ განცხადებაში კორექტირება შეიტანა და სააგენტოს საპასუხოდ განაცხადა, რომ „უნდა გავმიჯნოთ, რა არის ეკონომიკა და რა არის პოლიტიკა“.

„როდესაც რუსული ფული სხვადასხვა ფორმით შეიძლება ქართულ ბიზნესში ჩაიდოს,

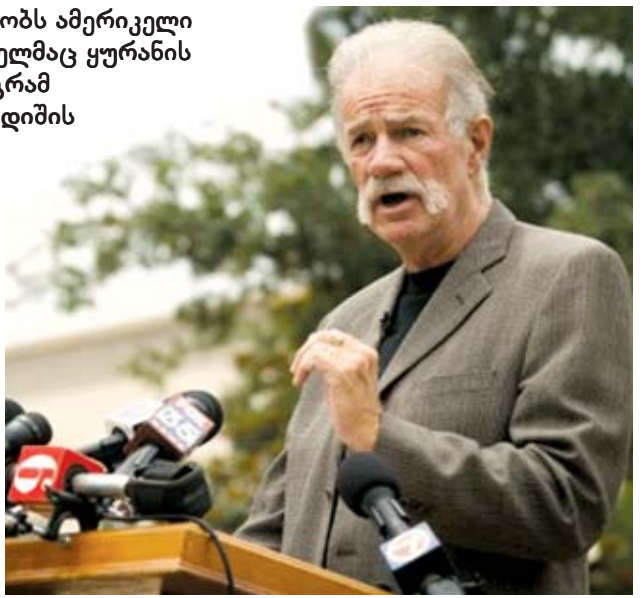
როდესაც რუსი ტურისტები შეიძლება საქართველოში ჩამოვიდნენ და ნახონ, რა ხდება ქვეყანაში, ეს ყველაფერი კარგია, მაგრამ როდესაც რუსეთი ქართული პოლიტიკის ყიდვას შეეცდება, ეს ძალიან დიდი საფრთხის შემცველია. ეკონომიკა არის, როდესაც რომელიმე სანარმოს, თუნდაც 100%-ით რუსული სახელმწიფოს მხრიდან დაფინანსებული, რაღაც ვალდებულებები აქვს შესასრულებელი, რაღაც კონკრეტული ბიზნესი აქვს და არის მეორე, პოლიტიკაში ჩადებული რუსული ფული, რომლის სანაცვლოდაც მოსკოვში, კრემლში, შეიძლება, მოითხოვონ ევრაზიულ კავშირში შესვლა, ერთიანი ფინანსური სივრცის გაკეთება და ქვეყნის სუვერენიტეტზე უარის თქმა“, — განაცხადა კუბლაშვილმა.

პირველი

აშშ ყურანის დანვის გამო ბოდიშს არ მოიხდის

აშშ-ის ადმინისტრაცია გმობს ამერიკელი პასტორის ქმედებას, რომელმაც ყურანის ასლი საჯაროდ დაწვა, მაგრამ მისი საქციელის გამოს ბოდიშის მოხდას არ აპირებს.

როგორც ირკვევა, ფლორიდაში მღვდელმა ტერი ჯონსმა კვლავ ჩაატარა ყურანის დანვის სახალხო ცერემონია. გასულ წელს მსგავსმა აქციამ მთელ მსოფლიოში საერთაშორისო რეზონანსი გამოიწვია. პროტესტანტმა პასტორმა 20 მომხრესთან ერთად ყურანი ქალაქ გეინსვილში, საკუთარი ეკლესიის წინ დაწვა. აქციის დროს მღვდელმა პატიმრობიდან მღვდელ იუსეფ ნადარხანის გათავისუფლება მოითხოვა, რომელსაც ირანში სიკვდილით დასჯა აქვს მისჯილი.

„თქვენ იცით, როგორი დამოკიდებულება გვაქვს ნებისმიერი რელიგიური ტექსტის შეურაცხყოფის მიმართ, ასეთი ქმედებები სამწუხარო ფაქტებია. ასეთი გამოვლინებები უპატივცემულობად მიგვაჩნია. მაგრამ სიმართლე რომ ვთქვა, არ მინდა ამ ადამიანს და ამ თემს დრო დავუთმო“, — განაცხადა აშშ-ს სახელმწიფო დეპარტამენტის ოფიციალურმა წარმომადგენელმა, ვიქტორია ნულანდმა ორმახათის ბრიფინგზე. კითხვაზე, აპირებს თუ არა აშშ ბოდიშის მოხდას, რო-

გორც ამას ირანული მხარე მოითხოვს, ნულანდმა განაცხადა, რომ ეს არის კერძო პირის ქმედება და ამერიკელი ხალხის ან მთავრობის ღირებულებებს არ ასახავს. ჯონსმა 20 მარტს დაახლოებით 50 ადამიანის გარემოცვაში ფლორიდის ერთ-ერთ ეკლესიაში ყურანის ასლი დაწვა. ამან აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის პრემიერის განცხადება გამოიწვია, რომლის დროსაც 100-ზე მეტი ადამიანი დაინიშნა. ინციდენტის შემდეგ ავღანეთის პრეზიდენტმა ჰამიდ აზამი აშშ-ის კონგრესს მოუწოდებდა, განეხილა პასტორის ქმედებები და მსგავსი ფაქტები სამომავლოდ თავიდან აეცილებოდა. ჯონსი დანაშაულს საკუთარ საქციელში ვერ ხედავს. 2010 წელს, ამერიკელი სასულიერო პირი ყურანის დანვის 11 სექტემბრის ტერაქტების 100 წლისთავთან დაკავშირებითაც აპირებდა და მრევლსაც იგივე მოუწოდებდა. მისმა სიტყვებმა მწვავე რეაქცია გამოიწვია მთელ მსოფლიოში, განსაკუთრებით კი ისლამურ ქვეყნებში.

მედიანიუსი

მედიანიუსი
საინფორმაციო სააგენტო
<http://www.medianews.ge>

წვიდა ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსის საბრძოლო

ს.ს „გაერთიანებული ტელეკომი“	602602
შპს „ახტალი“	700818
შპს „გაბთიკომი“	200320
შპს „ჯეოსელი“	700305
შპს „ბილიანი“	200333

ფოთისა და ხობის ეპარქიის განვითარების ფონდის საბანკო რეკვიზიტია:

ს.ს „თი ბი სი ბანკის“ ფოთის ფილიალი
ბანკის კოდი 220101937;
ა/ა 63636080100001; ს/კ 215141246

თანხის ჩარიცხვა შეგიძლიათ სწრაფი გადახდის აპარატებით იხ. მენიუში: სსპადასსვა — ქველმოქმედება — მ. ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსი.

ინფორმაციისთვის მიმართეთ ფონდის დირექტორს, დეკანოზ თეოდორე ბასილიანს:
ქ. ფოთი, ნ. ნიკოლაძის მოედანი №3,
ტელ.: 8(293) 70736,
მობ.: (599)936563,
e-mail: eparqia-f@mail.ru

ღვიძ კეპერონს გულგრილობაში ადანაშაულებენ

შოტლანდიის კარდინალი და რომის კათოლიკური ეპარქიის ხელმძღვანელი კიტო ბარბინი ბრინტანეთის პრეზიდენტი-მინისტრ ღვიძ კეპერონს აპოლიტიკას უწუნებს და მას თანამდებარეობაში გულგრილობაში ადანაშაულებს. შოტლანდიის კარდინალს მიაჩნია, რომ კეპერონის მიერ გატარებული პოლიტიკა

მდიდრებისთვისაა მომგებიანი და ეს ღირებულების ხარჯზე ხდება. იგი აცხადებს, რომ მხარს უჭერს ფინანსური დაწესებულებების დამატებითი დაბეგვრის შესახებ ინიციატივას, რადგან დარწმუნებულია, რომ ეს მინიმუმ 30 მილიარდ დოლარს მოიტანს. „ამ ფულით შეიძლება იმ ადამიანების პრობლემები გადაიჭრას, რომელთაც ნაკლები შე-

მოსავალი აქვს“, — აღნიშნა რომის კათოლიკური ეპარქიის ხელმძღვანელმა ბრაიენის ინიციატივა ბრიტანეთის მთავრობამ არ გაითვალისწინა, რადგან ფიქრობს, რომ ის ლონდონის, როგორც მსოფლიო ფინანსური ცენტრის რეპუტაციას შეარყევს. გასულ წელს მდიდარი ფენის წარმომადგენელთა მთლიანი შემოსავალი 5%-ით გაიზარდა.

საქართველო **ესტუპრეთ ჩვენს საიტს**
<http://www.geworld.ge>
მთავარი რედაქტორი ირაკლი თოდუა
გაზეთი ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: gazeti@inbox.ru